

12. መልካም ዕንቁ የሚሻ ነጋዴ

“ደግሞ መንግሥተ ሰማያት መልካምን ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን ትመሰሰላችኋል ቀጋዋም እጅግ የበዛ አንዲት ዕንቁ በእገኝ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ዝቅ?” (ማቴ. 13:45-46)

12.1. የዕንቁ ንግድ

መንግሥተ ሰማያት በተለያዩ ምሳሌዎች ትመሰሰላለች። እንደ እርሻ፣ መዝገብ፣ ሰናፍጭ ቅንጣት፣ በባሕር እንደተጣለ መረብ ወዘተ ... እሁን ደግሞ ሕይወት ካለው መካከል ሰውን መስላ ተገለጠች። ከሰው ልብጥም ነጋዴን ከነጋዴም የዕንቁ ነጋዴን ተመሰላ ተገለጠች።

የዚህ ነጋዴ ሥራው መልካም ዕንቁን መፈለግና ማፈላለግ ነው። ከአገር አቋርጦ ሌላ አገር ይዞራል። ልቡና እስካሁንም በመሉ ለዚህ ተግባር በማዋሉ በነፍሱ ዕንቁ ትልቁን ስፍራ ይይዛል። ሰውን ሲያገኝ መነጋገር የሚልላገው የዕንቁን ጉዳይ ነው። ወሬ ሲሰማ የዚህን ጉዳይ በጥሞና ይሰማል፤ የነጋዴን ዓይነት ያውቃል፤ የዕንቁን ዝቦያና ፍላጎት ያውቃል ከበርቴዎችንም ያውቃቸዋል።

የአንድ አገርም እድገት የሚለካው ባላት ዕንቁ መጠን ነው። ገንዘቧን በእንቁ ትቀይራለች። የገንዘብ ዋጋ ሲዋዥቅ ዕንቁ ግን ሁል ጊዜ እየከበረ ይመጣል። አንድ አገር አንድ ዓይነት ዕንቁ በገዛቸው ስታመርት ሌላዋ ደግሞ ሌላ ዓይነትን ታመርታለች፤ ለገበያም ያውሉታል። በመሆኑም የዕንቁ ዝቦያ አገር አቋራጭ ንግድ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ የተለያዩ አገሮች በዕንቁና በከበረ ድንጋይ የሚነግዱ እንዳሉ የተለያዩ ነቢያት ተናግረዋል። የዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 18 ስለ ባቢሎን ሲናገር የነጋዴዎችን የዕንቁ ንግድ እናገኛለን።

የዕንቁን ንግድ ልዩ ከሚያደርገው ነገሮች አንዳንዶቹ፦

1ኛ. ከፍተኛ የገንዘብ ልውውጥ ይደረግባቸዋል በመሆኑም ትርፋ ከፍተኛ በመሆኑ ነጋዴዎቹን ያበልፅጋል በሌላም መልኩ ተራ ነጋዴ በዚህ ንግድ መሳተፍ አይሆንላቸውም።

2ኛ. በትንሽ ቦታ ከፍተኛ ዋጋ ያለውን ዕንቁ መጫን ይቻላል።

ነጋዴው ሲጓዝን አብሮ ከዕቃው ጋር መጓዝ ይችላል። በአንድ ጉዞ ከፍተኛ ዋጋ ያለውን ግምገማ በመቻሉ ተዛማች ወጪዎች አይበዙባቸውም። ለምሳሌ የዕንቁው ዋጋ 10 ሚሊዮን ብር ቢሆን ይህን ዕቃ ለማስጫን ለነጋዴው መሣፈሪያ፣ ምግብ፣ መጎታ ደግሞ 100 ሺህ ብር ቢገመት ተዛማጅ ወጪ አንድ በመቶ አካባቢ ይሆናል።

3ኛ. ግንኙነቱ ከከበርቴዎች ጋር ነው።

4ኛ. ዓለምን ማዘር የሚችል ከፍተኛ ንግድ ነው።

መንግሥተ ሰማያትም መልካም ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን በመምሰሉ በተራ ጉዳዮች አትውልም ሁልጊዜ የመንግሥተ ሰማያት ምኞት በከበረ ዕንቁ ንግድ ፍላጎት ላይ የተመሠረተ ነው። የመንግሥተ ሰማይ ሰዎችም መሰያቸው የከበረ ነገር ፍለጋ በመዋላቸው ነው። በርካሽ ጉዳይ አይውሉም። ዕንቁ ፍለጋ ቢሰማሩም ዕንቁን የመምረጥ ችሎታቸው በእጅጉ የተመሠከረላቸው ናቸው። በዕይታ ቢያመልጥ በከብደት አያመልጥም ከሆነ ነገር ጋር ቢጋጭ የሚሰጠው ድምፅ፤ አንዳንድ ጊዜም ከሆነ ነገር ጋር ቢታሽ የሚለዋወጠው መልክ ዕንቁን ከዕንቁ ይለያል። በሌላ መልኩም ይህን ዕንቁ ሊይዙ የሚችሉ ሰዎችን ተመልክቶ ዕንቁውን ማወቅ ይቻላል።

የመንግሥተ ሰማያት የዕንቁ ንግድ ዓይነት በመመስላዋ ትርጉሙ ትልቅ ነው። በተደበለበለ ነገር መርከት አይኖርም። ሁልጊዜ ለደንበኞቿ የተሻለን ዕንቁ ለማቅረብ ስለምትጣጣር የተሻለ ፍለጋ ዓይነተኛ ዓላማዋ ነው። አንድ ዕንቁ ቢታይ ወዲያው መስፈርቱ ይህ ዓይነት ዕንቁ ከዚህ

በፊት ያቀረበ ነጋዴ አለ ወይ? እኔ ግን ማቅረብ የምፈልገው ማንም ማየት ወይም ማሳየት ያልቻለውን ነው በመሆኑም ሥራዬ መንከራተትና የተሻለ ፍለጋ ነው። የተሻለ ማግኘት ማለት ልባዎን ነው። ትልቅ ትርፍን በትንሽ ጊዜ ማከበት ነው በትንሽ ልፋት ትልቅን ትርፍ መገኘፁና የመንግሥተ ሰማይ የዕንቁ ነጋዴ ፍላጎት ነው። “የፈተኛውም ደርሶ፣ ጌታ ሆይ፣ ምናንም አሥር ምናን አተረፈ አለው። እርሱም፣ መልካም፣ አንተ በነ ባርያ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተማዎች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው።” (ሉቃ. 19:16-17)

የክርስቲያን ውሎው ከመንግሥተ ሰማያት መሻት ውጭ መሆን የለበትም። አንዳንድ ክርስቲያኖች በትንሽ ዕንቁ ሲደሰቱና ሲገረሙ ይውላሉ። በእርግጥም ይህ ዕንቁ ከጌታ የተሰጠው ነው ማድነቃቸውም ተገቢ ነው ነገር ግን ከመጠን ያለፈ ከሆነ ጌታቸውን ከማስከበር ይልቅ የጌታቸውን ለጋስነት አጠያያቂ እንደሆነ ያመለክታሉ በመሆኑም የተሰጠ ንን ዕንቁ በማከበር የተሻለ ዕንቁ ፍለጋ መያያዝ ይኖርብናል። አንድ ቃል ዛሬ ከተገለጠልን የዚህን ቃል ዕንቁነት እንደገና በብዙ ፍለጋ መያያዝ ይኖርብናል። ከአንዱ ዕንቁ ወደ ሌላ ዕንቁ ክብር መሸጋገር ይኖርብናል። የጌታ አዩሱስን መልሶች በብዛት ብንመለከት ይህንኑ ያሳያል። ለምሳሌ “በዚህ አታድንቅ” “ከዚህ የሚበልጥ ታያለህ” “በዚህ አመናችሁን?” የሚሉ ቃላትን ይጠቀማል።

የዕንቁ ነጋዴው ሁልጊዜ መሻት ሰው ያለውንና የማያውቀውን ዕንቁ ማቅረብ ነው በዚህም ዕንቁ ብዙ ማትረፍ ነው። የእግዚአብሔርም ሕዝብ ከእግዚአብሔር መገዝብ እንድን ውብ ዕንቁ ልሕዝቡ ቢያቀርብ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ቃል በክብር ምላሽን ይሰጣል በክብር ዕንቁ የከበረውን የባውን ልብ ለእግዚአብሔር ይገዛል። ሁሉ በከበረው ዕንቁ የከበረ ታብታቸውን እንዲያወጡ ይደርጋል።

መንግሥተ ሰማያት መልካምን ዕንቁ የመምረጥ ችሎታ ስላለው የእግዚአብሔርም ሕዝብ መልካም ዕንቁ የሚገኝበትን ስፍራ ማወቅና ማትረፍ ይገባቸዋል። ከአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ወደ ንፍታሉም ብንኤድ መልካምን ቃል እናገኛለን። “ንፍታሉም የተፈታ ሚዳቋ ነው፤ መልካም ቃልን ይሰጣል።” (ዘፍጥ. 49:21) ወደ ይሁዳ ነገድ ከሄድን በትረ ሥልጣን የምናገኝበትን ዕንቁ እናገኛለን። ወደ ዮሴፍ ብንሄድ ፍሬን እናገኛለን ነገር ግን ቀስተኞችም ይኖራሉ ያስቸግሩናል። ወደ ብንያም ነገድ ብንሄድ በጥዋት ብዝበዛ በማታ ደግሞ የምርኮ ክፍፍል ያገኛል። ወደ ይሳህር ነገድ ከሄድን ዕረፍትን፤ ጥንካሬን የሚያስገኝ ዕንቁን እናገኛለን። (ዘፍጥ. 49) የመምረጥና የመኖር ኃላፊነቱ የነጋዴው ድርሻ ነው።

12.2. ዋጋው የከበረ አንድ ዕንቁ

የመንግሥተ ሰማያት ነጋዴ የሆነ ሰው መሻት በአንድ ነገር ላይ ወደቀ ከብዙ ልፋትም በኋላ አረፈ፤ ዙረት አቆመ። ከእነር ወደ አገር መሄዱር ቆመ በብዙ ዕንቁዎች ከመነገድ ይልቅ በአንድ ነገር ወደ መነገድ ሕይወት ተሸጋገረ። የነበሩት ዕንቁዎችን በእጁ ያሉትን ጥሬ ገንዘብና አጠቃላይ ንብረቱን በሙሉ ወደ ሽያጭ አዘዋወረ። አንድ ዕንቁ አገኘ፤ ይህ ዕንቁ እጅግ የከበረ በመሆኑ በእጁ ያለው ገንዘብ ይህን ዕንቁ እንደማይገዛለት አወቀ። አማራጩ ግን ያለውን በሙሉ አሸጠው።

ይህ ነጋዴ የቱ ከየቱ እንደሚበልጥ ያውቃል። የአሁኑ ዕንቁ ግን በሰው ዓይን ያልታየ እርሱም አለበት የሚያውቀው በመሆኑ ይህችን ለመግዛት ሁሉን ያደርጋል። ሌላ ሰው ይህን ዕንቁ ቢያገኝ ያለውን ሁሉ መሸጥ ቀርቶ በእጁ ያለውንም ገንዘብ እንኳ አውጥቶ ይህን ዕንቁ ለመግዛት አይሞክረውም። ዕንቁ በመግዛትና በመሸጥ የታወቀው የመንግሥተ ሰማያት ሰው ግን የለመደ ልቡና ስላለው ሁሉን ሊሸጥ በደስታ ነው። የመንግሥተ

ሰማያትም ስው በሙሉ ትልቅ ዕንቁ የሚገኘው ሁሉን በመክፈል መሆኑን ልቦናው ያውቃል። ትልቁን ዕንቁ በእጁ ከመግባቱ ቀደም ብሎ ወደ መሽጥ ተግባር ይመለሳል።

ይህ ነጋዴ ከሰዎች ዘንድ አንድ ነገር ይገነዘባል። ይኸውም ሞኝ ይባላል። ከሰረ (Bankrupted) የከበረው ንግድ ሰላላዋጣው ዕንቁውን ሁሉ ሽጠ። ንብረቱን በሙሉ ሽጠ እንዲያውም ሁሉም በዓይነ ቁራኝ እስኪጠ ብቁት ድረስ ሥራውን ይሠራል። ግለትም ይህን ሁሉ የሚሸጠው አገር ለቅቆ ለመጥፋት ያበበ ስለሚመስላቸው ዕዳም ካለበት ሁሉ እንዲመልስ ይጠይቃል። ለሰው ሁሉ ይልቅም ለቤተሰቦቹ አበደ እስኪሉት ድረስ ያለውን ይሸጣል። ይህ ነጋዴ ያገኘው ዕንቁ ከሁሉ የበለጠ በመሆኑ ትልቅ ዕንቁ አገኘሁ በማለት መልኩት አይካፋም። ይህን ካደረገ ሁሉ ይወዳደሩትና መግዛት ይሰነዋል። በመሆኑም ልቡን ለራሱ ብቻ ይጠብቃል። እዚህ ላይ ትልቅ ሚና የሚሠራው ምሥጢር የመጠበቅ ችሎታው ይሆናል።

ይህች ዕንቁ አንድ ልዩ ውብትና ችሎታ አላት ይኸውም ከሌሎች ዕንቁዎች ጋር አብራ እንዳትደረደር ሌሎችን በሙሉ አሸግሳች። የዕንቁ መደርደሪያውም በመሸጡ አዲሱ ዕንቁ መቀመጫ የላትም። ምን ላይ ትቀመጥ? የት ቦታ ትቀመጥ? በመሆኑም ትልቁ ዕንቁ መቀመጫ አጣ?

ዛሬም በኑፍሳቸው ትልቅ ዕንቁ ያላቸው ሰዎች መደርደሪያ የላቸውም። ከአዲሱ ዕንቁ በቀር ሌላ ንብረት የላቸውም። እጅግ የሚያደናግጥ ነው። ተራዎቹ ዕንቁዎች የከበረ መቀመጫ ሲያገኙ አዲሱ ዕንቁ ግን መቀመጫ የለውም። የሚንከራተት፣ በልቦች ዘወትር የምትቃኝ፣ የሁሉ ልብ ያረፈባት ነች።

በአልላላዊ ዘመን አንዲት የነቢይ ሚስት የነበረች ባልቴት ነበረች ልጅዋም በባርነት እንዲገዙ ባለዕዳዎች መስብት። ሁሉን ሽጠች ነገር ግን ይህ ነው የሚይበል ዕቃ ቀራት ይኸው ባዶ ማድጋ ብቻ። ይህም ነጋዴ ይህችን ዕንቁ ሲሸጥ ምናልባት የሚቀረው ባዶ ሽክላ ነው። ይህን የከበረ

ዕንቁ የሚያስቀምጠው በዚህ ሽክላ ዕቃ ብቻ ነው። “ይህ መዝገብ በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን?” (2ኛ ቆሮ. 4፥7)

ወደ እግዚአብሔር ስትቀርቡ ያላችሁ ነገር በሙሉ እየወደመ ሲመጣ መንግሥተ ሰማይ በእናንተው ሥራውን ጀምሯል። ያለውን በመሸጥ የከበረን ዕንቁ ለመግዣ እየተጣደፈች መሆኗን አንዝንጋ። ቶሎ ቶሎ የሚወድምባቸው የከበረችውን ዕንቁ ቶሎ በእጁ ለማስገባት የታቀደ ነው። ከሞልቀስ ይልቅ ደስታን ከብዙ ዕንቁዎች ይልቅ የመንግሥተ ሰማይ አንድ ዕንቁ ይሻለናል። ጌታ ሆይ በእኔ ጉስቁልና አንተ ምን ታገኛለህ? በማለት ከጌታ ጋር ከምንከራከር ቶሎ ብለህ የኔን ጨርሰና ዕንቁ ቤቷ ትግባ እንበለው። ስንት የከበረ ዕንቁ በኑፍሳቸው ያሉ ሰዎች በሚታይ ነገር ግን ባዶዎች አሉ? ስንት የከበረ የእግዚአብሔር ዕንቁ ያላቸው ሰዎች በዚህ ምድር ተቅባበዙ? የሚሰብኩበት መድረክ የላቸውም፣ የመሳረሪያ ገንዘብ የሌላቸው ስንት ናቸው? በዓለም በሚታይ ዕንቁ ራቁታቸውን ሆነው የእግዚአብሔር ዕንቁ ግን በኑፍሳቸው የታጩት ስንት ናቸው?

የእግዚአብሔር ነገር አንድ ነው። “የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው፤ ማርያምም መልካም ዕድልን መርጧለች ከእርስዋም አይወሰድባም አላት።” (ሉቃ. 10፥42) ጌታ ኢየሱስ የተናገረው አንድ ነገር ግልፅ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔርንም ቃል ቢሆን ከኢየሱስ ክርስቶስ አንደበት በመገፈስ ቅዱስ አማካኝነት የሚፈለው ዕንቁ ነው። እግዚአብሔር አብ የተናገረው ልጄን ስሙት ነው። ጌታ ኢየሱስ ያለው ደግሞ መገፈስ ቅዱስ ይነግራችኋል ነው። ማርያምም የተናገረችው ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አንደበት የሚወጣውን የእግዚአብሔርን ቃል ነው። “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው።” (ማቴ. 4፥4) በመጽሐፍ ቅዱስ ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል በማንበብ ብቻ የእግዚአብሔር ቃል ከእግዚአብሔር አፍ አይወጣም። ነገር ግን መገፈስ

ቅዱስን ለማድመጥና ለመገዛት ነፍሳችንን ከሰዝን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ቃል በመንፈሱ ከመጽሐፍ ቃል ይልከልናል። ሕይወትን ይዘራል፤ መንፈሳችንን ነፍሳችንን ሥጋችን ሀሴት ያደርጋል ፍጥረትም ይኖገራል።

የመንግሥተ ሰማይ ነጋዴ ሁሉን ፈልጎ መልካምን ዕንቁ በማግኘት አረፈ። ክርስቲያንም ሁሉን ይፈልጋል በመጨረሻ በእግዚአብሔር ቃል ጥላ ሥር ያርፋል። መብሉም፤ መጠቡም፤ ጨዋታውም፤ ውሎውም፤ ፍቅሩም፤ ፈቃዱም፤ ነፍሱም፤ መንፈሱም ሥጋውም ሁሉንም በእግዚአብሔር ቃል ጥላ ሥር ይተዳደራል። በብዙ ጭንቀት ሳይሆን በመመለስና በማረፍ ሰላም ይሆንላታል። ታስቦ የተወለደው በእግዚአብሔር ቃል በመሆኑ ማረፊያው አብቱ ይሆናል ይኸውም የእግዚአብሔር ቃል ይሆናል። እንደ ጌታ ኢየሱስ የመናገር ችሎታ ይኖረዋል። “ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ፤ መምህር ሆይ፤ ብላ ብለው ለመጡት። እርሱ ግን፡ እናንተ የማታውቁት የምባላው መብል ለእኔ እሰኝ አላቸው። ... የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውን እፈጽም ዘንድ ነው።” (ዮሐ. 4:31-34)

ቅዱስ ጳውሎስ ይህችን እንደ መዝገብ ለማግኘት ያለውን ሁሉ ሽጠ። “ስለ እናንተ እንደ ተሰጠኝ እንደ እግዚአብሔር መጋቢት የእግዚአብሔርን ቃል ፈጽሜ እንድሰብክ እኔ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ሆንሁ፤ ይህም ቃል ከዘላለምና ከትውልዶች ጀምሮ ተሰወሮ የነበረ ምሥጢር ነው፤ እሁን ግን ለቅዱሳን ተገልጦልል፤ ለእነርሱም እግዚአብሔር በአስተባባ ዘንድ ያለው የዚህ ምሥጢር ክብር ባለ ጠግነት ምን እንደ ሆነ ሊያስታውቅ ወደደ፤ ምሥጢሩም የክብር ተስፋ ያለው ክርስቶስ በእናንተ ዘንድ መሆኑ ነው።” (ቈላ. 1:25-27) ይህንን ምሥጢርና ይህን በሌላ መልእክት ስለራሱ ሲናገር “እዎን፤ በእውነት ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ

ጌታዬ እውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን አቈጥራለሁ ስለ እርስ ሁሉን ተጉዳሁ ... እርሱንና የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቁ፤ በመከራውም እንድካፈል፤ ወደ መታገም ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ፤ በሞቱ እንድመስለው አመኛለሁ።” (ፈልጹ. 3:8-11) ይህን አካባቢ ከተናገረ በኋላ እንኳ የሀንቀውን ፍለጋ ተያያዘው። “አሁን እንዳገኘሁ ወይም ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም፤ ነገር ግን ስለ እርሱ በክርስቶስ ኢየሱስ የተያዘሁበትን ያን ደግሞ እይዛለሁ ብዬ አፈጥናለሁ። ወንድሞች ሆይ፤ እኔ ገና እንዳልያዘሁት አቈጥራለሁ፤ ነገር ግን እንደ ነገር አደርጋለሁ፤ በኋላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ እዘረጋለሁ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ከፍ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥራት ዋጋ እንዳየኝ ምልክትን አፈጥናለሁ። እንግዲህ ፍጹማን የሆንን ሁላችን ይህን እናስብ፤ ...” (3:12-15)

13. አሥሩ ቈነጃጅት

13.1. መብራትና ዘይት

“ዘዚያን ጊዜ መንግሥተ ስማያት መብራታቸውን ይዘው መሽረውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቈነጃጅትን ትመስላላች። ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባዎች ነበሩ። ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤ ልባዎቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማስርዳቸው ዘይት ያዙ።” (ማቴ. 25:1-4)

በዚህ ምሳሌያዊ ንግግር ከአሥሩ ግማሹ ልባም ግማሹ ሰነፎች ናቸው። የልባምነትና የሰንፍፍው መስፈርት ግን አንድ ጉዳይ ነው። ለመብራቱ የሚሆን ዘይት የመኖርና የለመኖር ነው። ዘይት ያለው ልባም ሲሆን የሌለው ደግሞ ሰነፍ ነው። ዘይቱ የሌላቸው ድሆች ሳይሆን የተባሉት ሰነፎች ናቸው። ሁሉ ዘይት መያዝ ሲችል ከሰንፍፍ የተነሣ ዘይት ባለመያዛቸው ሰነፎች ተባለ።

ሁሉም ቈነጃጅት ናቸው ሁሉ መሽረውን ለመቀበል የሚያስችል የተፈጥሮ ማንነት ይዘዋል። የውጭ ሰውነታቸውን አይቶ አንድስ እንኳ አይበቃም የሚል የለም። ሐዋርያው ጳውሎስ እናንተን እንደ ንጹሀት ድንግል ለአንድ ወንድ አጭቻችኋለሁ በማለት ቅዱሳንን እንደ ቈነጃጅት ያስቀምጣቸዋል። ቁጥራቸውም ሙሉ ነው ያውም አሥር ናቸው።

ሁሉም መብራታቸውን ይዘዋል። መብራት አንድ ጊዜ ተገዝቶ የሚያልቅና የማይለወጥ በመሆኑ ሁሉ በዚህ አይወቀሱም። መብራት ሳይኖረው መሽረውን እጠብቃለሁ ቢል በአሥሩ ቈነጃጅት መዘበቻ ይሆናል ከሰነፎቹ እንኳ ያሳለ ነው። መብራት በእግዚአብሔር ቃል ይታወቃል። “አግህ ለእግረ መብራት፣ ለመንገዴ ብርሃን ነው።” (መዝ. (119) +105) የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉን ይዟል። ሊያስላ ጌታ እንደሆነ ያውቃል መጻን በሌላ በማንም እንዳልሆነ ያውቃል። ጌታ እያሱስ

የእግዚአብሔር እንደያ ልጅ መሆኑን ያውቃል ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስን ዘይት አልያዘም። በተፈጥሮ አእምሮ ሁሉን ያቀናብራል፤ ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስን ይዟል። ሁሉ ክርስትናውን ያውቃል፤ ያስቀድሳል፤ ቆራቢ አባል ይሆናል፤ ይጽዋል፤ ይጸልያል፤ አሥራት በኩራት ስንበት የሚባሉትን በመሉ ከልጅነቱ ጀምሮ ይጠብቃል።

የሁሉም ዓላማ አንድ ነው የዓላማ ጽናትም አላቸው። ሁሉም መሽረው ይመጣል በማለት ይጠብቃሉ። ከነዚህ መካከል አንድም ዘባች የለም። “በመጨረሻው ዘመን እንደ ራሳቸው ምኞት የሚመላለሱ ዘባች በመዘባት እንዲመጡ ይሆን በፈት አወቁ፤ እነርሱም፦ የመምጣቱ የተሰፋ ቃል ወይት ነው? አባቶች ከሞቱበት ጊዜ፤ ከፍጥረት መጀመሪያ ይዞ ሁሉ እንዳለ ይኖራልና ይላሉ።” (2ኛ ሔጥ. 3:3-4) ዘባች ማለት የመሽረ መምጣትን የማያምኑ ሲሆኑ ሁሉ ነገር እንዳለ ይኖራል የሚል እምነት አላቸው። የመምጣቱን ተስፋ በተፈጥሮ ክስተት ንቀውታል። ብዙ ማስረጃን በማቅረብ መሽረውን መቀበል እንደማያስፈልግ ያምናሉ። በመሆኑም እነዚህ ከአሥሩ ውጭ ናቸው። ከልባም ሆኑ ከሰነፍ የማይመደቡ ዘባች ናቸው። አሥሩ ቈነጃጅት ግን አንድ ራእይ አላቸው ይኸውም “ማረናታ” ነው።

ሰነፎችንና ልባዎቹን የላያቸው አላቂ የሚመስለው ዘይት ነው። ዘይት መብራት ከበራባት እየነደደ ይቀንሳል በመሆኑም ሁልጊዜ መሞላትን ይጠይቃል። ትልቁ ጥንቃቄ የዘይቱን ብዛት (Gauge) ተመልክቶ ከሚገኝበት መግዛትነው ።

ሰነፎቹ ዘይት አልያዙም ያልያዙበት ምክንያት ዘይት መግዣ ገንዘብ አጥሮአቸው አይደለም ምክንያቱም መሽረው ሲመጣ በነበረበት ሁካታ ወቅት ልባዎቹ እንዲሞሉላቸው ሲጠይቁ ወደ ውጭ ሂዱና ግዙ ተባለ። በዚህን ጊዜ መግዣ ገንዘብ የለንም በማለት ማስረጃ አላቀረቡም። “ሊገዙም በሄዱ ጊዜ (ሰነፎቹ) መሽረው መጣ።” (ቁ. 9) እንግዲህ ውጭ ሊገዙ

በመውጣታቸው በስነፎቹ እጅ የዘይት መግባቱ ገንዘብ አለ ማለት ነው። የስነፎቹ ስብሰባ ስንፍናቸው እንጂ ድኅነታቸው አይደለም።

ሙሽራውን መጠበቅ ማለት ሙሽራውን መናፈቅ ማለትን አይተካም። ሙሽራውን መጠበቅ ማለት በውድቅት ሌሊት መብራትን ከዘይት ጋር ይዞ መጠበቅ ማለት ነው። ሙሽራው በሌሊት ስለሚገባ የቂነጃጅት “ሆ” ብሎ መጮኽ ሳይሆን ዘይት ይዞ መጥኝትና ማዘጋጀት ነው።

13.2. የሙሽራው መዘግየት

“ሙሽራ በዘገዩ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኝ። እኩላ ሌሊትም ሲሆን እነሆ ሙሽራው ይመጣል ፣ ትቀበሉት ዘንድ ውጤ የሚሏ ውኃታ ሆኑ።” (5-6)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ያስተማረው ወደ መስቀል ሲያመራ ጥቂት ቀኖት በቀሩት ወቅት ነበር። ሁሉ ኢየሱስ ኮነ፤ ነገ ይነግሣል በማለት ሲጠብቀው እርሱ ግን ሙሽራው በዘገዩ ጊዜ በማለት ደቀ መዛሙርቱን የእግዚአብሔር መንግሥት በዚያን አካባቢ እንደማይገለጥ ጠቆማቸው።

አሥር ናቸው ደግሞም ቂነጃጅት ናቸው። ሁሉ በመጠበቅ የሰለቹ ነበሩ። ከእሁን አሁን ይመጣል በማለት የጠበቁ ነበሩ። ነገር ግን የሙሽራው እስከ እኩላ ሌሊት መቆየቱ የተፈጥሮ ግዴታ የሆነው እንቅልፍ አሸነፋቸው። ልባሙም ስነፋም ተኝ። ሙሽራው እየተጠበቀ መተኝት ከሁሉ የሚያሳፍር መተኝት ነው። ታላቅ ሙሽራ በአሥር ቂነጃጅቶች የሚጠበቅ መዘግየቱ ሲገርም የቂነጃጅት እንቅልፍ ደግሞ የሚደገቅ ነው። ሙሽራው ሊነጋጋ አቅራቢያ ቢመጣ እንኳ ምናልባት ይተኝል ነገር ግን እኩላ ሌሊት ያን ያክል ተስፋ የሚያስቆርጥ ሰዓት አይደለም። ሙሽራ በሌሊት እንደሚመጣ በአሥሩም ይታወቃል ምክንያቱም አሥሩም መብራት በመያዛቸው ሙሽራው በሌሊት እንደሚመጣ የተገለጠ እውነት

ነው። በቀን ቢሆን በፀሐይ ብርሃን ተስፋ ማንም መቅረዝ ይሞላ ዘንድ አይጠበቅም ሙሽራው ያን ያክል መዘግየቱ ያለተገለጠ እውነት ነው። ነገር ግን እስከ እኩላ ሌሊት ቆየ።

የክርስቶስም እስከ አሁን መዘግየት በሁሉ ዘንድ እንቅልፍ በማየል ሳይ ይገኛል። ልባዎቹም ዘይቱን አስተካከለው ራሳቸውን ለእንቅልፍ አስገዝተዋል። ሐዋርያት ተኝተዋል፤ ነቢያት ተኝተዋል፤ ሰባኪያን ተኝተዋል፤ አስተማሪም ሆነ እረኛ ተኝተዋል፤ በመንፈሳዊው ዓለም ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ውድቀት ሌሊት ቢኖር ይህ የእሁኑ ዓለም ነው። ከክርስቶስ ምዕራፍ መጠበቅ ይልቅ የጨለማ ሥራ በርትቷል። በአምስቱ ልባዎች ያለው ዘይት እንኳ እንዳይበራ እነርሱም ተኝ። በመሆኑም የብርሃን ነፃብራቅ አልታይ በማለት ሳይ ነው። “ባኖን ዘመንም እንደ ሆነ፤ በሰው ልጅ ዘመን ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። ... እንዲሁ በሎጥ ዘመን እንደ ሆነ፤ ደቡብ ደጠቡም ይዝዘም ይሸጡም ይተከሉም ቤትም ይሠሩ ነበር፤ ሎጥ ከሰዶም በወጣበት ቀን ግን ከሰማይ እሳትና ዲን ዘንባ ሁሉንም አጠፋ። የሰው ልጅ በሚገለጥበት ቀን እንዲሁ ይሆናል።” (ሉቃ. 17:26-30) ባኖንም በሎጥም ዘመን የጋራ የሆነ ነጥቦች አሉላቸው። በሁለቱም ዘመን የተገለጠው ደቡብም ደጠቡም የሚለው ነው። እንግዲህ ለመብልና ለመጠጥ የነቃ ትውልድ እንደሚኖር ጌታ ኢየሱስ ተናገረ። ሆኖ በአምላካት ደረጃ ከፍተኛውን ሰፍራ ያገኛል። ከሰላና ከጠጣ እግዚአብሔር በእጅጉ የባረዘው መሆኑ የተነገረው ያለንበት ዘመን ነው።

ሙሽራ ይመጣል ትቀበሉት ዘንድ “ውጤተ” የሚለው አባባል የሚያስደነግጥ ነው። ለመውጣት አሁን የነደደ መብራት እጅጉን ያስፈልጋል። እኩላ ሌሊት በመሆኑ ከሙሽራው ለመገናኘት የራስን መብራት ማብራት ተግባ ነው። ይህ ካልሆነ ግን መውጣት አልተቻለም። ከተኝባት ሰዓት ወጥቶ እንደ ጥና ወደ ስርጉ አዳራሽ ለመግባት የነደደ

መብራት አስፈላጊ ሆኖ ተገኘ። አሁን ሁሉም የየራሱን ይዞ እንደወጣ ውካታ ሆነ። ድንብርብር የሚያደርግ ክስተት ተገለጠ መረዳዳት ቆመ።

ከሙሽራ ዘንድ የመጡ መልክተኞች መኖራቸውን ለሁሉ ነገር መልካም ሆነ። እነዚህ መልክተኞች ባደኛኗ ልባዎቹ እንኳ እንደተኙ ሙሽራው ግጥም ይልባቸውና ሙሽራው ብቻውም ወደ ስርጉ አዳራሽ ይዝ ነበር። የእነዚህ መልክተኞች አስደንጋጭ ዜና ሁሉንም እንቃ። ልባሙም ለነፋም ነቃ። ሁከታ ሆነ የሚለው ቃል ሊፈጸም ባለበት ጊዜ ነው ያለነውና አሁንም ይህን ጽሑፍ ያዘጋጀው ብው አመክራለሁ እንንቃ። አልያ ወደ ሳይ፤ ወደታች፤ ወደፊት፤ ወደ ጓሳ፤ ወደ ቀኝ፤ ወደ ግራ የሚዘርቡት ዘመን ይጠፋል።

13.3. የመብራት ዝግጅት

“በዚያን ጊዜ እነዚያ ቈንጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ። ሰነፎቹም ልባዎቹን፤ መብራታችን ሊጠፋብን ነው፤ ከዚያታችሁ ስጡን አሉአቸው። ልባዎቹ ግን መልሰው፤ ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዜ አሉአቸው። ሲገዙም በሄዱ ጊዜ ሙሽራው መጣ ተዘጋጀተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ስርግ ገቡ ደጃም ተዘጋ።” (7-10)

ሰነፎች ውስጥ ዘይት ሙሉ በሙሉ ባዶ አልነበረም። ልባዎቹ ግን ከመብራቱ ጋር በማስሮ ሌላ ዘይት ይዘዋል። ሊጠፋብን ነው ማለታቸው የሚደገቅ ነው። አሁን ለሁሉ የሚበጀው ዘይት ብቻ ነው። ልባዎቹ ግን በሙሽራው መምጣት ምክንያት መብራታቸውን የሚለኩላቸው ሰዓት አይደለም። መረዳዳት አያዋጣም፤ የልባዎቹ ጭንቀት ምናልባት ባይበቃስ የሚል ነው እንጂ ሙሉ በሙሉ አይበቃም አለሉም።

በዚህ ባለንበት በመንፈሳዊ ጉዞ የሰነፎች መብራት ይታያል ሁል ጊዜ ዘይትን ለማግኘት ከነረሴት የሚጠይቁ ናቸው። ከአገልጋይ ቃል መስማት

አገልጋይ እንዲጸልይ ማድረግ አገልጋይ ሁሉን ዘይት በእነርሱ መብራት እንዲጨምርላቸው መስመን ተያይዘዋል። ነገር ግን አገልጋይ ዘይቱን የሚያገኘው ከሰው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ተንበርክኮ፤ ጸልዮ፤ ጠዋ፤ በቅድስና እኪያሂድ በመሄድ ከእግዚአብሔር በከርሱቅ ጽድቅ ሥራ የእግዚአብሔርን ዘይት ይመስጸል። ጌታ መንፈስ ቅዱስ ዘወትር በቅዱሳን ማስሮ ውስጥ ዘይት ማከል ይሻል ነገር ግን ሰነፎች ሁል ጊዜ በአቋራጭ ዘይትን ማግኘት ይፈልጋሉ ከሰጭው ከመቀበል ከተቀበሉት መቀበል ይቀናቸዋል። የእግዚአብሔር እጅ ግን ዘወትር ከፍት ነበር። ከሰንፍና የተነሣ ዘይት መቀበል ሊያቅት በእጅጉ የሚያላገገን ነው። እንደገና አገልጋዮች በዚህ ዘመን በማስረታቸው ዘይት ሞልተው ከዘሬ ነገ ከከርሱቅ ስለሚመጣ አሁን ወጦቹ ሳገልግል፤ ልስቡ፤ ወዘተ ማለታቸውን ትተው ከሚነድልብን አባከህ ና አያሉ እንዳሉ ማንኛችን እናውቅ ይሆን?

ሙሽራው ልባዎቹን ከሰነፎቹ መካከል አልለዩም ይልቅም የዘይት ጭቅጭቅ ሰነፎቹን ከአዳራሽ አስወጣቸው። ሰነፎቹ አሁን ዘይት ለማግኘት መሯሯጥ ተያያዙ ልባዎቹ በቅህትና ዘይት ሊገኝ ወደሚችልበት ስፍራ አመለከቱ። ሰነፎቹም ይህን መመሪያ በመያዝ ከሰፍራ ተንቀሣቀሱ። ለንደው ከእንክርዳዱ በጥበብ ተለዩ። ሰነፎቹ በወጡበት አጋጣሚ ሙሽራው መጣ ልባዎቹ ተለይተው ጠበቁት። ሙሽራው ሲመጣ ሁሉ ቀለል ሰነፎቹ ልብ ዝብ ነገር ግን ከጊዜ ውጭ ልብ መግዛት እንዳል ሆነባቸው ጊዜውም አሳሉ። በዚህን ጊዜ ራብሻ እንዳይፈጠር በር ተዘጋ። የሙሽራው ስርግ በተዘጋ በር እንደሆነ ተገለጠ። የልባዎቹ ምክር ሰነፎቹን ውጭ ጣለ። የሚመኩላቸው ሰዎች ውጭ እንዲቀሩ ምክንያት ሆነ። የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ ከርስቶስ ሲመጣ ተራሮች ውደቁብን፤ ኮረብቶችም ሰውሩን አያዋጣም። ተንበርክኮ ዘይትን ለማግኘት ወደ እግዚአብሔር መጮኸ ይቻላል። ዘይቱንም በዚያች ጊዜ መግዛት ይቻላል። ነገር ግን ዘይቱን ተሸክመው ሲመጡ በሩ ተዘግኗል ሁሉ ተዘጋ።

እንግዲህ ከሕሁን ጀምሮ ዘይታችንን እያነደድን መጨረስ የለብንም። ዘይት ከሌላ ስፍራ ሳይሆን ከመንፈስ ቅዱስ እንጠይቅ። ከመብራታችን ጋር መገባደጥ እናዝጋጅ። በማሰርም የቃሉን ታብት የመታዘዝንና የቅድስናን ዘይት ሞልተን እንዝጋጅ። መብራውም ቢዘገይ፤ እኛም እንቅልፍ፤ እንቅልፍ ቢለን፤ መብራው ይመጣል። ማንኛውም የተወለደ ሰው እንደሚሞት ሁሉ ወደ አብ ያረገው መብራው ዳግም ይመጣል። የሰነፍች የልመና ጥሪ ያቆማል ሰነፍ ከልባም ይለያል። በቃል ጥበብ ሳይሆን ቃል ውስጥ ባለው ዘይት አንዱ ከሌላው ይለያል።

13.4. ቀንና ሰዓትን ማወቅ

“በኋላም ደግሞ የቀሩት ቈነጃጅት መጠና፦ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፤ ከፈትልን አሉ። እርሱ ግን መልሱ፦ እውነት እላችኋለሁ፤ አላውቃችሁም አሉ። ቀኒቱንና ሰዓቱትን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ።” (ማቴ. 25:1-13)

ከዚህ በፊት በደጁ ቆሞ ያንኳኳ የነበረ ጌታ ዛሬ ደግሞ የተንኳኳቸው ማንኳኳትን ጀመሩ። እርሱ ሲያንኳኳ እንቢ አሉ እነርሱ ራሳቸው ቢያንኳኩ እንኳ አልከፈት አላቸው። እንዲያውም እነርሱ ጌታ ጌታ ይሉታል እርሱ ደግሞ እናንተን አላውቃችሁም አላቸው። እናንተ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ ትሉኛላችሁ እንጂ እኔ አላውቃችሁም። ዘይት የለለው ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ! ቢልም በጌታ ዘንድ አይታወቅም። ያለ ዘይት (ያለመንፈስ ቅዱስ ቅባት) የተደረጉ ጌታ ሆይ በሙሉ ከሥጋ ነው። ከክፉ ነው እንዳይባል ክፉ ክርስቶስን ጌታ ነው አይልም።

እንግዲህ ጌታ በአንዱ ሌሊት ይመጣል። በመሆኑም ለሁሉ መልስ ንቁ ነው። የነቃ ተጠቀመ። መንቃት ማለት ሁለት ጉዳዮችን ያካተተ ተግባር ነው። እንደኛ እንቅልፍን ማሸነፍ ሲሆን ሁለተኛው ከመብራት ጋር ዘይትን በማስሮ መያዝ ነው።

ስለዚህ ቃል እንዳንድ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያ በመስጠት ጠበብቶች ነጥመውኛል። ጌታ ዘይት ሙሉ አለ እንጂ ስለ መንፈስ ቅዱስ መቼ ተናገረ። ቈነጃጅት የሚለው ማንን ነው? በማለት ሌላ ትርጉም ልንሰጥ አይገባንም ይላሉ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረንና የተሰፋ ቃል የገባልን ከመንፈስ ቅዱስ መሞላት ውጭ ምን አለ? የተሰፋው መንፈስ፤ የአምላካችን መንፈስ፤ አጽናኔ መንፈስ፤ ሃላምን የሚወቅስ መንፈስ፤ ብርሃንና ሁሉን የምናውቅበትን መንፈስ ከኦርዶም፤ ከጸሐት የምንጠብቀውና የምንኖርበት እርሱ ብቻ ነው። ነፍስን፤ መንፈስን በጸጋ የሚሞላ፤ ብርሃን የምንገናፀፍበት፤ መንፈስና መብራው “ኖ” ይላሉ የተባለበት ውህደት የተደረገው ከእርሱ ጋር ብቻ ነው። ኢትዮጵያዊው ጃንደረብ በሐዋርያት ሥራ ጌታን ሲቀበል ደስ እያለው ወደ አገሩ ሄደ የተባለው ደኸው መንፈስ ብቻ ነው።

ይልቅም እኩላ ሌሊት የሆነበት ሌላው ምክንያት የብርሃን አድማስ በሙሉ ጭልም ባለበት አማካኝ ሰዓት ሳይ ሙሉ ብርሃን የሆነው ጌታ ሲመጣ ብርሃኑን እንዲያደምቅለት ነው።

ሁሉ ነገር ከጨለመ በኋላ የሰው ልጅ ከሰማይ እንደሚገለጥ ቅዱስ ማቴዎስ ሲገለጥ “ከዚያኛ ወራትም መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል፤ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፤ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፤ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል።” (ማቴ. 24:29-30) እንግዲህ የሰው ልጅ ምልክት ከሰማይ ሲታይ በምድር ያለው አቀባበልን ይህ ወንጌል ሲያብራራ “በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ፤ የሰው ልጅንም በጋይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል።” (ማቴ. 24:30)

14. የእርሻው እንክርዳድ

“መንግሥተ ሰማያት መልካም ዘርን የዘረን ሰው ትመስላል። ሰዎች ሲተኙ ግን ጠላቱ መጣና በሰንደው መካከል እንክርዳድ ዘርቶ ሄደ። ሰንደውም በበቀለና በእፈራ ጊዜ እንክርዳድ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ። የባለቤቱም ባሮች ቀርበው፦ ጌታ ሆይ፤ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዱንስ ከወዴት አገኘ? አሉት። እርሱም፦ ጠላት ይህን አደረገ አላቸው። ባሮቹም፦ እንግዲህ ሄደን ብንሰቅመው ትመዳለህን? አሉት። እርሱ ግን፦ እንክርዳዱን ሰትላቅሙ ሰንደውን ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉት አይሆንም። ተዉአቸው እስከ መከር ጊዜ ድረስ አብረው ይደገ. በመከር ጊዜም አጫጆችን፦ እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል በየደው እስሩ፤ ሰንደውን ግን በጎተራዬ ክተቱ እላለሁ አለ።” (ማቴ. 13፡24-30)

14.1. ዋና ዋና ቃላትና ሐረግ

- * እርሻው
- * የእርሻው ጌታ/ባለቤት
- * መልካም ዘር
- * የተኙ ሰዎች
- * ጠላቱ
- * ሰንደ
- * እንክርዳድ
- * የባለቤቱ ባሮች
- * መከር ጊዜ
- * አብሮ ማደግ /ሰንደና እንክርዳድ/

- * አጫጆች
- * በእሳት ለማቃጠል በነደ መታብር
- * የጌታው ጎተራ

14.2. መግቢያ

በዚህ ክፍል መንግሥተ ሰማያት እዲስ መስኮት ክፍታ ትታያልች። የሰንደ እርሻ ያለው ጌታ ወይንም የእርሻውን ባለቤት ማንነት የተረዳ የመንግሥተ ሰማያት ምሥጢር ተካፋይ ይሆናል። መንግሥተ ሰማያትን ስናስብ እርሻው የተሳካለትና በመከሩ አጠቃላይ ሥርዓት የቀናለትን ባለቤት እንመለከትም።

ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥ ታዳሚዎቹን ጠርቶ እንደተናቀና ሁሉ ችላ እንዳሉት ሰው እንደተመለከትን ሁሉ በዚህም ምሳሌ በእንክርዳድ ምክንያት ያዘነና የተቀጣ ዝብሬን እንመለከታለን።

ዝብሬው ማድረግ የሚገባውን ሁሉ አደረገ፤ እርሻውን አረሰ፤ ጎሳላላ፤ ከስከሰ፤ በይ አበጀ፤ ድንጋይ ለቀመ፤ ለምርት ግብዓት የሆኑትን እንደ ማዳበሪያ፤ ምርጥ ዘር፤ የመገልገያ መሣሪያዎችንና እርሻውን ለመጠበቅ ሰዎችን አደራጀ። መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘረን ሰው ትመስላል ብሎ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳስተማረ መንግሥቱ መልካም፤ እርሻው መልካም፤ ዘሩ መልካም በማድረግ መልካምን ውጤት ይጠብቃል። ይህን ሁሉ ጠብቆ ውጤቱ በእንክርዳድ የተጋመሰ የሰንደ ማሳ ሆነበት ይህ ደግሞ ከመከር ባፈት እርሻው ሰብልን ማብቀል ከጀመረበት ወቅት አንስቶ የሰንደውና የእንክርዳዱ ማንነት እርሻውን የተመለከቱ ሁሉ ተረድተውታል። እጅግ የሚያቆስል የሚያናድድና እንዳለ ተገልብጦ በሌላ ዘር መተካት እንዳለበት እስከሚያስቆጭ የገለጠ ማሳ ነው።

የዚህ ማሳ እንዲህ መሆን የእርሻውን ባለቤትና ጌታ ብቻ ሳይሆን የጌታውን ባሮች እንኳ አሳዘናቸው ጌታ ሆይ መልካምን ዘር በእርሻህ

ዘርተህ አልነበረምን? እንክርዳድንስ ከወዴት አገኘ? አሉት። ጌታው ብቻ ሳይሆን ባሮቹ እንኳን እንክርዳድን አንድ በአንድ በማወቃቸው ጌታውን አንድ ጥያቄ ጠየቁት። እንግዲህ ሄደን ብንሰቅመው ትወዳለህን? አሉት።

መንግሥተ ሰማያትን ስናስብ ሁልጊዜ የሚያስለቅሰንና የሚያስተክንን ጉዳይ ቢኖር የመንግሥተ ጌታ የሆነው ዝባሬ በማልቀሰና በማዘኑ ነው። ማድረግ የሚገባንን አድርጌ ማሰቤ እንዲህ በመባላሸቱ ነው። ይህን የምታነብ ወንድሜና እጉቴ ማናችንም ከዚህ ምክሉ ውጭ አይደለንም። አይደለም እኛ በጌታ አያሱብ ክርስቶስ ሐዋርያት መካከል በመልካም ዘር እንክርዳድ ተገኘ። አንደኛው የአስቆሮቱ ይሁዳ ነበር። “ኢጥሮስ ... ወንድሞች ሆይ እያሱብን ለያዙት መሪ ስለሆናቸው ስለ ይሁዳ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ በዳዊት አፍ የተናገረው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ይገባ ነበር፤ ከእኛ ጋር ተቈጥሮ ነበርና ለዚህም አገልግሎት ታድሱ ነበርና።” (ዮሐዋ. 1፡15-16) እርሱ ግን እንክርዳድ ሆነ። አብሮ አዳገ የመጀመሪያው መከር የስቅለት ቀን ተነቀለ። ይህንንም በጴንጤቆስጦ (የመጀመሪያው መከር) ቀን ማንነቱ በ120 ሰዎች መካከል በቅዱስ ጴጥሮስ ተገለጠ።

በሰንደው መካከል እንክርዳድ መብቀል እንደገና ተያያዘው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ላይ መንፈስ ቅዱስ በኃይል ወረደ በእርሻ መልካምን ዘር ተዘራ። “ያመኑትም ሁሉ አብረው ነበሩ፤ ያላቸውንም ሁሉ እንደነት አደረጉ። ... በየቀኑም በአንድ ልብ ሆነው በመቅደስ እየተጉ በቤታቸውም እንደራ እየቆረሱ፤ በደስታና በጥሩ ልብ ምግባቸውን ይመዝቡ ነበር፤ እግዚአብሔርንም እያመላኩ በሕዝብ ሁሉ ፈት ሞገስ ነበራቸው። ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር።” (ዮሐዋ. 2፡44-47) አንድ ሁለትና ሶስት ገጽ እንደገለጥን እንክርዳዱ ጀመረ።

“በዚህም ወራት ደቀ መዛሙርት እየበዙ ሲሄዱ ከግሪክ እገር መጥተው የነበሩት አይሁድ በይሁዳ ኖረው በነበሩት አይሁድ እንግራጌራባቸው፤ ...” (ዮሐዋ. 6፡1)

ጌታ በተራራው ስብከት ወቅት በሁለተኛ ደረጃ ያስተማረው ስለሚያዝኑ ሰዎች ነበር። በመንፈስ ድሆች ስለሆኑ ሰዎች ማብራሪያ ከስላ በኋላ ስለሚያዝኑ ሰዎች መፍትሄ ሰጠ። መጽናናትን ያገኛሉ በሚል ነው። የመንግሥት ልጆች ከሚያዝኑበት ጉዳይ አንዱ የሰንደው እንክርዳድ ማሳ ነው። ጌታ ሆይ እንክርዳድ ከወዴት መጣ? መልካም ዘር ዘርተህ አልነበረምን? ለምን አይነቀሱም? ለምን ከሰንደው ጋር በእኛ ማሳ ይፈነጫሉ? ብዙ ለምን? ለምን? ለምን? ...

14.3. እንክርዳድ

የሰንደ እንክርዳድ ማለት አካሉ፤ ልብሉ፤ አስተዳደጉ፤ ሁኔታው ሁሉ ሰንደ ይመስላል።

በተለይም ሰንደ በሚዘራበት በሚያሸትበትና በሚያፈራበት ወቅት እንክርዳድም ይህን ጊዜያት ይጠብቃል። እንክርዳድ ሰንደ የሚፈልገውን ንጥረ ነገር፤ የዓቆር ሁኔታና የዝናብ መጠን ይፈልጋል። ዝናብ ከሰማይ ሲወርድ ሰንደ እንደሚያረሰርስ ሁሉ እንክርዳድም ይፈሰርሳል። የፀሐይ መቀት ለሰንደው ሲገለጥ እንክርዳድም በእርይታ ይቀበላዋል። ደግሞም ይጠቀምበታል።

ሰንደውና እንክርዳዱ በመሬት ሥርን ሲዘረጉ አብረው እየተቃቀሩና እየተሳሰሩ ይጠናከራሉ። የእንክርዳዱ ታላቅ ብልጠት ማንም መጥቶ እንዳይነቅለው አስቀድሞ ከታች ሥሩን ከሰንደው ጋር እያይዟል። የእንክርዳዱ ቋንቋ እኔ ከተነቀልኩኝ ብቻዬን ሳይሆን ከሰንደው ጋር እነቀላለሁ ደግሞም እጠፋለሁ የሚል ነው አጥፍቶ ጤ።

የገበሬው ንብረት ማሳና ጉልበት ተጠቅሞ ዘፋን ማን እንደዘረው በጦሮች ሳይታወቅ ነገር ግን በጌታው ብቻ ታውቆ የበቀለው እንክርዳድ ለእርሻው ባለቤት ዘዘንና ትካዜ ለባሮቹም ቁጣና ንዴት ነው።

«ሬ በስይወታችንና በልባችን ፅላት እንክርዳድ ማየታችን ለዘላለም ጌታ ብቻ ሳይሆን ለጌታም ባሮች አባዛን ሆኗል። እግዚአብሔር ድርሻውን ተወዋቷል። በደሙ አጠበን፤ ከተኮተን፤ መልካም ዘርን (የቃሉን ደጀ) ከፈተልን፤ በመንፈሱ የዘላለምን ሕይወት አጠጣን፤ ድንጋይን ለቅሞ አወጣልን፤ ቅጥርንም ቀጠረልን። ለዚህም ማስረጃ ከዓለምና ከሠይጣን አሠራር ጌታ ተባብሮ። ከድቅድቅ ጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን አፈለሰን። በተለይም ጌታን የተቀበልን ስሞን የጸሎት ጥራት፤ ለነፍሳት ያለን ጥማት፤ የምስክርነታችን ጥልቀት፤ ነፍሳችን ውልቅ እስከሚል የምናመልከውና የምንዘምረው፤ መኖሪያና ማደሪያችን በየእቢያተ ክርስቲያኑ ደጃና እስከመስላ የምንመላለሰው በሚደርስብን መንቋሽሽና መጣላት እንደሙሉ ደስታ የምንቆጠርበት ዘመን ነበር። ይህ ሁሉ ጌታ በማሳው የዘረው የመልካሙ ዘር ምሳሌ ነበር። አሁን ደግሞ ማሳችን ውስጥ እንክርዳድ በዝቅብን ጸም ጸሎት አምልኮ ሁሉ በልክ ቢሆን ለጌታ ይሆን ለዓለም የተመቸን እስከማይለይበት የማሳ እንክርዳድ ሆነናል። እኛ እንክርዳድን ስንዴ ነው በማለት ለጌታ፤ ለሕዝቡና ለራሳችን እናስረዳለን። አይደለም የዘላለም ጌታ በጌታ ባሮች ዘንድ እንኳ እንክርዳዱ እንደተለየ እንክርዳድ በስይወታችን በደምብ ታውቋል።

የብሉይ ኪዳን አስራሔል ይህ ተናገረ፤ እግዚአብሔር ፋቢካን አድርጎ የግብፅ ፈርያን እስከ ወፍጮ ዳር ያላችው የግብፅ በኩር በሙሉ ገድሎ አወጣቸው። ወደ 10 የሚጠጉ ተዓምራትን አድርጎ በእስራሔል ምድር ብርሃን ገለጠ። በምድረ በዳ ደግሞ በልባቸው ፅላት የነበረችውን ግብፅን ተራ በተራ ለቅሞ አወጣ። ንስር በኮንፏ ሜጨፎቲን አቅፋ እንደምትበር ጌታም በንስር ኮንፏ ተሸከማቸው። ምንም እስራሔል በምድረ በዳ

ብትንዝም ጌታ ለእስራሔል የሚያስፈልገውን በማድረግ ምድረ በዳውን ሻረ። በምድረ በዳ ውጋ የለም ጌታ ግን ውጋን ከዓለት ሰጠ። በምድረ በዳ የለመለመ ነገር የለም፤ ጌታ ግን መናን በመስጠት የለመለመ ፍሬ አሰላ። ምድረበዳ በግም ይሞታል፤ ጌታ ግን ቀን በደመና በመሆራት የሙቀትን ኃይል በደመና ሞላው። ይህን አስመልክቶ ነቢዩ ኤርሚያስ ቢገልጥ “እኔ ለእስራሔል ምድረ በዳ ሆንኩለትን ...” ጌታ ሰዎችን በምድረ በዳ ቢመራቸውም ለልጆች እርሱ ብቻ ምድረ በዳ አልነበረም።

14.4. የተኙት ሰዎች

የሰውየው ጠላት ገበሬው ሁሉን ማሳና ግብዓት ካዘጋጀ በኋላ ዘፋን በማሳው ዘረ። የገበሬው ሰዎች ኃላፊነት ግን ማሳውን መጠበቅና መንከባከብ ነበር። (ይጠብቃት ይንከብሱበት ዘንድ ገንትን ለእዳም እንደተሰጠው ማለት ነው)

የማሳው ባለቤት ጠላት አለው። የዚህ ባለቤት ጠላት ዋና ሥራው የገበሬውን ሥራ በብልሃትና በትንሽ ጉልበት ማበላሸት ነው። ገበሬው ማረሻ፤ ባሬ፤ ዶማ፤ ማዳበሪያ አለው የገበሬው ጠላት እነዚህን ለማበላሸትና ለማድከም አልተነሳም። እነዚህ ነገሮች ሁሉ የገበሬው ድርሻ ስለሆነ በዚህን ጊዜ ጠላት አይመጣም። የእርሻው ባለቤት ጠላቱን በደንብ ስለሚያውቀውና ስለሚፈራው በዚህን ወቅት አልመጣበትም።

የገበሬው ሰዎች ቸልተኛ እንደሆኑ ጠላት አውቋል ሰዎቹ እንደሚታኙ ጠላት ስለገባው በጀንያ ሙሉ እንክርዳድ ፈልጎና ገዛቱ አከማችቷል። እንኳን ጌታው የጌታው ሰዎች እንኳ ከነቁ እንደሚያጠቁትና እንደሚያሸንፉት ስለገባው የሰዎቹን አንቅልፍ በእንክር ይከታተላል። ገበሬው ስንዴውን እንደሚዘራው ሁሉ እንክርዳዱን በዚህ መጠንና ዓይነት ማሳው ሳይ ዘራ የጠላቱ ሥራ ተፈፀመ። የማሳው ጌታ የሚሠራው ሥራ

ሁሉ ለጠላት ጠቃሚ ነው። ማሳውን ቢኮትኩትና ቢጠብቅ እንክርዳድ ይበቅላል። ከዚህ በኋላ ሰዎች ቢነቁ ምንም ማድረግ አይችሉም።

የእግዚአብሔር መንግሥት ጠላት አለው ጠላቱም በሁላት ይከፈላል። ሰይጣንና ክፉ ሰዎች ናቸው። ሰይጣንን መጥላትና መቃወም ሲገባን ክፉ ሰዎችን ግን መውደድና መጸለይ አለበት። መጽሐፍም “ጠላቶቻችሁን ወደዱ” ተብሎ እንደተጻፈለን ሁሉ ይህን እናደርጋለን። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በተመለሰበት ወቅት ዋነኛ ጠላቱ ሰይጣን ነው። ሰይጣን ላይሆን ፈሪሳውያንና ሰዎች ነበሩ። ሰይጣን በአክርስቶስ ሲናገር “ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ማን እንደሆነክ አውቁአለሁ” ብሎ ሲናገር በክርስቶስ መስቀል የነበሩ ፈሪሳውያን ጠላቶቹ ግን “የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ አላልኩም እንግዲህ ከወደድህ ያውርድህ” አሉት ። ሰይጣን ኢየሱስን ቅዱስ ቢለው ፈሪሳውያን ግን በብሄል ዜቡል ሰይጣንን ያወጣል በማለት የክርስቶስን መንፈስ ለደቡ። የኢሳጣስ ሚስት ክርስቶስን በሕልም በማየት ለባለቤትዋ “ኢሳጣስ በዚህ ቅዱስ ሰው አንድ ነገር እንዳታደርግ” በማለት ተናገረች። እስራኤል ግን ከክርስቶስ አገር አጥፈውን በርባንን ወደደ። ቢሆንም ግን ጠላቶቻችሁን ወደዱ (ሰዎችን)

“መኝታ” ዋነኛ የጠላት መካሪያ ሆኖ የጌታው ሰዎች መተኛታቸውን ጠብቆ የሚዘረው እንክርዳድ ነው። ለጠላት መጠቀሚያ መኝታ ከሆነ አንድ ሰው ማጣ አቋቁሞ የጠላትን ተግባር ከተከታተለ ሁልጊዜ ውጤታማ ይሆናል ።

በጌቱስማኒ ጌታ ኢየሱስ ከሰይጣን፣ ከዋትና ከጨለማ ሠራዊት ጋር ሲታገል በደቀ መዛሙርቱ ላይ ከባድ እንቅልፍ ወደቀ። ሁሉ ቢተኝ እንኳ ስምዖን ዴጥሮስ ለአንድ ሰዓት እንኳ ይተጋ ዘንድ ተጠየቀ “ስምዖን ተኝተሃልን” ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትገና ጸልዩ በማለት ይማልዳል። በእርግጥም ሁሉም ተኝ ሰይጣንም ዘርን ዘርቆ ሄደ። ስምዖን ዴጥሮስ

የሊቀካህናቱን ባርያ ጆሮ ቆረጠ፤ ሁሉም ትተውት ሸኹ። እርሱ የጎቃ ጌታ ብቻ በሰፍራው ከአባቱ ጋር ቆመ።

“ባባጋራችሁ ዲዮብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገባ እንበሰ ይዞራልና ነቅታችሁ ተቃወሙ” በእርሻው እንክርዳድ ምላሌ የተኙት “ሰዎቹ” እንጂ አንድ ሰው ብቻ አይደለም ።

በማቴዎስ 25 ላይ ስለ አሥርቱ ቈንጃጅት በገሰጠበት ቃል ላይ አሥሩም ተኝ ይላል። ሙሽራው በመጣ ጊዜ በእንቅልፍ ልባቸው ዘይት ብቻ በመያዛቸው ወደ ስርጉ አዳራሽ ገቡ።

አንድ ክርስቲያን ወንድም በአንድ ወቅት ሲናገር “ለኢየሱስ ታላቅ ፍርሃትና በኋላም ድል ያደረገው የርዳናስን ነው። ለነቢዩ ሙሴ በፈርያን ሠራዊት ፊት ሆኖ እጅግ ተጨንቆ ሲሮህ አርትራ ባሕር እንደተከፈለ ለዚህም ዘመን ክርስቲያን ደግሞ ታላቁ የርዳናስና አርትራ ባሕር የሆነው የእንቅልፍ በሽታ (Sleeping sickness) ነው።” ሌባ በየትኛው ሰዓት እንደሚመጣ አታውቁምና ንቁ።

ነቢዩ ኢልያስን የሚያህል ታላቅ ነቢይ በተራራው አናት መጥቶ ሦስት ታላቅ የነቢያትና የነገሥታትን ቅባት ይዞ ሲወርድ ባለበት ወቅት ከክትክታው ዛፍ ቢታች መጽሐፍ ተጋደመ ይላል። አንተም በፊት ለፊትህ ከብርና ቅባት ጌታ ነዩልህ እንቅልፍ ያይላል።

14.5. የመከር ጊዜና አጫጆች

ገቢፊው የመከር ጊዜ ሳይደርስ ስንዴው ሃን የበቀለውን እንክርዳድ እንዲነካ አይፈቅድም። በእንክርዳድ ላይ ፍርድ የሚፈፀመው በመከር ወቅት ይሆናል። የመከሩ ጌታ በየገዳገዱ እንክርዳድ ላይ በተናጠል ቅጣትን አልወሰነም። ይልቅም እንክርዳድ በነደ በነደ ታብሮ ለአሳት እንዲዘጋጅ የመከር ጊዜ አጫጆችን አሳቸዋል።

እንክርዳዱ ያን ሁሉ ዘመን በማሳው ላይ እንዳልቆየና እንደተመቸው ሁሉ በአንድ ላይ ታስሮ ወደ እሳት የሚጋዝቡት መሽር ወቅት አለው። ጠላት በሌሊት ቢዘራም፣ ሰዎቹ ቢተኝም፣ በማሳው ቢከርምም፣ የጌታውን ባሮች ቢያስቆጥም ለሁሉ ዘመን አለው። *ለሁሉ ዘመን አለው፣ ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው ለመቸከል ጊዜ አለው የተተከለውን ለመንቀል ጊዜ አለው። (መክ. 3፡1-2)

በእስራኤል ነገሥታት ታሪካም ይህ የእንክርዳድና የሰንደው ተክል ተገልጧል። (የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ወይን ቦታ እርሱ የእስራኤል ቤት ነው። የደስታውም አትክልት የይሁዳ ሰዎች ናቸው) (ኢሳ. 5-7) በነዚህ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ስንደትሽ ብዙ ሰንደና የእንክርዳድ ዘር እናያለን። እንደነ አካሃብ፣ ኢየርብአም፣ አካዝ የመሳሰሉት ለሰዓልና ቀልጠው ለተሠሩ አማልኮት ሲሰግዱ የሐሰት ነቢያትን ሲሰበሰቡና እርሻን ሲያረከሱ ተገኙ። እንደነ ንጉሥ ዳዊት ኢየሳፍጥ፣ ዓሳ፣ ኢየሱታም፣ ኢየሲያስ የመሳሰሉ ደግሞ በይሁዳና በእስራኤል ዘንድ ቅን ነገር ተገኝባቸው የሰንደ ምሳሌ ነበሩ።

እግዚአብሔር ለሰንደውና ለእንክርዳድ ቀን ቀጥሯል። አንዱ ወደ ነተራ አንዱ ወደ እሳት ይጣል ዘንድ ለአጫጆች ትእዛዝ ይሰጣል።

ቅዱስ ጳውሎስ የመከሩን ጊዜ *ያ ቀን ይለዋል ። “ማንም ግን በዚህ መሠረት ላይ በመርቅ ቢሆን በብርም በከበረ ድንጋይም በእንጨትም በሣርም ወይም በአሳዳ ቢያንዱ፣ የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤ በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፤ የእያንዳንዱም ሥራ እንዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትኑዋል።” (1ኛ ቆሮ. 3፡12-13)

የእግዚአብሔር ፍርድ በዚያን ቀን የሚከፍወን ከሆነ እኛ ነገሮችን በፍርድ ለማጠናቀቅ በየጊዜው ለምን እንደምንሣ አይገባኝም። ይህ ሰው ከሌተ ክርስቲያን ካልተወገደ በቀር ቤተ ክርስቲያኒቷ ምንም ፍሬ ማፍራት አትችልም በማለት እንክርዳዱን ለመልቀም እንሳለን።

ይህ እንክርዳድ የተባለን ሰው ለመንቀል ብንሳሳ ከሥሩ ብዙ መልካም ሰዎች ይኖሩታል። በመሆኑም መልካሞቹ አብረው ይነቀሳሉ። ብዙ የታመኑ ክርስቲያኖች በአጭብርባሪና በዓለማዊ ክርስቲያን መሥሪያ ቤት ተቀጥረው ይሠራሉ። ይህ ሰው ከተነቀለ ከሥሩ ያሉትም መልካም ዘርን ይጎዳል ።

ማንኛውም የእግዚአብሔርን መንግሥት የምትጠብቁ ቤተ ክርስቲያን ልታደርግ የሚገባት በማንኛውም ወቅት ለከፋ ለቅቆ አለመግዛትና አለመተኛት ነው። ነገር ግን አንድ ጊዜ ተኝታ ክፉ ዘሩን በማሳ ከዘራ በኋላ የበቀለን እንክርዳድ ለመንቀል ጾም ጸሎት ወይም ትግል ማድረግ አይገባም። ብዙ መልካም ክርስቲያኖች በጌታ ማሳ እንክርዳድ በአብዛኛው በማየታቸው ቤተ ክርስቲያንን እየለቀቁ መሢሮቸው የታወቀ ሲሆን መደረግ ያለበት ግን ራሱን ሳይነቅሉ ከእንክርዳድ ጋር አብሮ መገለቅ በዚያን ቀን በጌታ ክፍያሉ ይለያል። የእንክርዳድ እድል ፈንታ በአጫጆች እጅ (በመልካኮት) ወደ ዘላለም እሳት የጌታም መልካም ዘሮች ወደ ዘላለም ነተራ ይገባሉ። ገብኤውም በዚህ ይፈታል።

15. በመንግሥትህ አስባኝ

“ከተሰቀሉት ከከፉ አድራጊዎቹም አንዱ፡- አንተስ ክርስቶስ አይደለህም? ራስህንም እኛንም አድን ብሎ ሰደበው፡፡ ሁለተኛው ግን መልሱ፡- አንተ እንደዚህ ባለ ፍርድ ሰለህ እግዚአብሔርን ከቶ አትፈራውም? ስለ አደረግነውም የሚገባንን እንቀበላለንና በእኛስ እውነተኛ ፍርድ ነው፤ ይህ ግን ምንም ከፋት አላደረገም ብሎ ገመጸው፡፡ አያስሰንም፡- ጌታ ሆይ፤ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ አስባኝ አለው፡፡ አያሰሰም እውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ አለው፡፡ (ሉቃ. 23፥39-43)

15.1. በሁለት ወንበዴዎች መካከል

በዚህ ቀን ሦስት ሰዎች ተሰቀሉ፡፡ ከእግዚአብሔር አብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በመለኮት ዙፋን ይቀመጥ የነበረ የእግዚአብሔር ልጅ በዚህን ጊዜ ግን ከወንበዴዎች መካከል ገባ፡፡

ከተሰቀሉት መካከል በመካከል መሰቀሉ ከሁለቱ ይልቅ አያሰሰን ዓለም ዋነኛ አድርጋ ወሰደችው፡፡ አያሰሰ በመካከል በመግባቱ እውነተኛውን ወንበዴ ንስሐ ከሚገባው ለየ፡፡ አንዱ ከፋዎች ነን ሲቆም ሌላኛው ከበንዎች ነን ቆመ፡፡ ሰው እንደሚያይ እግዚአብሔር አያይም፡፡ ከፋ ተብለው ከተቆጠሩት መካከል አንዱ በጽድቅ ነን ቆመ፡፡ ሦስቱን እንዲሰቀሉ የፈረዱ ሰዎች ሁሉን በከፉ ሲመድቡ ከተሰቀሉት መካከል ግን አንደኛው በጽድቃን መንገድ አቀና እንግዲህ ሰው የሚሰቅላቸው ከአያሰሰ ግራና ቀኝ ከቆሙት አንደኛው በጽድቅ ነዳና ተገኘ፡፡

አያሰሰ ክርስቶስ በመሰቀል በሁለት ወንበዴዎች መካከል መሰቀሉ ዛሬም ኃጢአተኛ ከሚባሉት መካከል ቆሞ የግራና ቀኝን ማድመጥ

ይችላል፡፡ አንዱ የተሰቀለበት ዓመቹ እያለ እንደገና በመሰቀል ላይ ኃጢአቱን ይጨምራል አያሰሰንም ይሰድባል በመሆኑም ቁጭቱን በመሙ በአያሰሰ ላይ ያኮማቻል፡፡ ሁለተኛው ግን ያለ አማላጅ በቀጥታ የእግዚአብሔርን ልጅ በመማዳን በጽድቅ መንገድ ተገኘ፡፡

15.2. በመንግሥት በመጣህ ጊዜ አስባኝ

ይህ ሁለተኛ ወንበዴ እጅግ የሚደንቅ ማንነት ያለው በመሆኑ በዚህ ፍርድ ሥር ወደቆ እጅግ የተረጋጋ እእምሮ ነበረው፡፡ የተፈጸመው ፍርድ በእርሱና በባልንጀራው ላይ ትክክል እንደሆነ ያውቃል፡፡ የእርሱን በደል ብቻ ሳይሆን የባልንጀራውንም ጭምር ያውቃል፡፡ ከሁሉ ያሳዘነው በመካከል የተሰቀለው ሰው ጉዳይ ነበር፡፡ ይህ እንደ እርሱ በመሰቀሉ እንደ ወንበዴ ተቆጥሯል፡፡ በተለይም ሌላው ክርስቶስን ሲሰድብ አዘነ፡፡ ሌላው ተሳዳቢው አየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ያውቃል፤ ነገር ግን ይሳደባል፤ በኃጢአት ላይ ኃጢአትን ይጨምራል፡፡ ሁለተኛው ግን የመጀመሪያውን ይገባልናል በዚህ ፍርድ ሥር ወደቆም ባለ የመገሰጽ ጉልበቱ አልወደቀም፡፡

አያሰሰ በዚህን ሰዓት ከሁለቱ ወንበዴዎች ይልቅ በከፍተኛ ስቃይ ይገኛል፡፡ በመጀመሪያ ሰውነቱ የደከመ፤ በመከራና በጭንቀት በመኖሩ ኃይሉ እንደገል የደረቀ፤ ልቡም እንደሰም የቀለጠ፤ አጥንቶቹም የተሰያዩ፤ የዓለምን ኃጢአት ተገዝዞ በራሳቸው በደል ከተሰቀሉት ጋር አብሮ ተደምሯል፡፡ ዓለም እውነተኛውን አዳኝ ከወንበዴዎች መካከል በማኖር ለማደናገር ሞከረች፡፡ የተሰቀለ ሁሉ ክርስቶስ አይደለም ማለትም ክርስቶስ በተሰቀለ ቀን የተሰቀለ ሁሉ ክርስቶስ አይደለም፡፡ በዓይን ሲታይ ሦስቱም አንድ ዓይነት ናቸው በእግዚአብሔር እይታ ሲታይ ክርስቶስ ብቻውን የእግዚአብሔር ልጅ ነው፡፡

በዚህ በመሰቀል ቀን የአያሰሰ መከራ ደግሞ ሌሎች ጉዳዮችን አስከትሏል አገርንና ከተማን ካወከ ከባርባን ይልቅ አያሰሰ ይሰቀል!

ይስቀል በማለት በትንሹም በትላቁም ተነግሯል። ካህናት፣ ጳጳሮች፣ ፈረሳዊ፣ ሰዱቃዊ እስራኤል ሁሉ ይስቀል በማለት አብዛኛው የጮሽባት ሰው ክርስቶስ ነው ብሎ ማመን አዳጋች ነው። ሁለተኛው ወንበዴ ግን ይህን አመኑ። ምንም ሕዝቡ ሁሉ በተቃራኒ ቢቆሙበት፣ ምንም ወደ ሞት ቢደርሱ ምንም ወንበዴ ቢመስል ይህ ሰው የራሱ መንግሥት አለው በማለት አመኑ። የኢየሱስ መንግሥት ሌላ እንደሆነ ያወቃል። ኢየሱስ “መንግሥቱ ከዚህ አይደለችም” በማለት አስተምሯል ይህ ሁለተኛ ወንበዴም ይህንም አውቋል። ሐዋርያት ቢበታተኑ ይህ ሰው ግን በመስቀል ሆኖ ሳለ ስለ ክርስቶስ መንግሥት ይናገራል።

በመንግሥትህ አስበኝ ተብሎ የሚለመን እግዚአብሔርና ልጁ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። መልአካትንም ቢሆን፣ ሐዋርያትንም ቢሆን፣ ነቢያትንም ቢሆን ይህን ዓይነት ጥያቄ ወደ እነርሱ ሊመጣ አይቻልም ኢየሱስን ግን መጠየቅ ይችላል። ኢየሱስ ክርስቶስ የራሱ መንግሥት ያለው ቢሆን በዚህ መንግሥት ሥር የሚተዳደር ሳይሆን እስተዳደሩን ንገሥ ነው። ይህ ዛሬ እርቃኑን ከእኔ ጋር የተስቀለው ሰው መንግሥት አለው።

15.3. እግዚአብሔርን መፍራት

ይህ ወንበዴ በመስቀል ቆሞ የእግዚአብሔር ልጅ ከአጠዝቡ እንደተስቀለ አወቀ። እንዲሁ ሌላውን በዚህ መስቀል ሥር ሆኖ እግዚአብሔርን መፍራት ያስተምራል። ወንበዴዎች እግዚአብሔርን መፍራት ተማሩ። ወንበዴ ወንበዴን ገበዘ። ጳድቃን እግዚአብሔርን መፍራት በምቹ ጊዜ ሲሰናዥው፣ ወንበዴው በመስቀል እግዚአብሔርን መፍራት አስተማረ።

“የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው።” (ምሣ. 1፡7)
እግዚአብሔርን የሚፈራ ደግሞ ከበን ነገር ሁሉ እንደሚይነል መጽሐፍ ይነግረናል። ሁለተኛው መንበዴ አገርን በድጋል እርሱም ይህ ፍርድ

እንደሚገባው አምኗል። ዓለም ተገቢውን ቅጣት ቀጥታዋለች። እግዚአብሔር ግን እርሱን በመፍራቱ ለዚህ ሰው ያስቀመጠለት ትልቅ በረከት ነው። የእግዚአብሔርን ልጅ በአጠዝቡ አቆመለች። ኢየሱስ ዝም ብሎ ይሞታል። ይህ ወንበዴ ግን ይመስክርበታል።

እግዚአብሔርን መፍራት ከሞት የበረታ ነው። ይህ ወንበዴ የመስቀል ሞት ሳይቆም እግዚአብሔርን መፍራት ያስተምራል። ምንም በሞት ይጅ ቢቆምም እግዚአብሔርን መፍራት እንዳለበት ለራሱም ለሌላውም ያስተምራል።

በዚህ ዘመን በትንሽ መከራ ጉልበት ሰላም ሲጠፋ እግዚአብሔርን መፍራት አብሮ ይወድቃል። ይህ ሰው ግን እግዚአብሔርን መፍራት ከሞትም እንደሚበልጥ አወቀ። የማይነቃነቅ እምነት ይህ ነው።

15.4. ዳግም ምጽአት

አሁንም የሚደገቅ ቃል ከወንበዴው አፍ ወደቀ። በመንግሥትህ ሳይሆን ያለው “በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ” በማለት ዳግም ምጽአትን ገለጸ። ኢየሱስ ክርስቶስ የራሱ መንግሥት እንዳለው አወቀ። ይህን መንግሥት ይዞ የሚመጣው ይህ ክርስቶስ እንደ ሆነ ተናገረ መንግሥትን ይዞ ለመምጣት በዚህ መስቀል እያሰፈ እንደ ሆነ ተረዳ።

የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት በዚህን ሰሞን ይናገሩ የነበሩትን ብናስተውል “በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ ስለ ነበረው ስለ ኖዝፊቱ ስለ ኢየሱስ፣ እርሱንም የካህናት አለቆችና መኳንንቶቻችን ለሞት ፍርድ እንዴት አሳልፈው እንደ ሰጡትና እንደ ሰቀሉት ነው። እኛ ግን አስራኤልን እንዳይዘዙ ያለው እርሱ እንደ ሆነ ተስፋ አድርገን ነበር። ደግሞም ከዚህ ሁሉ ጋር ይህ ከሆነ ዛሬ ሦስተኛው ቀን ነው።” (ሉቃ. 24፡19-21)

ድል የነሳው ኢየሱስ በእጠባቸው ቆሞ ዓይኖቸው ሲታወር ይህ ዓለም ያወቀው ወንበይ ግን ኢየሱስ ገና በመስቀል እየሞተና እየቃተተ ሳለ ክርስቶስ ዳግም እንደሚመለስ አመነ። የራሱ መንግሥት እንጂ የእስራኤል ብቻ እንዲሆን አወቀ። ዳግም በከብር እንደሚመጣ አመነ። እንደ እኔ ዓይነትን እንኳ ሊያስብና ሊሆር የሚችል የምስረት ጌታ እንደ ሆነም አወቀ። ደቀ መዛሙርት እስራኤልን ይዘገባል ቢሉ ይህ ግን እስራኤልን ብቻ ሳይሆን ዓለም የተፋውን ሰው እንደ እኔ ዓይነትን ይቀበላል የሚል አውቀት ነበረው። “ጋለሞቶች የእግዚአብሔርን መንግሥት በመግባት ይቀድሟችኋል።” ይህን የምታነብ ወንድሜ እንኩ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በከብር ሲመለስ እንዴት ነው ከስተቱ የሚሉ አያሌዎች ናቸው።

እንዳንዱ በሰባቱ ዓመት መከራ መጨረሻ ያላሉ። ሌሎች በመከራው መሃል ነው በማለት ያምናሉ። ሌሎች ጌታ እኛን ስለሚወደንና ስለሚናፍቀን የሚገልጠው ከሰባቱ ዓመት መከራ በፊት ነው በማለት ያስተምራሉ። ሌሎች የሺ ዓመት መንግሥት ከወረሰን በኋላ የዘለለም መንግሥት እንገባለን እንጂ የምን ሺህ ዓመት መጣ ደግሞ በማለት የሺውን ዓመት መንግሥት አይቀበሉም። እኔ የማምነው ጌታ ሲመጣ ብዙ ተዓምር ይሆናል ከተዓምራቱ መሃል ጉድ የሚያስኝው ግን ምንም ያልታወቀና ያልተጠበቀ ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት ሲያጥለቀልቁት ብዙ አዋቂዎች የምጽአቱ አስተማሪዎች ደግሞ በስፍራው ሲታጡ ነው። የሕግ መምህራን ምድጋኒያህን ሲጠብቁ ገደሉት። ጋለሞቶችና የምድር አላዋቂዎች ግን የጌታ መንግሥት ተካፋይ በመሆን ተገኝ።

እንዴት እንዲህ ፈረደህ ትሉኝ ይሆናል። እኔ ብፈርድ ፍርድ አስፈራሪ አካል የለም ስለዚህ የኔ ፍርድ ከገቱ ነው። ነገር ግን ይህ ይሆናል ብዬ አምናለሁ። ቀላል ጥያቄ ላንሳ። በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ራሳይ

የሚመለከቱ እውነተኛ የመላእክት ልሳን የሚናገሩ በከብር መንፈስ ቅዱስ ሊያያቸው ወርዶ እኮበቢውን በመንፈሳዊ እጣን የሚያውቁ እውነተኛ ትንቢት የሚናገሩ ሰዎች እጃቸውን ያዛ አድርገን ስለ ክርስቶስ ምጽአት አስተምሩ ቢባሉ አያሌዎቹ አያውቁም። እንግዲህ ይህ ለምን ሆነ መንፈስ ቅዱስ የዋሃንን ሲጎበኝ ሌላውን ከዘለለ የጌታም ምጽአት እንዲሁ ጌድ ያለኛል እላለሁ። መፍትሄው ምንድን ነው። “ጥበበኛ ትሆን ዘንድ ሞኝ ቡን።”

ደቀ መዛሙርት ኢየሱስ በቃልና በሥራ ብርቱነትን አወቀ። በዚያን ጊዜ ግን እንደጠፋ አመነ። ይህ ወንበይ ግን የራሱ መንግሥት እንዳለው ይህም የእግዚአብሔር መንግሥት እንደሆነ አመነ። ዳግም እንደሚመጣ አመነ። በምስረትም ብርቱ እንደ ሆነ አመነ።

15.5. ጌታ ሆይ!

የእስራኤል መምህራንና ሕዝቡ ኢየሱስን እንደ ወንበይ ሲቆጥሩት ይህ ሰው ኢየሱስን ሲጠራው “ጌታ ሆይ” በማለት ነበር። ምንም በመስቀል ቢሆን እንተ ጌታ ነህ ይላዋል።

ኢየሱስ ክርስቶስ አየሞተም ጌታ ነበር። በመስቀል ላይ ሆኖም ጌታ ነው። በወንበይዎች ተርታ ቢስቅሉትም ኢየሱስ ለዘለለም ጌታ ነው። የተጸነሰ ጊዜም ጌታ ነው ይህም “የጌታዬ” እናት በማለት ኤልሳቤጥ መስከራለች። ማንም በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ በስተቀር ኢየሱስን ጌታ ሊለው እንደማይችል መጽሐፍ ይናገራል። በመከራ ጊዜ ኢየሱስን ጌታ ብሎ የሚጠራ ምንኛ የተባረከ ነው?

15.6. ገንት ከክርስቶስ ጋር

በአዳም ኃጢአት ምክንያት የገንት በር ተዘጋ ገንት ብቻዋን ትጠበቅ ጀመር። ማንም ሰው ወደ ሕይወት ዛፍ እንዳይደርስ ገንት ተዘጋች።

በአዳም ኃጢአት ምክንያት ገነት ተዘጋች እንጂ ከምድር ገጽ አልጠፋችም። ይህን ያህል ጥበቃ የተደረገላት ሌሎች የተዘጋጀላቸው ሰዎች ይገባሉት ዘንድ ነው። የከበረች ስፍራ በመሆኗ የምትጠበቀው በእግዚአብሔር ኪሩቤል ነው። “እሁንም እጁን እንዳይዘረጋ፤ ደግሞም ከሕይወት ዛፍ ወስዶ እንደያለላ፤ ለዘላለምም ሕያው ሆኖ እንዳይኖር፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክ ከዴድን ገነት አስወጣው፤ የተገኘባትን መሬት ያርስ ዘንድ። አዳምንም አስወጣው፤ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለበጥን የኪባል ሰይፍን በዴድን ገነት ምሥራቅ አስቀመጠ።” (ዘፍጥ. 3፡22-24)

ሕይወት ይገኝ የነበረው ከሕይወት ዛፍ ነበር ይህም እጅ በመዘርጋት እንጂ እገንብቦ በመቆረር አልነበረም። የሕይወትን ፍሬ ይላቅም የነበረ እጅ መገልገያ መሣሪያን ያዘ። ወዲያው ወስዶ ይበላ የነበረ እጅ ማረስ፤ መዝራት፤ ማጨድ ወዘተ መጠበቅ ተገባው። ላቡን ያፈለሰ ቀን የሚበሳው የሰውም ይልቅም መክር ድረስ ይጠብቅ ነበር።

ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደው መንገድ ቢኃጢአት ምክንያት ተዘጋ በዚህ በተዘጋ መንገድ ላይ ለጥበቃ የተሰማሩት ኪሩቤልንና የምትገለበጥ የኪባል ሰይፍ ነው። በኪሩቤል ላይ ሰይፍ ተጨምሯል፤ ይህ ሰይፍ ደግሞ ይገለበጣል ቢተጨማሪም የኪባል ሰይፍ ነው፤ በመሆኑም በሰው ወይንም በከፋ ወይንም ማንኛውም ፍጡር ይህን ጥሶ መግባት አይችልም። የጥበቃው ኃይልነት የገነትን ውበት ይገልጻል በዚህ አስቸጋሪ ጥበቃ መንገድ ማን ሊያልፍ ይችላል? ወደ ገነትስ ማን መግባት ይችላል? ይህን ያህል ዘመን መጠበቁስ የገነት ውበት ምን ያህል ቢሆን ነው?

ኢየሱስ ክርስቶስ መልካም እረኛ ነው። “መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በነቹ ያኖራል።” (ዮሐ. 10፡11) ጌታ ኢየሱስ በነቹን በለመሰመ መስክና በእርፍት ውኃ ዘንድ ይመራል። ይህ ደግሞ በገነት የመኖር ምሥጢር

ነው። ወደዚህ ገነት ይዞላቸው እንዳይገባ የኪሩቤል ጥበቃ አለ፤ ሰይፍ አለ፤ ሰይፍ ይገለበጣል፤ የኪባል ሰይፍ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የበነቹን ኃጢአት በሙሉ ተሸኮሞ ወደዚህ ገነት ለመግባት ፈለገ። ይህ ኃጢአት የሚቀጣው ደግሞ በእግዚአብሔር ሰይፍ እንጂ በዓለም ወይም በከፋ አይደለም። የሰይጣን ሰይፍ ኃጢአትን ሊቀጣ አይችልም። ምክንያቱም ኃጢአትና ሰይጣን የአንድ መንግሥት ልጆች ከመሆናቸውም በላይ አንዱ በአንዱ ይነግሣል። ኃጢአትን የሚቀጣ እግዚአብሔር ነው፤ ፍርድ በሰይፍ ነው። ንጉሡ ስሎሞን ለፍርድ ሰይፍን ይጠይቃል። “ንጉሡም፤ ሰይፍ አምጡልኝ አለ፤ ሰይፍም ይዘው ወደ ንጉሡ ፈት መጡ።” (1ኛ ነገሥ. 3፡24)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ሲሞት የእግዚአብሔር ሰይፍ በእርሱ ላይ እንዳለ ነቢዩ ዘካርያስ በ 13ኛ ምዕራፍ ገልጿል። “ሰይፍ ሆይ፤ ባልገኝራዬ ስሆነው ሰው በእረኛዬ ላይ ንቃ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ እረኛውን ምታ፤ በነቹም ይበተናሉ፤ እጄንም ቢታናናሹች ላይ እመልሳለሁ።” (ዘቫ. 13፡7)

ኢየሱስ ክርስቶስ ይህ ሰይፍ በእርሱ ላይ ሲያልፍ ሐዋርያት በሙሉ (በነቹ) ተበተኑ። “ሁሉም ትተውት ሸሹ።” (ማር. 14፡50) ኢየሱስ በሰይፍ መመታቱን ለማረጋገጥ በመስቀል ላይ ከተላያዩ የአካሉ ክፍል የሚወርደውን ደምና የሙቶ አለቃውንም የምልኮት ቃል መመልከት ይቻላል።

ወደ ገነት ለመግባት ኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ መደበቅ ያስፈልጋል። የእግዚአብሔር ሰይፍ፤ የሚገለበጥ የኪባል ሰይፍ በኢየሱስ ላይ አርፏል። የኃጢአትችንን ዋጋ ተቀብሏል። የፈለገ ሰው ወደዚህ የሕይወት ዛፍ ለመድረስ መፍትሄው በኢየሱስ ውስጥ መግባት ብቻ ሆነ። “ኢየሱስሌም፤ ኢየሩሳሌም፤ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርሱ የተላኩትንም የምትወግር፤ ይሮ ጫጭቶችዋን በነገሩችዋ በታች እንደሚትበብሱ

ልጆችን እስከሰባ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ፡ እናንተም አልወደዳችሁም፡፡ እነሆ፤ ቢታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርሳችኋል፡፡ (ሉቃ. 13:34)

ይህ ሁለተኛ ወንበይ ግን በክርስቶስ ውስጥ ንባዩ ከእግዚአብሔር ሰይፍ፤ ከሰለሳላላ ከሚገለጸው ሰይፍ አመለጠ፤ እያሉ ክርስቶስ አስመልጠው፡፡ ሰውየው የሚመጣውን መንግሥት ሲጠብቅ እያሉ ግን ይዞት ገባ፡፡ እያሉ ውስጥ መግባት ማለት ገዥ ውስጥ መግባት ነው፡፡ ወደ ንጉሥ የሚገባው ከእያሉ ጋር ነው እንጂ በመልክተኛ አልነበረም፡፡

ዛሬ ከእኔ ጋር በንጉሥ ትኖራለህ አለው፡፡ ይህ ቃል ብዙ ሰዎች ይጨነቁበታል፡፡ በዚያን ቀን እያሉ ወደ ሲኦል ወረደ እንጂ እንዴት ንጉሥ ገባ ይባላል? ሌላው ደግሞ እውነት እልሃለው ዛሬ ስለሚል ጌታ በዚህ በመከራ ቀን እንኳ እውነትን ለመናገር ወደ ኋላ አይልም ይላል፡፡ ትልቁና ዋናው ጉዳይ ግን እያሉ የዚህን ሰው ነፍስ ተከታይ በዚህ ሰይፍ ውስጥ እያለፈ ነው ከዚያን ቀን ጀምሮ ይህ ሰው ምንም ሰይፍ አያገኘውም፡፡ እያሉ በዚህ ሰይፍ ውስጥ እያለፈ ነው በመቃብር በሰይፍ እያለፈ ነው ከሦስት ቀን በኋላም በድል ተነሣ ሰይፍ አለቃ፤ ንጉሥ ተከፈተ፡፡ በመሆኑም ከዚያን ቀን ጀምሮ ሰውየው እያሉ ውስጥ ገባ እያሉ ግን በሰይፍ አልፈ፡፡ እያሉ ራቀቱን ነው ይህ ወንበይ ደግሞ ጌታን በመንግሥት በመጣህ ጊዜ አስቦኝ ጌታ ሆይ በማለት በራቀቱ አላፈረበትም፡፡ ሰውየውም ራቀቱን በኃጢአት ምክንያት ተስቅሏል፡፡ ጌታ እያሉም የዚህን ሰው ራቀቱን ሰይህን ንባላውን አከበረ፡፡ አዳምና ሔዋንም በራቀቱን በነበሩ ጊዜ እንዳልተፋፈሩ ጌታና ወንበይውም በዛን ቀን የንጉሥን ያለመተፋፈር ማንነት ውስጥ ተገኘ፡፡

ንጉሥ ዳዊት የእግዚአብሔር ልብ ያረፈበት ሰው ነበር፡፡ እያሉም የዳዊት ዘርፍ ሥር ነው፡፡ እንደ ጊዜ እግዚአብሔር አስራኤልን ሲቀጣ ወደደ ንጉሥ ዳዊትንም የቀጣቱን ሃይነት ምረጥ አለው፡፡ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- የምትወደውን ምረጥ፤ የሦስት ሃመት ራብ፤ ወይም ሦስት

ወር የጠላቶችህ ሰይፍ እንዲያገኝህ ከጠላቶችህ መሳደድን፤ ወይም ሦስት ቀን የእግዚአብሔር ሰይፍ ቸንፈርም በምድር ላይ መሆንን፤ የእግዚአብሔር መልአክ በእስራኤል ምድር ሁሉ ማጥፋትን ምረጥ፤ ... ዳዊትም ጋድን፡- እጅግ ተጨንቄያለሁ፤ ምሕረቱ ብዙ ነውና በእግዚአብሔር እጅ ልውደቅ፤ በሰው እጅ ግን አልውደቅ አለው፡፡” (1ኛ ዜና 21:11-13)

ዳዊት ከሦስቱ የቱን እንደሚመርጥ ችግር ሆነበት፡፡ ሦስቱም ተመጣጣኝ ነበሩ፡፡ ለምሳሌ ሦስት ወር የኮፋ ሰይፍና ሦስት ቀን በመላእክት እጅ ያሉ ሰይፍች ውጤታቸው ተመሳሳይ ነው፡፡ ዳዊት ግን በእግዚአብሔር ታላቅ ምሕረት በመታመን የእግዚአብሔርን ሦስት ቀን ሰይፍ መረጠ ይህም ሰይፍ በመላእክት እጅ ገባ፡፡

ጌታ እያሉ ክርስቶስም በእግዚአብሔር ምሕረት በእግዚአብሔር ሰይፍ ሥር ወደቀ፡፡ ይህ ሰይፍ ሲመጣ ዳዊት እጅግ እንደ ተጨነቀ እያሉም እጅግ ተጨነቀ፡፡ “ኢጥርስንና ያዕቆብን የሐንሰንም ከእርሱ ጋር መሰደ፤ ለደነግጥም ሊተከዝም ጀመረና፡- ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች በዚህ ቂደ ትንም አላቸው፡፡” (ማር. 14:33-34)

በዚህ ምክንያት ጌታ እያሉ በመስቀል ሞተ፤ ሦስት ቀንና ሌሊት በምድርና በመወርወሪያዋ ተዘጋ፡፡ በእግዚአብሔር ኩባር በእግዚአብሔር ዙፋን ይቀመጥ የነበረ ንጉሥ በምድር ልብ ከከፋዎች ጋር ታገለ፡፡ በኛ ምክንያት የእግዚአብሔር ሰይፍ አላፈበት እኛም ከጠላት ሰይፍ ከራብና ከእግዚአብሔር ሰይፍ አመለጥን፡፡ የሕይወት ዛፍ ጋር ደረሰን እጅ ዘርግቶ የሕይወት ዛፍ እንድንበላ እድል አገኘን፡፡ አራቱን የጥንት ወንዞች ጠጣን ወርቅና የከበረ ድንጋይ ያለበትን የፊደን ወንዝ በረከት ተካፈልን፡፡ መጠበቅና ማበጃጀት ተግባራችን ሆነ፡፡

16. የሐዋርያት ጸሎት /ሉቃስ 11 መሠረት/

16.1. የጸሎት አስተማሪዎች

“እርሱም በአንድ ስፍራ ይጸልይ ነበር፤ በጨረሰም ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፡፡ ጌታ ሆይ፡፡ የሐንሰ ደቀ መዛሙርቱን እንዳስተማረ እንጸልይ ዘንድ አስተምረን አለው፡፡ አላቸውም፡፡ ከትጽልዩ እንዲህ በሉ፡፡”

የሐንዩ የነቢያት ትንቢታቸውን ጨርሰው በመጥምቁ የሐንሰ ዘመን ወደ ሌላ ምዕራፍ ሊሸጋገሩ ሆነ፡፡ “ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ የሐንሰ ድረስ ትንቢት ተናገሩ ...” (ማቴ. 11፡13)

ይህ ከሌቶች ከተወለዱ መካከል ብልጫ ያለው ሰው ይጸልይ ነበር የራሱ ደቀመዛሙርት ነበሩት፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር እንልግሎት በጀመረበት ጊዜያት እንኳ ሁሉን ዓይነት ደቀ መዛሙርት ነበሩ፡፡ የየሐንሰና የእየሱስ ክርስቶስ በአንድ ጊዜ ሁሉን የተለያዩ ደቀ መዛሙርት ሲኖሩ አስቸጋሪ መሆኑ አልቀረም እንዲያውም ፈረሳውያን አንድ ጊዜ የእየሱስና የየሐንሰን ደቀ መዛሙርት መካከል ገብተው ሊያጋጩ ፈለጉ፡፡ “እነርሱም፡፡ የየሐንሰ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን ብዙ ይጠማሉ ጸሎትስ ስለ ምን ያደርጋሉ፤ ደግሞም የፈረሳውያን ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንደዚሁ ያደርጋሉ፤ የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን ይበላሉ ይጠማሉም? አሉት፡፡” (ሉቃ. 5፡33)

ፈረሳውያን ኢየሱስ ክርስቶስን ከነፍሳቸው ስለሚጠሉት የእፋኝነት ልጆች በማለት በዮርዳኖስ ወንዝ የተናገራቸውን የሐንሰን የሚወዱ መለሱ፡፡ የየሐንሰ ደቀ መዛሙርት በጸሎትና በጸም የተመሠረከረላቸው ናቸው፤ ለአንተ መስከረል ነገር ግን የፈረሳውያንን ወግ ይዟል በማለት ይጠይቁታል፡፡ የየሐንሰ ደቀ መዛሙር ማለት የኢየሱስ መንገድ ጠራጊ በመሆን ጌታ ኢየሱስ ወደ ፊት የሚፈልጋቸው ናቸው፡፡ ፈረሳውያን ግን እነዚህን ከእነዚያ ጋር አጋጭተው የየሐንሰን ምስክርነት ሊያጠፉ ነበር፡፡

የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት የየሐንሰ ደቀ መዛሙርት ጸሎት በመማራቸው እነርሱ ባለመማራቸው ጠየቁት፡፡ የሐንሰ ይጸልያል፤ ኢየሱስ ይጸልያል ደቀ መዛሙርት ይጸልያሉ፡፡ ጌታን አስተምረኝ ማለት ግን እጅግ ተገቢ ነው፡፡ ኢየሱስ ጸሎትን አስተምረን የተባለው ጸሎት አድርጎ ሲመጣ ነው፡፡ የጸለየ ጸሎትን ያስተምራል በመጸለዩ የጸሎትን መንፈስ ማምጣት ተገቢ ነው፡፡ ሃሬም እንሴ መንፈሳዊ አስተማሪ ነው በመሆኑም ስለጸሎት አስተምረኝ ብሎ መጠየቁ ተገቢ ባይሆን ይችላል፡፡ የሚጸልይ ጸሎት ያስተምራል፡፡

16.2. አድራሻን ማወቅ

“በስማያት የምትኖር አባታችን ሆይ ...”

የእግዚአብሔር መኖሪያው ሰማይ ነው ዙፋኑ በሰማይ በመሆኑ ስንጸልይ በአምነት ወደ ስማይ እንደምናቀና እንወቅ፡፡ ምንም በሰው ቃል ብንገናገር ጸሎት ከምድር በቀጥታ ሰማይ ይገባል፤ ጸሎት ብቻ ሰማይ ይገባል፡፡ የሰው ሥራ ሁሉ የምድርና በምድር ነው፡፡ ሁሉ አማልክት የምድር ናቸው እግዚአብሔር ብቻ የሰማይ አምላክ ነው፡፡ ጸሎት ሰማያዊ ነው፤ የሰማይ ማዕድ ነው፤ እግዚአብሔር መኖሪያው ሰማይ ነው ቤተ መቅደሱም ቅዱስና ሰማያዊ ነው፡፡

በሰማይም ቢኖር፤ አምላክም ቢሆን ጸሎት ሲጸለይ አባታችን ተብሎ ነው፡፡ ጸሎት ቤተሰባዊ ነው፤ እንደሌሎች አማልክት በመደጋገም፤ በመጨነቅ፤ ይሰማል አይሰማም በሚል በመፍራት የሚደረግ አይደለም፡፡ ጸሎት ከሁሉ ነገር ፍቅር በመሆኑ እግዚአብሔር “አባቴ” ተብሎ እንዲጠራ ይወድዳል፡፡ ስለዚህ አንድ ሰው ለጸሎት ሲቀርብ እግዚአብሔርን በአባትነቱ እንዲመለከተው ይፈልጋል፡፡ ሰው ከአባቴ ጋር ሆኖ የሚነጋገርበት ዓይነት ፍጹም ግንኙነት ነው፡፡ የፈለከውን ጉዳይ በቃሉ መሠረት አንስተህ መወያየት ትችላለህ የምትወደውን አባትህን በፍቅር ማነጋገር ማለት ነው፡፡

16.3. ስሙን መቀደስ

በሰማይ የሚኖረውን እግዚአብሔርን በዙፋን እንደገኙት ወዲያው ዘው ብሎ በተለያዩ ጉዳዮች መነጋገር ተብሎ አይሆንም። ነገር ግን እግዚአብሔርን ከዙፋኑ ጀርድ ወደ ጸሎታችን ሲያዝነብል መደረግ የሚኖረው ስሙን መቀደስ፤ ማወደስ፤ ማመስገን፤ ማክበር አልላ ብሎ መቀበልን ይጠይቃል ይህ ማለት እግዚአብሔር በጸሎት የተጠራው እንደንቀድስህ እንደኖመሰግነው መሆኑን ማሳወቅ ነው። አባታችን ሆይ! ከተባለ በኋላ በቀዳታ ወደ አምልኮ፤ ምስጋና፤ ስግደት እንዲቀበል በመንፈስ ቅዱስ መረዳት ነው። መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር መግለጡን ከተመለከተ በኋላ አብና ወልድ እንዲከብሩ በቅዱሳን አፍ ምስጋናን ያስቀምጣል።

16.4. መንግሥትህ ትምጣ

“መንግሥትህ ትምጣ.....”

እግዚአብሔርን እንደ አባት ከተመሰገና ከተቀደስ በኋላ በቀዳታ መንግሥቱ እንድትመጣ መላመን ነው። ከምሥጋና በመቀጠል ልመና ይሆናል ልመናውም መንግሥትን በተመለከተ ነው ትልቅም ጉልበት አለው ይኸውም የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲለቀቅ ማድረግ ይችላል። በርግጥም ይህ መንግሥትህ ትምጣ የሚለው የክርስቶስን ዳግም ምዳትንም የሚያጠቃልል ነው። ማራናታ!

እግዚአብሔርን ያልቀደስ መንግሥቱ እንዲመጣ ማድረግ ይቻላል። ነገርም የሚመራው ከእግዚአብሔር መንግሥት ውጭ ይሆናል። የእግዚአብሔር መንፈስ ብዙ ባሕሪያት አሉት ፍቅር ነው፤ ጸድቅ ነው፤ ታማኝ ነው፤ አስተማሪ ነው፤ ቅዱስም ነው። ይህ ሁሉ ባሕርይ እያለው ስሙን “መንፈስ ቅዱስ” በማለት ያስተዋውቃል ምክንያቱም ከሁሉ ባሕሪው

ቅድስናውን ያሳያል። ስዎችም እግዚአብሔርን መቀደስ ቀዳሚ ተግባራቸው ሊሆን ይችላል ይኸውም በእግዚአብሔር መንፈስ ነው።

የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ምድር መምጣት ምክንያት ስዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት ትምጣ የሚል ጸሎት እንዲጸልዩ አደረጋቸው። ጸድቅ እያብ ይህ ሥልጣን እንዲሰጠላቸው መጽሐፍ ያስረዳል። “... የሰማይን ሥርዓት ታውቃለህን? በምድርስ ላይ እንዲሠሉኝን ልታደርግ ትችላለህን?” (ኢዮብ 38:33)

እግዚአብሔር የሚለመንው ቁሳቁስ፤ ወይንም ከመንፈሳዊውም ዓለም ቢሆን በከፊል ሳይሆን መንግሥቱን ነው። ክርስቲያን በአብዛኛው የትንሣኤ ልጆች ወይንም የመንግሥት ልጆች ተብለው ይጠራሉ። ትንሣኤና መንግሥት አባታቸው ስለሆነ ይጠሩበታል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሁሉ አለ። “የእግዚአብሔር መንግሥት ጳጳሮችና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደሉትምና።” (ዮሀ. 14:17) በመብልና በመጠጥ ሥርዓቱን የሚተዳደር ከእግዚአብሔር መንግሥት የራቀ ነው። የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዲመጣ የለመነ የሰላም ሰው፤ የጳጳሮች ሰው የመንፈስ ቅዱስ ተካፋይ የሆነ ነው። በመንግሥቱ ውስጥ እግዚአብሔር ኃላፊ ነው ዙፋኑ አለ፤ ወልድ አለ፤ መንፈስ ቅዱስና በረከቱ አለ።

“አስቀድሞችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ። ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።” (ማቴ. 6:33) ይህ በመሆኑ የሚፈለገው ጉዳይ መንግሥቱን ነው። ፈልጉ ታገኙማላችሁ የተባለው መንግሥቱንና ጽድቁን ነው። መንግሥቱና ጽድቁ አብረው የሚጓዙ የመለኮት ወባት ናቸው።

የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ አንድ ኅብረተሰብ ወይንም ቤተ ክርስቲያን ወይንም ዘመን ወይንም አገር የመድረስዋ ምልኮች ምንድር ነው የሚል ይኖራል። “እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ አሁንንትን የማወጣ ከሆንሁ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ይርሳላችኋል።”

(ማቴ. 12:28) ይህን ቃል የተናገረው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጌን ያደረገበት ዕውርና ዲዳ የነበረውን ሰው ወደ ኢየሱስ እምጥተው ፈጠሰው በዚህም ሕዝቡ ተገረሙ። የዘወትር ጠላቶቹ የነበሩ ፈረሰውያን ግን በአጋንንት እልቃ ይህን አደረገ በማለት ሲያስቡ አጋንንትን እጋንንትን ካወጣ መንግሥቱ ትክፋፈለልች። ስይጣን ደግሞ እርሷ በርሱ ተከፋፍሎ እያውቅም የራሱ መንግሥት እስከ አሁን ጸንታ የኖረችው ባለመከፋፈሉ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ አንድ ክልል መምጣት ማረጋገጫ ስይጣን የያዘውን ታላቅ ምሽግ መስበር ስትጀምር ነው። ኃይለኛውን ሳያሥሩ የተባለላት ስይጣን ነው። ስይጣን ኃይለኛ ሲሆን የእግዚአብሔር መንግሥት ደግሞ የዚህን ኃይል መስበር የሚችል ጉልበት በመኖርዋ ይህን ኃይለኛ እስረረ ሰብራ ምርኮን ትወስዳለች። እግዚአብሔር ለእስረኤላውያን ሲገለጥ ኃይለኛውን ፈርዖንና ሕዝቡን ሰብሮ መግባት ብቻ ሳይሆን ወርቅና ንብረት በግብዓውያን ተይዞ የነበረው በጌታ ኃይል ተሰብሮ የተማረከው ተለቀቀ።

አንድ የጌታ ሰው ወደ አንድ አገር ሲሄድ የጣላትን ምሽግ እየሰበረ ብዙዎችን ነዳ ማውጣት ካልቻለ የእግዚአብሔር መንግሥት የመገለጥ ምስጢር ተሸሽታል። በዓለም አብያተ ክርስቲያናት ዙሪያ የጌታ ቃል ይሰበካል፤ ይዘመራል፤ አሥራት በኩራት ይወጣል፤ ሐዋርያት መጋቢ፤ ወንጌላዊ ወዘተ ይሾማል። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ይኖራል፤ ነገር ግን እጅግ በአብዛኛው አጋንንቶች ከተመሸገባት ስፍራ አንዲት ቅንጣት ፈቀቅ አይሉም። በአጭር ቃል ሁሉ አለ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ወደዚህ አልደደረሰችም። ኢየሱስ ሲናገር ግን እኔ አጋንንትን በእግዚአብሔር መንግሥት የሚወጣ ከሆንሁ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች ይለናል።

16.5. ፈቃዱን መረዳት

“ፍቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን ...”

ከእግዚአብሔር ጋር መኖር ማለት ፈቃዱን ማወቅ ማለት ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚወሰነው በሰማይ እንጂ በምድር አይደለም። ፈቃዱ በሰማይ እንጂ ከሰው ጋር በመማከር አይደለም። ኢየሱስን አጽኝ አድርጎ ሲልከው ከሰው ጋር ተማከሮ አይደለም። የመጽናን መንገድ ይህ ብቻ እንዲሆን የሰማይ ፈቃድ ነው የሁሉ ነገር መጀመሪያ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑ የሰማይ ፈቃድ ነው። መንግሥተ ሰማያትን ማዘጋጀት፤ ገዢውን ማዘጋጀት፤ የሰማይ እንጂ የምድር አይደለም። የእግዚአብሔር ፍርድ ፍርድ የሰማይ ነው እንጂ የምድር አይደለም። የእግዚአብሔር ፍርድ የሰማይ ነው እንጂ የምድራውያን አይሰማውበትም በአጭሩ “ሰማይ ከምድር ከፍ አንደሚል፤ እንዲሁ መንገዴ ከመንገዳችሁ አሳቢም ከአሳባችሁ ከፍ ያለ ነው።” (ኢሳ. 55፥ 9)

አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር የፍቅር እምሳክ፤ የርኅረኄ አባት ሆኖ አንዴት ገዢነት ያዘጋጃል ይላሉ። በአጭሩ ሰማይ ከምድር እንደሚርቅ አሳባችን ከአሳቢ የራቀ ስለሆነ እኛ የእርሱን አሳብ ብናስብ እንጂ እንዲህ ቢረራቅ አይገርምም። መልሱ አደረገው ይህ የእርሱ አሳብ ነው።

በመንፈሳዊ አገልግሎት ወቅት አንዳንድ የጌታ ጸጋ ያላቸው ሰዎች አንድን የተጣመመ ሰው ለመመላከር በባሕርኛ በየብስ ይዘራሉ። የሚመሠክርላት ሰው ደግሞ ሁሉን እያወቀ እግዚአብሔር ይህን ለምን ያደርጋል? ለምን ያስባል? ይህን ካደረገና ካሰበ እርሱ እንዴት ፍቅር ሊሆን ይችላል ወዘተ በማለት የመስካረውን ቃል ዘወትር ሲያቀልሉ ይኖራሉ። ከዚህ ሁሉ ግን ወንጌልን ለማን እንደምንሰብከ ታዘዝን? በአጭር ቃል ለሚቀበሉችሁ፤ ለሰላም ሰዎች፤ በሌላ በኩል ብዙ ባላባቶች፤ አዋቂዎች አልተጠሩም ነገር ግን የሆነውን ነገር እንዲያሳፍር የዓለምን ትሁታን ድሆች እንደ መረጠ መጽሐፍ በቅዱስ ጳውሎስ አንደበት ተናገረን። ጌታ

ኢየሱስም በመንፈስ ድሆች ለሆኑ ብፁአን ናቸው ብሎናል። ብፁዕነት ማርያምም በሉቃስ የመጀመሪያው ምዕራፍ ስቅሁታን ጹጋ እንደሚሰጥና ባለጠነችን ባይሰቅታትን እንደሰቀቀ ተናገረች። በአጭር ቃል ብዙ ትሁታንን ልንደርስና ካሉባት አዘቶች ማውጣት ሲቻል አውቆ ከጠመመ ጋር ጊዜን መፍጀት ተገቢ አይመስለኝም። በኢየሱስም የነገሠ የባባዚው የዳዊት ልጅ ስሉሞን ሲናገር “ጠማማ ይቀና ዘንድ አይችልም” (መክ. 1:15)

ለምድር ስዎች አሳብ ሲል የራሱን አይቀይርም። የእርሱ ፈቃድ በሰማይ በመሆኑ ምድራውያን ማድረግ የሚችሉት ፈቃዱን ማወቅ ብቻ ነው። ፈቃዱን ከተረዱለት የእግዚአብሔርን ማንነት ማወቅ ይቻላል። በምድር መስፈርት ሲመዘን ግን ሰማይ ከምድር እንደሚርቅ ነው።

ጠቢቦች በምድር ሞልተው የዚህን ዓለም ሞገዝ ነገር መምረጡ ደግሞም ያልሆነውን መምረጡ ይደንቃል። እነ ገማልያልን የመስለ የሕግ መምሕራን እያሉ ዓሣ አስጋረው የነበረው ሕግርስ የመንግሥት ሰማያትን ቁልፍ ስጠው።

ኢየሱስ ክርስቶስ አንድያ ልጅ ሆኖ ሳለ በምድር ሲመጣስ እግዚአብሔር የቀሰፈው፣ የተቸገረ፣ የሕግም ሰው መስሎ ተገለጠ። ብዙ ምክራቦች፣ መገልገያ መሣሪያዎች እያሉ ኢየሱስ አንድም ነገር ሳይሠራ በተሠሩት ነገሮች ገብቶ የአባቱን ሥራ ጨረሰ። ዓለም በሙሉ ፈጣሪን እናውቃለን እያሉ ሳሉ ኢየሱስ ግን ዓለም ላይ ተመላልሶ በደንብ ከስተመለ በኋላ ስለ ዓለም የእግዚአብሔርን አውቀት ኃይል ሲገልጥ “ዳድቅ አባት ሆይ ዓለም አሳወቀህም እኔ ግን አወቅሁህ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ አወቁ” (ዮሐ. 17:25) ከዓለም ሕዝብ በአስራሐል ምድር ይኖሩ የነበሩ በጣት የሚቆጠሩ ደቀ መዛሙርቱ ብቻ አንድ አውቀት ነበራቸው ኢየሱስ ከእግዚአብሔር የተሳካ መስህ እንደሆነ እንጂ ሌላ አውቀት አልነበራቸውም። እግዚአብሔርን ከፈቃዱ ጋር የሚያውቀው የለም።

የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚተወቀው መንግሥቱ ከመጣች በኋላ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ካልመጣች በስተቀር ፈቃዱን የሚያውቅ የለም።

እንደ ክርስትና እምነት ቀላል እምነት የለም። ውሉ ከጠፋ ደግሞ እንደ ክርስትና እምነት ውስብስብ የለም። የክርስትናን እምነት ቀላል የሚያደርጉት፦

- ◊ ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ እርዳታ የሚፈፀም በመሆኑ
- ◊ የእግዚአብሔር ልጅ ለሰው ልጆች ሞቶ ፣ ደሙን አፍስሶ ተቀብሮ ከሙታን በመለዩት። በመሆኑም ሁሉን የሠራ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑ።
- ◊ ገዛው የጽድቅ በመሆኑ የእእምሮ ወቀሳ ስለሌለው
- ◊ መጨረሻው በግልፅ የተቀመጠ በመሆኑ
- ◊ በሰው ሁሉ ፊት እኩል በመሆኑ
- ◊ በባረኮት፣ በጥበብ፣ በእውቀት የተሞላ በመሆኑ
- ◊ ፍቅር ላይ የተመሠረተ በመሆኑ

የክርስትና እምነት ውስብስብ የሚያደርገው፦

- ◊ ከሰው አሳብ ፈፅሞ የሚቃረን በመሆኑ ሰማይ ከምድር እንደሚርቅ እንዲሁ የራቀ በመሆኑ ሁሉም ወደ ራሱ ፈቃድ መጥተት ስለሚፈልግ
- ◊ በፈጣሪ መመራት እንጂ በራስ መመራትን ስለማይፈቅድ
- ◊ ከፋ መኖሩበት ስለሚዋጋው
- ◊ ዓለምና ሥጋ ተቃራኒው ስለሆነች

በአጭሩ የክርስትናን እምነት ፈር የሚያስይዝ በሰማይ ያለውን እግዚአብሔርን ማወቅ ነው። በሰማይ የተፈጸመው ፈቃድ በምድር እንዲደገም መላመን ይሆናል። ፈቃዱን አወቅን ማለት ሁሉ ቀለል ማለት ነው። የፈቃዱ ቁልፎች ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልፀዋል። እሁን

የሚያስፈልገው መንፈስ ቅዱስን ወደ ልብ ማስገባት ነው። “እኛ ግን ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መንፈስ አልተቀበልንም።” (1ኛ ቆሮ. 2:12) የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያውቅ የእግዚአብሔር መንፈስ ክቡን ይህን መንፈስ ደግሞ ከተሰጠን ፈቃዱን ማወቅ እንዴት ተሳነን?

እግዚአብሔር ለሰማይ ሌላ ፈቃድ ለምድር ሌላ ፈቃድ የለውም። በሰማይ የሆነው ፈቃዱ በምድርም እንድንገኝ ነው በመሆኑም በምድር ላይ ያሉ ሁሉ የሰማያዊ ዜጋ እንዲሆኑ ከሰማይ የመጣ ልጅ ተሰጠን። እያሱን የተቀበለ የሰማይ ሥርዓት ያያል። በሰማይ ፈቃድ ይኖራል። ስለ ግል ሕይወታችንም መሳካት ፈራጁ እኛ እይደለን። “... እኔም በራሴ እንኳ አልፈርድም፤ በራሴ ላይ ምንም አላውቅምና፤ ነገር ግን በዚህ አልጸድቅም፤ እኔን የሚፈርድ ግን ጌታ ነው።” (1ኛ ቆሮ. 4:3-4) እንድንገኝ ሰው የራሱን ሕይወት ፈቃድ ጉዳይ የሚያውቀው ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

ፍቃዱን ማወቅ ማለት እግዚአብሔርን ማየት ማለት ነው። “እርሱም አለኝ፡- የአባቶችን እምላክ ፈቃዱን ታውቅ ዘንድና ጸድቀን ታይ ዘንድ ከአፋም ድምፅን ትሰማ ዘንድ እስቀድሞ መርጠሃል።” (ዮሐዋ. 22:14) ይህን ቃል የተናገረው ሐናንያ ነው። የተነገረለትም ለሐዋርያው ጳውሎስ ነው። ትልቁ ሐዋርያ ሲድን ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ የተገለጠለት ለሐናንያ ነበር እንጂ ለሐዋርያቶች አልነበረም። ሐናንያ ማን ነው ለሚል “በዚያም የኖሩት አይሁድ ሁሉ የመስከሩልት እንደ ሕገም በጸሎት የተጋ ሐናንያ የሚሉት እንደ ሰው ነበር።” (ዮሐዋ. 22:12) ይህ ሰው በጸሎት በመታጋቱ አሳዳጅ የነበረውን ሳውል መጨረሻ አወቀ። ነገር ግን ፈቃዱን ከማወቁ በፊት ሐናንያ እንኳ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመረዳት ተቸገረ። የእግዚአብሔር ፈቃድ ጳውሎስን ወደ ቅዱሳን ኅብረት መቀየር ሲሆን ሐናንያ ወደ ሳውል ሄደ። ሐናንያ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደገባው ተነስቶ ለመጸለይ ወደ ሳውል ዘንድ ሄደ። የሄደውም ፍሬም በፈቃደኝነት

ነበር። “ወንድሜ ሳውል ሆይ ...” አሳዳጅ የነበረውን ሰው ወዲያው ወንድሜ በማለት የሳውልን ወንድምነት ተቀበለ።

16.6. የካሬ እንጀራ ለዛሬ

“የዕለት እንጀራችንን ዕለት ዕለት ስጠን።” (ሉቃ. 11)

“የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን” (ማቴ. 6)

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከተረዱ በኋላ ይህ ፈቃድ በምድር እንዲሆን መለመን እንደሚኖርብን ተመልከተናል። በመንግሥቱ ውስጥ የሚኖረውን ፈቃዱን ካወቅን በኋላ የሚቀጥለው የዕለት እንጀራ ጉዳይ ነው።

እንጀራ የሚባለው በየዕለቱ ሲሆን የሚገኘውም ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ሰው የሚኖረው በእንጀራና ከእግዚአብሔር አኖ በሚወጣው መብል ነው። እግዚአብሔር ቃሉን በየቀኑ እንደሚመግበን ሁሉ እንጀራም በየዕለቱ ይመግበናል።

ክርስቲያን መዝገቡ ያለው በሰማይ ነው። ዕቃ ቤት ወይንም ኅተራ እንዳይኖረው ወፎችን ተመልከቱ የሚል ቃል ተጽፏል። “ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘኑም አያጭዱም በኅተራም አይከቱም፤ የሰማይ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን?” (ማቴ. 6:26) ክርስቲያን የዕለት እንጀራውን ጉዳይ የሚያገናዝበው በሰማይ ወፎች ነው። ተመልከት የተባለው የሰማይን ወፍ እንጂ ኅተራህን አይደለም። የእነርሱ ተጠሪ እግዚአብሔር ነው የተፈጠሩበትን ሥፍራ ይዘው በመኖራቸው ምግባቸውን እንዲሁ ያገኙታል። ሳይዘኑና ሳያጭዱ የተመዝገቡ አለዋፍ በእግዚአብሔር አምላል የተፈጠረ የሰው ልጅ እንዴት አይመግበውም? በጽድቅና በቅድስና መንግሥቱን ከፈለግን የዕለት እንጀራችንን በየዕለቱ ይሰጠናል።

እግዚአብሔር ለሕዝቡ ትኩስ ምግብን መመገብ ይፈልጋል ይኸውም በየዕለቱ በሰማይ ትዕዛዝ የወጣውን መብል ይልካል። በመሆኑም የደቀ

መዛውርት መብል ሁልጊዜ ከእግዚአብሔር እይታ የራቀ አይደለም። በየዕለቱ እግዚአብሔር መመስገን ይፈልጋል ሁል ጊዜ የደቀ መዛውርት መብል ተመጣጣኝ መሆኑን ማየት ይፈልጋል። ከምድር ካተራ የወጣ ሳይሆን ከሰማይ የወጣ መሆን ይገባል።

የዕለት ምግብ በየዕለቱ ከተገኘ ሰውም ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት በየዕለቱ ነው። ወደ አፍ የሚገባን መብል በየዕለቱ እግዚአብሔር ከሰጠ መንፈሳዊ መብልን እንዴት በየዕለቱ አይስጠንም? በሌላ መልኩም እንጀራችን የምንበሰው በእምነት እንጂ ለእይታ እንዳይሆን እግዚአብሔር ይፈልጋል። የሚኖረውን ካይነት በየዕለቱ የሚሰጠን ከሆነ ልሳችን ሁልጊዜ ወደ ሰማይ ያቀናል።

በጤና መከፈርትም ብንመስከተው ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነ መብል የሁሉም አንጀት የሚቀበለው ነው። ... ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረካቸው ቆርሶም ለእኩባቸው እንዲያቀርቡ ለደቀ መዛውርቱ ሰጠ። ይሁዳ በልተው ወጪ። (ሉቃ. 9:16) ወደ አፍ የሚገባውን መብል ይዞ ኢየሱስ በእምነት አባቱ ፊት አቀረበ፤ ይህ የተባረከ እንጀራ ሆነ፤ ኢየሱስ ቆረሰላቸው። ኢየሱስ የሰው ምግብ ውስጥ እጁን አስገባ። የራሱ ደቀ መዛውርት ለእንጀራ እንዳያበቡ ራሳቸው ለሌሎች እንዲያተርቁ አደረገ እንግዲህ ደቀ መዛውር ማለት ከኢየሱስ እጅ ተቀብሎ መብላት ባይሆን ማብላትም ጭምር ነው። በደቀ መዛውርት እጅ ያለፈውን መብል ሁሉም በሉት ለሁሉ የሚስማማ ቃና ያለው፤ የሰማይን ውበት የዳሰሰ፤ በእግዚአብሔር ልጅ የተባረከ ነው።

“ካሳይ የሚመጣው ከሁሉ በሳይ ነው።” (ዮሐ. 3:31) ከእግዚአብሔር የሚሰጥ መብል ከሁሉ በሳይ ነው። የዕለት እንጀራ ከእግዚአብሔር መቀበል የለመደ ልቡና ያለው በሙሉ ጭንቀት የልለው፤ በሙሉ ተስፋ የሚኖር የእግዚአብሔር ወዳጅ ነው። ይህ ሰው የሚኖረው ለእግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ ለሌላ አይደለም ኃጢአት ሊነግሥበት በደጅ አያደሳም። ለመብልና

መጠጥ ብሎ ኃጢአትን አይሰራም፤ ለማከማቸት አስገባ ባረደዎችን አያነሳቅልም። አይሰራም፤ የባልንጀራውን አይመኝም፤ ለሆዱ አይገዛም። የሰዎችን ፊት በመመልከት ከኃጢአት ቤታች አይኖርም ይህ ሰው የሚኖረው ለዛሬ ሲሆን ነገን ለእግዚአብሔር አደራ ሰጥቷል እውቀቱንም በደንብ ይጠቀምበታል።

እስራኤል በምድረ በዳ ሲጓዝ ይመገባ የነበረው መና ነበር። ይህ መና የሚመጣው በየዕለቱ ሲሆን የመጨረሻው ቀን ግን ሁሉ እጥፍ ይይዛል ነበር። ምክንያቱም ከፊኛው ቀን በኋላ ለንቦት ስለነበር በስንበት እንዳይለቅሙ ሁለት አጥፍ ይይዛሉ።

“የእስራኤልም ልጆች ወደሚኖሩበት ምድር እስኪመጡ ድረስ አርባ ዓመት መና በሉ፤ ወደ ከፃፃን ምድር ድንበር እስኪመጡ ድረስ መና በሉ።” (ዘጸአ. 16:35) መናን በየዕለቱ ሲበሉ ምድረ በዳ እንዳሉ ይገባቸዋል። ከርስተያንም የተሰፋደቱ ምድር ደርሶ እጠቃላይ የእግዚአብሔር ካተራ ከመግባቱ በፊት መብሉ እንደመና በየዕለቱ ነው። ይህች ምድር ለክርስቲያኖች የምድረ በዳ ሞዴል ናት። ባዶ የሆነች በመሆኗ ሁሉ ነገር ከእግዚአብሔር እንዲጠብቁ እግዚአብሔር ደቀ መዛውርትን አዘዘ።

የጌታ ደቀ መዛውርት ነጭነታቸው የተገነባው በማከማቸት ሳይሆን በየከተማው፤ በየመንደሩ እየዞሩ የእግዚአብሔርን መንግሥት መስበክና ማስተማር ነበር። ከዚህም በላይ ዓለም ስለጠላቻቸው ታሳዩዳቸው ነበር። አንድ ከተማ መኪራ ሲያሳዩዋቸው ወደ ሌላይቱ ይዞሩ ነበር። ዓለም ስለልተገባቻቸው ይቅበዘበዛ ነበር። በዚህን ጊዜ ነጭነታቸው በሙሉ የመንክራተት ስለነበረም መብላቸው እግዚአብሔር የሰጣቸውን ማንኛውም መብል ነበር። በዚህ ዓለም የሚኖር መዝገብ ባልመኖሩ በየቦታው ይዞሩ ነበር ሙሉ ተስፋቸው እግዚአብሔርና መንግሥቱ ሲሆን የተጣለባቸውን የወንጌል አደራ በሙሉ ፈቃድ ተቀብለው ዞሩ።

የዕለት እንጀራ ሲባል ግን ለሁሉ እንደ ዓይነት ይሆናል ማለትን አያነትትም። በየዕለቱ ለእንድ አገር ሕዝብና ለሌላው በዘሁ በእንጀቱ መሸከም ልክ፤ በከብሩ መጠን ሊለያይ ይችላል። ለምሳሌ ለንጉሥ ሰሎሞን የዕለት ምግብ መጽሐፍ ሲናገር “ለሰሎሞንም ለቀን ለቀኑ ቀላብ የሚሆን ሠላሳ ኮር መልካም ጽዳትና ስድሳ ኮር መናኛ ጽዳት፤ ከዋላና ከሚጸፅ ከበረሃ ፍየልና ከሰብ ወፎች በቀር አሥር ፍሪጃዎች ሀምዖት የተሰማሩ በፊዎች እንድ መቶም በነች ነበረ።” (1ኛ ነገሥ. 4፡22-23) ይህን ሁሉ እርሱ ይበላዋል ብሎ የሚያስብ አይኖርም ነገር ግን ይህ የዕለት ማዕድ ገበታው ላይ ይዘረጋል እርሱና በእርሱ ጊቢ የሚኖሩ የሚቀሰቡት ነው። የሰሎሞን አባት ጳዊት እንድ ጠቦት በአንበሳ ተወሰደብኝ በማለት ከአንበሳ ጋር ተጋድሎ ያደርግ ነበር። ልጁ ሰሎሞን ግን በየዕለቱ መቶ በግ በገበታው ታርዶ ይቀርባል በአጭሩ ይህን የዕለት መብል የመደበ እግዚአብሔር ነው። ሌላው ደግሞ እኔና ልጄ በልተን እንድንሞት ይህችን እንጨት እየሰቀምን ነው የምትልም ሱት በነቢዩ ኤልያስ ዘመን ተገኝች። የሰማይን መስኮት መከፈትና መዝጋት የሚችል የባረከት ቁልፍ የነበረው ነቢይ ኤልያስ ቀራሽ እንጀራና ጥቂት ጽዋ ውሃ ለመነ ተብሎም ተጽፎአል። እንግዲህ የዕለት እንጀራችንን ዓይነትና መጠን ወስኖ ጌታ እግዚአብሔር ይሰጠን ዘንድ እንለምን። እየተመገብን አቅንተን የሌላውን እንመልከት።

16.7. ይቅርታ

“እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን።”

(ማቴ. 6፡12)

“ኃጢአታችንንም ይቅር በለን፤ እኛ ደግሞ የበደሉንን ሁሉ ይቅር

ብለናልና።” (ሉቃስ 11፡4)

“ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ፤ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤ ለሰዎች ግን ይቅር ባትሉ፤ አባታችሁ ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።” (ማቴ. 6፡14-15)

“ይህንንም ብሎ እፍ አለባቸውና። መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ሁሉ ይቀርሳቸዋል፤ የያዛችሁባቸው ተይዘባችዋል አላቸው።” (ዮሐ. 20፡22-23)

የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ከሌላው የሚለየው ይቅርታ ማድረግ በመቻላቸው ነው። የሁሉ ነገር ትልቁ ንልበት ይቅርታ ነው። የታላላቆችን ወገብ ጅማት የፈታው ይቅርታ ማድረግ በለመቻል ነው። የመንፈሳዊ ንልበት መለኪያው ይቅርታ ነው። መንፈስን እፍ ብሎ እንዲቀበሉ ያደረጋቸው እንኳ ከዚህ ጉዳይ ነጻ አይደሉም በመሆኑም ይህ ትምህርት በእያሱ በኩል መንፈስን የተቀበሉ በሙሉ መማር የሚገባቸው ነው።

16.7.1. እኛም ደግሞ

ይህ ሐረግ ግሩም ሲሆን የእግዚአብሔር መንግሥት ቁልፍ ነው። እኛ አድርገናል አንተ አድርግልን። የኛን ኃላፊነት ተወጥተናል፤ የአንተን በኛ ላይ ተወጣ። እኛ ታማኝ ሆነናል፤ አንተም ታመነን። እኛ ለድሆች እጅ ዘርግተናልና፤ አንተም ደግሞ ለኛ ዘርጋለን። እኛ ቃል አስተምረናል እኛን ደግሞ አስተምር። እኛ እንድ እርምጃ ሄደናል፤ አንተ ደግሞ በአንተ እርምጃ ተራመድልን። እግዚአብሔር ምንጊዜም ሥራውን የሚተገብረው የስዎችን እርምጃ ተመልከቶ ነው። ሥራውን የሚሠራው የሰዎችን ሥራ አይቶ ነው። ይቅርታን በተመለከተም ይህ ነው። ሉቃስ ሲጽፍ “ይቅር ብለናል” የሚል ሲሆን ማቴዎስ ደግሞ “ይቅር እንደምንል”። የሉቃስ አባባል ወደ አንተ ሰው ለጸሎት ከመቅረቡ በፊት ይቅርታን አድርጎ ሰውየው ጨርሶ መቅረብ አለበት ነው። ማቴዎስ ደግሞ ሰው ሁሉ ጊዜ በመባዳደል ስለሚኖር የደቀ መዛሙርት ተግባር ሁልጊዜ ይቅርታ የተሞላ

ነው። ሥራው ሁልጊዜ ይቅርታ ማድረግ ነው። ይቅርታ ማድረግ የተፈጠረበት ዓላማ ነው።

16.7.2. የቦደሉንን

እዚህ ላይ የሚደገቅ ቃል እላለሁበትም ወንጌሎች የቦደሉንን እንጂ የቦደሉናቸውን አይደሉም። ይህ የሆነበት የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እንደ በግን ዓለም ደግሞ እንደ ተኩላ እንደ ሆነች ክርስቶስ በማስተማሩ ነው። እውነተኛ በግ ተኩላን በደለ ቢባል የሚደገቅ ነው።

ክርስቲያን ሊበደል እንጂ ሊበድል አልተፈጠረም። በመሆኑ እንደ ሰው ክርስቲያንን በድሎ በዳዩ ክርስቲያኑን ይቅርታ ከጠየቀ ክርስቲያኑ በቀን ሰባት ጊዜ ሰባ ጊዜ ይቅር ማለት ይኖርበታል።

ተባድሳህ ሄደህ ይቅርታ ጠይቅ ማለት ሳይሆን ተባድሳህ በዳዩ ይቅርታ አድርግልኝ ከሰህ ይቅር ማለት ይኖርብሃል። በድሳህ አልበደልኩም የምትል ከሆነ በመጀመሪያም እውነት በእንተ የለም። እውነትን አታውቅም ቃሉም በእንተ የለም፤ የመንፈስም ወቀሣ የሌለብህ ንዑህ ፍጥረታዊ ሰው ነህ። እየበደሉህ በየቤታቸው እየዞርክ ይቅርታ ጠይቅ ከተባለ እያሰሰ ክርስቶስ በምድር ሲኖር ብዙዎች ስለሚበድሉት እየዞረ ይቅርታ መጠየቅ በተገባው ነገር ግን አይሆንም ፍጹም ማንንም የማይበድል ጌታ በምድር ይህን አላደረገም።

16.7.3. ማብራሪያ የተሰጠው ቃል

ጌታ እያሰሰ በማቴዎስ ወንጌል ለሐዋርያት ጸሎትን አስተማረ። በዚህ አጭር የጸሎት ቅደም ተከተል ውስጥ ማብራሪያ የተሰጠው ይቅርታን በተመለከተ ነው። መንግሥቱህ ትምጣ የሚለው አልተባራራም። ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች የማለውም አልተባራራም። የሰላት እንጂራ ጉዳይ አልተባራራም። የይቅርታ ጉዳይ ግን ተባራራቷል።

የኃጢአት ይቅርታ የሦስትዮሽ ውል እንጂ የሁለት አካል ውል አይደለም። እግዚአብሔር፤ የሚጸልየው ሰውና ሌላው ይህን ሰው የባደሉ ናቸው። የሚጸልየው ሰውዬ በፈለገ ምሥጋናን ተዋልቶ በእግዚአብሔር ፈት ይሆናል። የተባደለውን ይቅር ለማለት አለማየው መጥቶአል። ነገር ግን ይቅር አልልም በማለት ጸሎቱን ቢቀጥል ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታ የለውም። ይህ የመለኮት ቃል የተነገረው በጌታ በእያሰሰ ክርስቶስ ነው። በምድር የፈታነው በሰማይ የተፈታ ነው በምድር ያሰርነው በሰማይም የታሰረ ነው።

ሰባዎች “ኃጢአታችሁን” ይቅር ብትሉ ሳይሆን የተባለው “ኃጢአታችውን” ነው። ክርስቲያን ሌላውን ይበድላል ተብሎ አይታሰብም። ቢበድል መካሰ፤ መላመን፤ ከእግዚአብሔር ጋር መስማማት ይጠይቃል።

16.8. ወደ ፈተና አታግባን ከከፉ አድንን እንጂ

16.8.1. ከፈተና መዳን

ከፈተና ለመዳን መፍትሄው ጸሎት ነው። “ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትገባና ጸልዩ” (ማቴ. 26:41) ጌታ እያሰሰ በምድር በተመላለሰበት ወቅት በፈታኝ ተፈትኗል እግዚአብሔርም በእግዚአብሔር ቃል ልጁን ከፈተና አድኖታል። ፈታኝ ሁል ጊዜ ይኖራል ከፈተና የሚያድን ቃልም ሁል ጊዜ ይሰጣል።

የእግዚአብሔርን ስም ማወቅ ዋናው ከፈተና መዳኛ መንገድ ንወ ስሜን አውቋልና አድነዋለሁ። “የእግዚአብሔር ስም የጸና ግንብ ነው፤ ጸድቅ ወደ እርሱ ሮጦ ከፍ ከፍ ይላል።” (ምሳሌ 18:10) በከፉ ፈተና የምንፈተነው በከፉ ነው። ፈተና ማለፍ ለእግዚአብሔር ክብር መጠበቅ ሲሆን መውደቅ ደግሞ በከፉው ጉያ መውደቅ ነው።

ከፉ ወደ ቅዱሳን የሚመጣበት ዓላማ የተገለጠ ነው። “ለባው ለሰርቅና ለደርድር ለደጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት

እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ። (ዮሐ. 10:10) ክፉ መጣ ማለት ምንጊዜም ለክፉ ነው። ይሰርቃል፤ የሚሰርቀውም ሕይወትን ነው። ክርስቶስ የሰጠንን ክፉው ደግሞ ይሰርቃል። የተሰጠንን ሕይወት ያርዳል ያጠፋልም። ክፉው ወደ ሰው የሚቀርበው በመፈተን ነው። ፈተናውን ወደቅን ማለት የተሰጠን ሕይወት ለመስረቅ ተዘጋጀ ማለት ይሆናል።

የክርስቶስ ሕይወት በነፍሱ ያልነገሠ ሰው የክፉው ዋነኛ የጥቃት ሂሳብ አይደለም። ይህ ሰው ለስቀድሞ ከክርስቶስ ሕይወት የራቀ በመሆኑ የክፉዎች የንቃት ትኩረት የለበትም። የክርስቶስ ቃል ሕይወት የሆነለት ግን የክፉው ዓላማ ነው። የክርስቶስን ቃል በማስተዋል ካልሰማን ሕይወት አይሆንንም። በሰማያዊ ፍቅርና ሕይወት ድሆች ነን በመንፈሳዊው ሕይወት ደሃ የሆነ ግን አይሰረቅም። ሌቦች በምስኪኖች ቤት ዙሪያ እንደሚያደቡ ክፉውም በእምነት ባለጸጋ ወዳልሆነው ሰው አያደባም። የሚያገኘው ባለመኖሩ ብዙ ልፋት አያደርግም። “የመንግሥትን ቃል ለምቶ በማያስተውል ሁሉ፤ ክፉው ይመጣል፤ በልቡ የተዘረውንም ይነጥቃል፤ በመንገድ ዳር የተዘረውም ይህ ነው።” (ማቴ. 13:19) ብዙ ሕዝብ የመንገድ ሕዝብ ነው የዘረውን ዘር የሚያባክኑ እነዚህ ናቸው። ለክፉው የተጋለጡ ልባቸው እንደ አውላላ ሜዳ የተጋለጠ በመሆኑ የክፉ መሠባሰቢያ ነው ክፉዎች ወደዚህ ልብ ዙሪያ ያዘወትራሉ ሁሉ ይህን ይመኛሉ። ዘረውም መዝራቱን አላቆመም ክፉውም ዘወትር ይለቅማል እንደሚሆን ከክፉ መዳን ማለት ዘሩ እንዲያጠፋ መጠበቅ መቻል ነው። ዘሩ ለክፉው እንዳይወል ማስተዋልና መጠበቅ ነው። ከክፉ መዳን ማለት መልካም ልብ ይለዋል፤ የሚያስተውል፤ ዘሩን በልብ የሚያኖር ለማፍራም የተዘጋጀ ማለት ነው። በተጨማሪም ክፉ የሚመጣው ቃሉ ያለበትን ሰው ለመገጠቅ መሆኑ ከግባን ይህን ቃል በንቀሰል ክፉው እንደሚመጣ ልብ ማለት ከክፉ ማምለጥ ነው።

ለምሳሌ በዴድን ገነት የተከሰተውን ጥፋት ልብ ለገል እንችላለን። በዚህ ገነት ውስጥ መልካም ዛሬች ሞልተዋል። የሕይወትም ዛፍ አለ። ክፉና መልካም የሚያስታውቅ ዛፍ አለ። የእግዚአብሔር ቃል አለ። “ከገነት ዛፍ ሁሉ ትሰላለህ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በጠላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።” (ዘፍጥ. 2:16-17) ይህ ትዕዛዝ ሲታዘዝ ክፉ ሰማ። የእግዚአብሔር ቃል በዘር መልክ መጣ። ይህ የመንግሥት ቃል እዳምና ሐዋን ማስተዋል አቃታቸው ክፉውም መጣ። ሐዋን ቃሉን መስማቷን ለክፉ ነገራቸው። ክፉውም ማስተዋል አለማስተዋሏን ፈተነ። “ሴቱቱንም፤ በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትብሉ አዝዛለን፤ ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን፤ ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ፤ እግዚአብሔር አሉ፤ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትገኙም። እብባም ለሴቲቱ አላት፤ ሞትን አትሞቱም፤ ከእርሱም በጠላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ። ሴቲቱም ዛፉ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ። ሴቲቱም ዛፉ ለመብላት ያማረ እንደሆነ፤ ለዓይንም እንደሚያስገመጅ፤ ለጥበብም መልካም እንደ ሆነ አየች፤ ከፍሬውም ወስደችና በላች፤ ለባለዋም ደግሞ ሰጠችው እርሱም ከእርሱም ጋር በላ።” (ዘፍጥ. 3:1-5)

ይህች ሴት መታዘዝን አውቃለች። አትብሉ ብቻ ሳይሆን አትገኙም ተብለናል በማለት ጨምሮ ነገሩን አጥብቃለች። የመጀመሪያውን ፈተና አላፈች። ከእብብ ጋር መጫወት ጥፋት ቢሆንም አላላፈች። የእግዚአብሔር ቃል በእርሱም ዘንድ እንዳለ ነገራቸው በዚህ አላላፈች። አሁን የሰይጣን ትኩረት ሴቲቱ ማስተዋል አለማስተዋልዋን ለማወቅ ሁለተኛ ጥያቄ አቀረበላት። በሁለተኛ ወይይት ወቅት የዛፉን ውበት ተመልከተች። እግዚአብሔር ከነገራት ቃል ይልቅ የሰይጣንን ቃል ለመስማትና ለማመን ራሷን አዘጋጀች። ይህ በመንገድ የተዘረውን ሰይጣን ለቅሞ ወስደች። ገነት

ውስጥ ስይጣን ዝበ መግባቱ ችግር የለውም ችግሩ ግን በሰው ነፍስ ኃጢአት ዝባ። ኃጢአትም በሞት ላይ ነገሡ ስይጣንም፤ ኃጢአትም፤ ሰውም ከገንት ተባረሩ ባዶ ጊቢ ተጠበቀ። ከሩቢል ሰይፍ ይዞ ሰው የራሱን ገንት ጥበቃ ተያያዘው። እግዚአብሔር ዘንድ ይኖር የነበረ ከሩቢል መኖሪያው ምድር ሆነ በእግዚአብሔር ኩባር ይኖር የነበረ ከሩቢል የጥበቃን ሥራ ተያያዘ።

ከፈተና መዳን ማለት፡-

1. ስይጣን የሚመጣበትን ዓላማ በግልፅ ማወቅ
ለመግደል - ለማጥፋትና ለመሰረቅ
2. ስይጣንን ከሌሎች መለየት
3. የእግዚአብሔር ቃል የማይሻር መሆኑን ማወቅ
እግዚአብሔር ከነገረን ሌላውን መተው
4. የእግዚአብሔርን ቃል ማስተዋል፤ መጠበቅ

16.8.2 የኢየሱስ ፈተና

ግዚያ ወዲያ ኢየሱስ ከዲያቢሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው። እርባ ቀንና እርባ ሌሊትም ከጠመ በኋላ ተራብ። ፈታኝም ቀርቦ- የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆን በል አለው። እርሱም መልሱ፡ ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽራክል አለው። (ማቴ. 4፡1-4)

ከዚህ ቀን በፊት ስይጣን የሰማው አንድ መልእክት (Information) አለ። ይኸውም በአደባባይ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ነበር። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን የተነገረው በቡርዳኖስ ወንዝ በቡሐንስ ሲጠመቅ ነበር። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ የእግዚአብሔር

ትልቁ ስጦታ እርሱን መስማት ነው። ኢየሱስን መስማት እግዚአብሔርን መስማት ማለት ነው።

ፈሪሳውያን፤ ጁፍት፤ ሰዶቃውያን እስራኤል በተሰበሰቡበት መድረክ እግዚአብሔር ለኢየሱስ መስከረ። ምልክት ለሚወድ ትውልድ እግዚአብሔር ከሰማይ መስከረ። የካህኑ የዘካርያስ ልጅ ቮሐንስ ለኢየሱስ መስከረ። እነዚህ ሕዝቦች ይህን መቀበል ሲሳናቸው ስይጣን እውነቱን አወቀ። በመሆኑም በምድረ በዳ ሲፈትነው “የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ...” በማለት ነበር። ፈተናው በሥልጣኑ መጠን ነበር። ስይጣን በአካል ተገኝቶ የመጨረሻውን ፈተና ኢየሱስን ፈተነ።

የመጀመሪያው ፈተና

የፈተናው መግቢያ እንጀራ ነበር። የሁሉ ፈተና መነሻ እንጀራ ነው። ይህዳ ከኢየሱስና ከሐዋርያት ገብኤ የተሰየው ስይጣንም የገበበት እንድ ገረሻ እንጀራ ከበላ ወዲያ ነበር። ዓሳው ብኩርናውን የሸጠው ለእንድ መብል ነበር። አዳምና ሔዋን የተፈተኑት በመብል ነው “ብላ አትብላ” በሚል ነበር። ከስውነት ክፍል በአምላካነት ራሱን መድቦ የሚገኝ ሆድ ነው። “ሆዳቸው አምላካቸው ...” (ፈልጹ. 3፡19) ምላስ በብልቶቻችን መካከል ዓመጭች እንደሆነች ሁሉ ሆድ ደግሞ በብልቶቻችን መካከል እንደ አምላክ ራሱን ስይሞ ቆሟል።

ሌላም ተጨማሪ የመጽሐፍ ክፍሎች ይህን አሳብ ያግዛሉ፡-

- ♦ የቤቴሉ ነቢይ የተገደለው በመብል ነበር። አትብላ ተብላ በላ። በዚህ ምክንያት አንበሳ መጣ አንበሳ ነቢዩን ገድሎ አህያው ከአንበሳ ጋር ቆመ። አህያው በአንበሳው ፈት ሞገስን ሲያገኝ ነቢዩ ተገደለ። (1ኛ ነገሥ. 13) ስይጣንም እንደሚያገላ አንበሳ በመብል ዙሪያ ይዛራል።

♦ ዳንኤል የክልዳውያንን ትምህርት ለመማር ፈቃደኛ ሆኖ መብላቸውን እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ። በመሆኑም ከአሥር ቀን በኋላ ያን መብል ከበሉ ተሻለ። (ዳን. 1)

♦ ታላቁ ሐዋርያ ኦግርሰ በመብል ጉዳይ በአዲሱ ሐዋርያ በነበረው በዳውሎስ ተነቀፈ። በርናባስም በመብል ጉዳይ ግብዝ ተባለ (ገላ. 2) ። ይህም ከወንጌል እውነት ውጭ እንደወጡ ገለጠባቸው።

መጽሐፍ ሊበሉ ሊጠጡ ተቀመጡ ሊዘፍኑ ተነሡ ይለናል። እንግዲህ ብዙ መብልና መጠጥ የዘፈን ቀጥሎም የዝመት ቁርባን ናቸው። ሰው በተደጋጋሚ ከበላና ከጠጣ ያለምንም ጥርጣሬ ሊዘፍን ይሻል። በዓለም አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ በመጠጥ ስካር ከሚገኝ ታጢኦች ይልቅ በመብል ፍቅርና ናፍቆት የተጎዱ አያሌዎች ናቸው።

እያሉስ በእግዚአብሔር ከተመሠከረለት በኋላ በቀጥታ ወደ ከብር ሳይሆን ወደ ፈተና ሄደ። ምድረበዳ መሄዱ ገብቻውን መሆኑ ከስይጣን ጋር መሆኑም ፈተና ነበር። የመሠከረለት መንፈስ ቅዱስ እያሉስን ወደ ምድረ በዳ ወስደው። ፈተና ማለት ይህ ነው። የመብልን ጉዳይ ድል የነሣ ሌሎች በመሉ ቀላል ይሆኑለታል። ፈተና ደግሞ ለብቻ የሚሆን ክስተት ነው። እግዚአብሔር ብቻ ረዳት ይሆነው ዘንድ ምንምና ማንም በሌለበት ሰፍራ ተፈተነ። ፈተና ድል ማድረግ የሚቻለው በእግዚአብሔርና በቃሉ ነው። እያሉስ በሰዘብ ፈት ከተመሰከረለት በኋላ ለብቻው ምድር በዳ ወጣ በመንፈስ ጉልበት ጠመገ ጸለየ።

ሰው ማለት በሁለት ጉዳዮች ይመራል። በእግዚአብሔር ቃልና በመብል። መብል ባያገኝ በእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል መቆየት ይችላል። በመሆኑም እያሉስ ክርስቶስ በምድረ በዳ የእግዚአብሔር ቃል ከእግዚአብሔር አፍ ውስጥ አገኘ። በቤተ መቅደስ አይደለም ወይንም ከሌላ ሰው አይደለም ወይንም ከፍጥረት አይደለም። ሦስቱም ከዚህ አኮቦቢ

የሉዎ። ከስይጣን ጋር በምድረ በዳ እየኖረ የእግዚአብሔር ቃል ግን ከእግዚአብሔር አፍ ይመጣለታል። የሰው ልጅም በጦምና በጸሎት ወቅት የእግዚአብሔርን ቃል ካላገኘ ለፈተና መውደቅ ይጋለጣል። እያሉስ ግን ይህን ፈተና ያለፈው ሆዱን በእግዚአብሔር ቃል በማስታገስ ነበር። አርባ ቀን ያህል የቆየው በዚሁ ነው በጦም ወቅት የእግዚአብሔርን ቃል በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ያላገኘ ሰው በሁሉ ይጎዳል።

ሁለተኛ ፈተና

“ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ከተማ መስደውና እርሱን በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ፤ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንሁ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው። እያሉስም፤ ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፎአል አለው።” (ማቴ. 4:5-7)

በመጀመሪያው ፈተና ስይጣን የእግዚአብሔርን ቃል ባለመጥቀስ ተሸንፍኩኝ በማለት ስልቱን ቀይሮ ቀረበ። ስይጣን በሁለተኛው ፈተና ወቅት ደረቅ ጥያቄ አላቀረበም። በዚህን ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔርን ልጅ ፈተነ። ይህ ቃል በመዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ 90 ይገኛል። ቃሉ ግን ተቆርጦ በክፊል የተቀመጠ ነበር። በመንገድህ ሁሉ ይጠብቅህ ዘንድ የሚለውን ቆርጦታል። በዚህን ሰዓት እያሉስ የነበረው በምድር በዳ ሲሆን ቤተ መቅደስ ከየት ተገኘን እዚህ ቤተ መቅደስ ጫፍስ እንዴት ሊወጣ ቻለ? ስይጣን እያሉስን ቤተ መቅደስ ጫፍ ሲወስደው እንዴት ታዘዘለት? መላእክት መናፍሰት ናቸው፤ እያሉስ ግን በሥጋ ተገልጧል። የመላእክት ልጅ ማለት ምን ማለት ነው?

ስይጣን እያሉስን ሲገፋው ወይንም ሲታገለው አንመለከትም። የስይጣን ምኞት ግን እያሉስ ራሱን እንዲወረውር ማድረግ ነበር ይህ ማለት የስይጣንን አሳብ መቀበል ሲሆን መጨረሻው ጥፋት ነው።

የኢየሱስ መልስ ግን አሁንም ትክክለኛውን የእግዚአብሔርን ቃል በመምዘዝ ነበር። “ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል።” የፈለገ እምነት ቢሆን ይህ እምነት እግዚአብሔርን የሚፈታተን እምነት መሆን የለበትም። ከዚህ ቀደምት ሚና ራሳን በመወርወር ሳይሆን ስዎች ወይንም ክፉ ሲወረወርህ ነው ይኸውም በመንገድህ ላለህ ነው። በእግዚአብሔር መንገድ ቆመህ ሌላው ሲወረወርህ ይህ ቃል ቦታውን ይዟል። በዚህ የእግዚአብሔር ቃል ከእምነትም በላይ ነው። እምናለሁ ራሴን እወረውራለሁ ሳይሆን የእምነትን ጌታ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል በዚህ ጉዳይ ምን ይላል ማለት ነው። ምስተኛ ፈተና

“ደግሞ ዲያቢሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ መሰደው፣ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ከብራቸውን አሳይቶ፣ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስኖሃለሁ አለው። ያን ጊዜ ኢየሱስ፦ ሂድ፣ እንተ ሰይጣን ለጌታህ ለእምነኩስ ስንድ እርሱንም ብቻ እምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው። ያን ጊዜ ዲያቢሎስ ተወው፣ እነሆም፣ መላእክት ቀርቦው ያገለግሉት ነበር።” (ማቴ. 4:8-11)

መላእክት ቀርቦው ማገልገላቸውን መመልከት እንችላለን። ከዚህ ፈተና በፊት የመላእክትን ርዕስ ጉዳይ በተመለከተ የቀረበ ፈተና ነበር። እግዚአብሔር መላእክትን ይልክልህ ዘንድ ራሳህን ወርወር አለው። ኢየሱስም ይህ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የሆነ የመላእክት እርዳታ ነው በማለት መለሰለት ይህን ፈተና በማለቱ መላእክት ለእንልግሎቱ ተሳክላት። እግዚአብሔርን ባለመፈታተኑ በእግዚአብሔር ፊት ፈተናውን አለፈ። ጌታ ኢየሱስ ከክፉው ጋር እጅግ ረጅም ተራራ ላይ ወጣ ይህ ተራራ የዓለምን መንግሥታት የሚያሳይ ተራራ ነበር። መንግሥታትን ብቻ ሳይሆን ከብራቸውንም አሳየው። ጌታ ኢየሱስ ለሰው ልጆች ይህን ያህል ተራራ ወጣ። ከዮርዳኖስ ወንዝ የዓለም መንግሥታት የሚታዩበት ተራራ ላይ ወጣ።

በዳንኤል መጽሐፍ አንድ ድንጋይ እጅ ሳይነካት ከተራራ እንደምትወርድና የዓለምን መንግሥታት እንደምትፈጅ አሳይቶናል። እሁን ደግሞ ከዚህ መንግሥታት ከብር ለመቀበል በዲያብሎስ እግር እንዲወድቅ ተመኝለን። “ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢያነድል ምን ይጠቅመዋል?” የመጀመሪያዎቹ ሁለት ፈተናዎች ለሰይጣን ቃል መዝዛት ቢሆን የሦስተኛው ግን የከፋ ነው። የዓለም መንግሥታትና ከብራቸውን ለማግኘት ስዎች በሰይጣን እግር እንደሚደፉ ሁሉ ይህን ወደ እግዚአብሔር ልጅ እዞረው። ዛሬስ የዓለምን መንግሥት ከብር ሳይሆን ተራ ቁሳቁስና ከብር ለማግኘት ሰይጣን ሳይጠይቃቸው ካልሰገድንልህ በማለት እነርሱ ከርሱ ዘንድ የሚሄዱት ህልቆ መላፍርት ናቸው።

ከሁሉ ፈተናዎች በዚህን ወቅት ኢየሱስ በጣም አዘነ። በመሆኑም ሂድ እንተ ሰይጣን የሚል ቃል ተናገረ። (ከርስቲያን ሂድ በኢየሱስ ስም እንተ ሰይጣን እንደምንገለው ነው) ወደ ረጅም ተራራ መውጣት ማለት እጅግ ጥንቃቄን ይጠይቃል ወድቆ መስገድ ማለት ማምለክ ነው። ማምለክ ደግሞ የተባለው እግዚአብሔርን ብቻ ነው። ቅዱሳን የተለያዩ መንግሥታትን ማየት ሲጀምሩ የዚያን ጊዜ ትልቅ ጥንቃቄ ማድረግ ይገባል።

ጌታ ኢየሱስና ሰይጣን የተለያዩት በተራራ ነው። በመሆኑም በእግዚአብሔር ፈቃድ ይህ ግንባኞች የናቁት የማዕዘን ድንጋይ ከተራራ የሚወርድበት ዘመን ይመጣል። በዚህን ጊዜ ዓለምና ነገሥታቶችም በሙሉ ይፈጫሉ፤ ይደቅቃሉ፤ ለሰማይ ነፋሳትም ይበተናሉ። ጌታ ኢየሱስ የዓለምን ከብርና መንግሥታት ውበት ሳይሆን ልቡ የባባው ማፍረስና ማድቀቅ ነበር።

ጌታ ኢየሱስ ከርስቶስ የዓለም መንግሥታት ወደዱም ጠሉም ትንሹ ከተራራ የወረደው ድንጋይ ተራራ እንዳክል እርሱም (ጌታ) የዓለምን ከብር በሙሉ አጠቃልሎ ይቀበላል ሁሉም በግምባራቸው ይደፉለታል።

17. ሕፃናትና የእግዚአብሔር መንግሥት

“እንዲጸሐፍውም ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያመጡአቸውን ገሠዱአቸው። እያሉበት ግን አይቶ ተቋጣና። ሕፃናትን ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተዉ አትከልክሉአቸው፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ባሉት ናትና። እውነት እላቸዳለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበሉት ሁሉ ኩቶ አይገባቸውም አላቸው። አቀፋቸውም እጁንም ጭኖ ባረካቸው።” (ማር. 10:13-16)

17.1. በወንጌል ተደጋጋሚ ጥቅስ

ሕፃናትና የእግዚአብሔር መንግሥት በተመለከተ በማቴዎስ፣ በማርቆስና በሉቃስ ወንጌላት ተጠቅሰዋል እንደዚህ አሰራር የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት በአራቱም ወንጌላት ተጠቅሰዋል። ለምሳሌ መስቀሉን ተሽከሞ ይከተላኝ ራሱን ይካድ የሚል ትምህርት በአራቱም ወንጌላት ከሰድስት ጊዜ በላይ ተጠቅሰዋል።

የኢየሱስ ከድንግል ማርያም መፀሐፍን የሚጠቅሱ ቅዱስ ማቴዎስና ሉቃስ ናቸው። የሞቱንና ቀብሩን ግን አራቱም ወንጌላት በግልፅ አስቀምጠዋል። የትንሣኤውን በስፊው ተብራርቶ በአራቱም ወንጌላት ተጠቅሰዋል። በመሆኑም ወንጌል በተደጋጋሚ የሚናገረውን ልብ ማለት ለተግባራዊነቱም መስለፍ ዓይነተኛ ተግባራችን ሊሆን ይገባል።

17.2. የኢየሱስ ቁጣ

ሕፃናትን በተመለከተ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ የተለያዩ ግንዛቤ ነበራቸው። በሕፃናት ጉዳይ የነበራቸው አላብ ፍጹም ከኢየሱስ ጋር የሚቃረን ሲሆን ሕፃናቶች ከተነኩ ኢየሱስ ይቆጣል። የኢየሱስ ቁጣ ደግሞ ሕፃናት ከበረከት እንዳይኖሩ ነበር። ይህም ብቻ ሳይሆን የመንግሥተ

ሰማይ ባሕሪና የሕፃናት ባሕሪ ይገኛል በመሆኑ ኢየሱስ ይህን ጉዳይ አስተምሮ አለፈ ።

ደቀ መዛሙርት ኢየሱስን የሚያከብሩ መስሎአቸው ሕፃናትን ይዘው የመጡትን ገጠቁ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ደግሞ ቁጣና ግሣጼ ከኢየሱስ አንደበት ገጠማቸው። እግዚአብሔርን ለማክበር እግዚአብሔርን ማስቆጣት ሆነባቸው። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት የእግዚአብሔርን መንግሥት አሳብ ሳይገባቸው ሕፃናትን አራቁ። ሕፃናት መቀበል ማለት ኢየሱስን መቀበል ማለት ነው። ኢየሱስ የሕፃናት ወዳጅ ነው። ሕፃናት ወደ እርሱ የሚመጡበት በንፁህ ልብ ነው ይህን ልብ ደግሞ ኢየሱስ ይወደዋል ይህን ሕፃን መገፍተር ኢየሱስን ያስቆጣል።

17.3. ሕፃናት

ሕፃናት የተወደዱበት ዋናው ምክንያት የመቀበል ችሎታቸው ሲሆን አባታቸውን ወይንም አናታቸውን ይቀበላሉ። የወላጆችን ፍቅር እንዳለ ይቀበላሉ። አባታቸው አንድ ነገር ከተናገረ ሁሉ እንዲሆን ያምናሉ ፍጹም ጥርጣሬና ግብዝነት የሌለው እምነት በወላጆቻቸው አላቸው ወላጅ የሰጣቸውንም ይቀበላሉ። ከሁሉ የሚበልጠው ወላጃቸው ነው ወላጅ በአጠገብ ቆሞ በሌላ እጅ መቆየት አይፈልጉም። በሞግዚት እጅ ውለው አናታቸው ወደ ቤት ከገባች ወዲያው በመጮህ ወደ አናታቸው ይሄዳሉ። ስለዚህ አይደል ቅዱስ ጳውሎስ ስለ ሕግና ጸጋ ሲናገር ሕግ ሞግዚታችን ሆኖ ወደ ጸጋ አቀረበችን።

መንግሥተ ሰማይም አንድ ባሕርይ አላት። ሕፃን አናቱን እንደሚቀበል መንግሥተ ሰማይም እንደ አናት ልጆቹዋ በሙሉ እምነት እንዲቀበሉት ትሻለች። መንግሥተ ሰማይ ብቻዋን ለልጆችም አናት በመሆኑዋ የምታቀርበውን በሙሉ መቀበል ከፍተኛ ኃላፊነትን ይጠይቃል ጥርጥርን፣ ግብዝነትን፣ ማወዳደርን አትፈልግም። ሁሉ እርሷን በሙሉ ፈቃድ

እንዲቀበሏት ትችሉኝ። ንፁህ ልብን ይቅርታን ራሱን ማዋረድን ትጠይቃለች።

የሕፃናት ባሕርይ ብዙ ነው። ትልቁ ግን ራሱን ማዋረድ መቻላቸውም ነው። ‘እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ፤ በመንግሥተ ስሜዎች የሚበልጥ እርሱ ነው።’ (ማቴ. 18፥4) ይቅርታን በተመለከተ ሕፃን ራሱን ያዋርዳል እንደ ሰው ሕፃንን ቀጥቶ ሕፃኑ እንደሰው ሳይደርቅ መታረቅ ይቻላል። እንበው ዓይኑ ላይ እያለ ወደ ቀድሞው ፍቅሩ ይመለሳል። በባት ጊዜ በባ ይቅርታ ሊያደርግ የሚችል ሕፃን ብቻ ነው። በደልን የማይቆጥር ሕፃን ብቻ ነው። ሕፃን ወላጆች የሚሰጡትን ስጦታ ለመቀበል ራሱን ያዋርዳል ራሱን ዝቅ ያደርጋል። እንደ ዳቦ ቢወረወርሱት መሬት ተንከባሉ ያነሣል የተሰጠውን ስጦታ ለመቀበል እስከ መጨረሻ ራሱን ያዋርዳል። የተሰጠውን መብል ለመብላት በመሬት ይቀመጣል ለሕፃን ዋነኛው ነገር የተሰጠውን ያከብራል ያደንቃል።

የእግዚአብሔርን መንግሥት ከሌላ መንግሥታት ጋር ማወዳደር፤ የመንግሥታትን ስጦታ ከሌላ ስጦታዎች ጋር ማነፃፀር ፈፅሞ አይቻልም። ሕፃን ልጅ እናቱን የሚያፈቅረው ወይንም የሚቀበለው የእናትዋን ማንነት ተመርኮዞ አይደለም። አቶር፤ ረጅም፤ ቀይ፤ ጥቁር፤ ደህ፤ ሀብታም ወዘተ ውድድር ውስጥ አይገቡም። እናቱ በመሆን ብቻ ከዓለም ሴቶች በሙሉ ለዚህ ሕፃን ትበልጥባታለች። የእናቱ ድምፅ ብቻ የሚሰማበት ልዩ ጆሮ አለው። ሕዝብ በተከማችበት ስፍራ እናቱን ካገኘ ሁሉን አቋርጦ ሄዶ በእናቱ ጉያ ይገባል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስና ስጦታዎቹን ከሌሎች ጋር ማወዳደር አይቻልም። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመንግሥተ ሰማይ ንጉሥ ነው። ይህን ጌታ እንደ እናት፤ አባት፤ እህትና ወንድም በብቸኝነት እንድንመለከት የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ነው። ድምፁን ከሌሎች መለየት ይገባል። ሕፃን የእናቱን ድምፅ እንደሚቀበል እኛም የጌታን ድምፅ ለንቀበል ይገባል።

ለምሳሌ ሕዝቡን ሁሉ ለበለበ ያሰቡ ቀን ያህል አስተማረ ሁሉ ዳቦና ዓሣ በሉ የሚል ቃል ያልሰማ ይኖራል ብዬ አልገምትም እስከ በዚህ ዘመን ያለውን ሕዝብ እንመልከት ማነው ወንዝር በሌለበት ሣር ላይ ያን ያህል ተቀምጦ የሚሰማ? ምግቡ ዓሣና ዳቦ ብቻ ወደሚሆንበት ስፍራ ሄዶ የሚመገብ ወይንም ከአህያና ከአህያይቱ ውርንጫ ጎሳ ጎሳ እየሮጡ ወደ መቅደስ ሆካፅና እያለ የሚገባ?

የጌታ ስጦታ በዝማሬ ሲገለጥ ሕዝቡ ምን ያስረዳቸዋል ይባላል። ቀስ ብሎ ቢዘምር ምን የፈዘዘ ዝማሬ ነው ይባላል። እንግዲህ እንደ ሕፃናት ካልተመለሰን ብንያም፤ ብንጸልይና ብንመሠክር የእግዚአብሔር መንግሥት የኛ አትሆንም። ሕፃን ልጅ ማንንም አይተችም የራሱንና የጓደኞቹን ፍቅር ይዞ ያድጋል።

ከሕፃናት ባሕርይ የማይወደዱም አሉ ራሳ ወዳድነትን በሰፊው እንመለከታለን። ሕፃን ሌላ ልጅ ሲወለድ ቅር ይለዋል። ፍቅሩን ለሰሚሻውበት ለሕፃኑ ትልቅ ትግል ነው። ሌላው ሁሉን ፅቃ በበለበ የእኔ ነው ማለት አለ። በተጨማሪም የተመለከቱትን ነገሮች በሙሉ አሁን እንዲሰጣቸው ይፈልጋሉ። በመጀመሪያ እነርሱ መንኮትና መቅመሰን ይፈልጋሉ።

ሌላ ብዙ መልካም ባሕርያት አሉአቸው። ይህም መንግሥተ ሰማያት ከስዎች ማማኝት የምትፈልገው ዓይነት ነው። ሕፃን ለነገ አይጨነቅም። ነገ አባታቸው ያመጣላቸዋል ሲጨዋወቱ፤ ሲጣሉ፤ ሲዋደዱ እንደ ከእንዴ አይለዩም። የተጣሉባትና የሚሰማሙባት ጉዳይ የታወቀ ሲሆን መልሰው ጎብረትን ያደርጋሉ። የሕፃንነት ወቅት አልፎ ወደ ወጣትነት ሲሸጋገሩ ሁሉ ቀስ በቀስ ይቀየራል።

17.4. የፍታሔ

“ገለጻዊውም የፍታሔ ጽኑ ጋያል ሰው የጋለሞታ ሴትም ልጅ ነበር። ገለጻዊም የፍታሔን ወልደ። የገለጻዊም ሚስት ወንዶች ልጆችን ወልደችለት፤ ልጆቿዊም ባደገ ጊዜ የፍታሔን፤ የልዩ ሴት ልጅ ነህና በአባታችን ቤት አትወርስም ብለው አሳደዱት።” (መላ. 11:1-2)

የሕፃንነት ወቅት አልፎ የሚጓዙት ፍተሻ ሲደረግ ሁሉ የአንድ አባት ልጆች ሆነው ተገኙ። በእናት ግን ይልያል። የፍታሔ ከቤት የተባረሰበት ዋናው ምክንያት እንዳይወርስ ነው። የልዩ ሴት ልጅ ነህ በማለት ከቤት ተባረረ። እስኪያድግ ግን ይህ ለውጥ አልነበረም። እንዲያውም ይቀበላል በአንድነት ይኖሩ ነበር።

እግዚአብሔር ግን የልዩ ሴት ልጅ የተባለውን የገለጻዊውን የፍታሔን ፈለገው። ይህን ሰው ተጠቅሞ እስራኤልን ከአሞናውያን እጅ ነፃ አወጣ። ዛሬም የአንድ አባት ልጆች ሆነን በእናት የምንጣላ እንኖር ይሆን? ሁሉ ክርስቲያን እንድ አባት ሲኖራቸው በእናታቸው (በቤተክርስቲያን ስም) የሚለያዩ ዓይነትን በዚህ ይጠቀሳሉ።

17.5. ታቅፎ መባረክ

“አቀፋቸው እጆንም ጭኖ ባረክቸው”

በደቀ መዛሙርት የተባረሩ ሕፃናት በኢየሱስ ታቀፉ። እጁን ጭኖ ባረክቸው። ብዙ ጊዜ ኢየሱስ ሰዎችን ሲባርክ በተለያዩ ዘዴዎች ይጠቀማል። እጅ በመጫን፤ የልብስ ጫፍ በመንኮት፤ እጅ በመዘርጋት፤ እንጂራን በመባረክ ... ሕዝቡን ይባርካል። የሕፃናት በረከት ግን ልዩ ነው። ወደ ደረት ተጠግተው ተባረኩ። ታቅፈው ተባረኩ። ተደዘው ተባረኩ። ሁሉን በአንድ ሳይሆን በተራ እያቀፈ ይባርካል። የልብ ወዳጆች በመሆናቸው በልቡ ዙሪያ ተንጠልጥለው ተባረኩ። መንግሥተ ሰማያት

እንዲህ ዓይነቱን ትፈልጋለህ ይህ የመንግሥተ ሰማያት መግቢያ ደጅ ነው።

17.6. ልጆችን ማቅረብ

ሕፃናቶችን ወደ ኢየሱስ ማቅረቡ እጅግ የተባረከ ተስፋ ነው። ልጆችን የእግዚአብሔር መንግሥት ተካፋዮች እንዲሆኑ ወደ ክርስቶስ ፊት ማስጠጋቱ የሁሉ ነገር መሠረት ነው። ጌታ ኢየሱስ ሕፃናትን እንዲባርክ ከተፈቀደለት ሁሉን ይባርካል። ሕፃንነት የህይወት መሠረት ነው። የህይወት መሠረት ሲጣል በመባረክ ከሆነ ፍጥረው ከዚህ ፈቀቅ አይልም። “ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው፤ በሽመገልም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም።” (ምላ. 22:6)

እነዚህ ወላጆች ወይንም አሳዳጊዎች ሕፃናቶችን ወደ ኢየሱስ ካቀረቡ በኋላ ራሳቸው ቀርበው ይሆን? ኢየሱስ ለሕፃናት ብቻ የሚጠቅም የሕይወት መድኃኒት ነው? ወይስ ለዓለም ሁሉ በዚህ ዘመን የሚሰማ አንድ ጉዳይ እላ ይኸውም የክርስቶስ ተከታይ ልጆች ይበዛሉ ይባላል። ወይንም የሕፃናት ኃይማኖት በማለት ሰዎች ከዚህ ጌታ ራሳቸውን ገለል ያደርጋሉ።

17.7. ለሕፃናት የተሰጠ መግለጥ

“በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሣት አደረገና፡- የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ፤ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመለካከትህ፤ አዎን አባት ሆይ ፈቃድህ፤ በፈቅህ እንዲህ ሆኖአልና።” (ሉቃ. 10:21)

ጌታ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ሆኖ ሁሉን ያደርጋል። ለኢየሱስ የደብታ ምንጭ ደግሞም ሐሣት ማድረግ መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ ሆኖ ሐሣት አደረገ የእግዚአብሔር መንፈስ በክርስቶስ ሆኖ በደብታ ተንቀሳቀሠ። የዚህ ምክንያት መግለጥ

ነበር። የተገለጠውም የእግዚአብሔር ፈቃድ ሲሆን ይኸውም ለሕፃናት ነው። አብ ወልድን ወልድም አብን ያውቃል። እንዲ እንዲ ይገልጻል። የሚገልጠውም ለሕፃናት ነው።

የክርስቶስ ደስታ የሰው ልጅ አብን ሲያውቅ ነው። አብን ለማወቅ ክርስቶስን ማወቅ ነው። ክርስቶስ ደግሞ አብን ይገልጻል ይኸውም በሕፃናት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የተዘጋጁትን ነው።

ደቀ መዛሙርቱ በደስታ ተመለሱ። በደስታ ተመልሰውም የሆነውን ጉዳይ በሙሉ ለኢየሱስ ነገሩት። እ.የሱስም በዚህ ሳይሆን ስማቸው በመንግሥተ ሰማያት በመጻፉ ደስ ይበላችሁ በማለት የደስታ መስመርን አመለከተ። እነዚህ ደቀ መዛሙርት ጥበበኞችም አስተዋዮችም ሳይሆኑ ሕፃናት ነበሩ። መንፈሳዊውን ዓለም እንደ ሕፃናት የተቀበሉ ነበሩ። የልባቸውን ፈቃድ ለዚህ መንግሥት አስገዙ። እነርሱ ደስ አላቸው ጌታም ሐሢት አደረገ። የደቀ መዛሙርት እንደ ሕፃናት መሆን ኢየሱስን በደስታ አዘለለው።

“ፈቃድህ በስማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን” በማለት በየልሳት እንደልደሰን። የእግዚአብሔር ፈቃድ ደግሞ መገለጥ ነው። መገለጥ ማለት አብ ወልድን ወልድም አብን ሲገልጥ ነው። የቤተሉም እረኞች መገለጥም ይህንኑ ያብራራል። “እንግዲህ እስከ ቤተ ልሔም ድረስ እንሂድ እግዚአብሔርም የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንይ ተባበሉ። ፈጥነውም መጡ ማርያምና ዮሴፍን ሕፃናትም በግርግም ተጎድቶ አገኙ። አይተውም ስለዚህ ሕፃን የተነገረላቸውን ነገር ገለጡ። የሰሙትም ሁሉ እረኞች በነፃራላቸው ነገር አደነቁ” (ሉቃ. 2፡15-18) መገለጥ ለእረኞች ሆነ። እረኞቹ ያሳዩ የነበሩት መታዘዝ እንደ ሕፃናት ነበር። የፈረሰውያን የጠበባን የዳፍትና የሰዶቃውያን በነበሩበት ምድር የክርስቶስ መወለድ ለእረኞች ተገለጠ።

በመጽሐፍት ቃል የዘለለም ሕይወት አለን ብለው ያመኑትን አልፎ የእግዚአብሔር መልአክት በሜዳ ያድሩ ዘንድ ተጠጉ። የእረኞቹ ንግግር አንድ ነበር እግዚአብሔር የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንይ በማለት እርምጃ ወሰዱ። የኮፍ ማርያምና ሕፃኑን አገኙ። የተናገሩት ግን ስለ ሦስቱ ሳይሆን ስለ ሕፃኑ ነበር። የሰሙትም የተደነቁት በሕፃኑ ኢየሱስ ነበር።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ኢየሱስን መግለጥ ነው። መገለጥ ማለት ኢየሱስ ክርስቶስ ባለበት ሁኔታ መመልከት ነው። የእግዚአብሔር እውቀት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስን ለሕፃናት ገለጠ ይህ ደግሞ የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆነ። ፈቃድህ በምድር ትሁን ብለን መጸልይ ከተፈለገ እንደ ሕፃን ለእግዚአብሔር መዝነት ነው። እረኞች፣ ደጅ ያደሩ በአንድ ልብ የሆኑትን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ደጅ ቀረቡ። የእግዚአብሔር ትልቁ ስጦታ መገለጥ ሲሆን ስምዖን ኤፕሮስን ብደህ ነህ ያሰኘው አብ ለሐጥሮስ ወልድን ስለ ገለጸለት ነው። የኢየሱስን ማንነት በማወቁ የመንግሥተ ሰማያት ቁልፍ ተሰጠው።

ወንድሞች በኩል ፍርሃት ነበረብኝ። በድካምና በጥረት ብዙ ጊዜም እንቅልፍ በማጣት፣ በራብና በጥም ብዙ ጊዜም በመጠም፣ በብርድና በራቂትነት ነበርሁ። (2ኛ ቆሮ. 11:23-27) አጠቃላይ የሐዋርያትን ኑሮ ይኸው የምናከብረው ቅዱስ ጳውሎስ ሲገልጠው “ለዓለምና ለመላእክትም ለሰዎች መጫወቻ ሆነናልና፤ እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያትን ሞት እንደ ተፈረደባቸው ሰዎች ከሁሉ ይልቅ የኋለኞች እንዳደረገን ይመስለኛልና። ... እስከዚህ ሰዓት ድረስ እንራብለን፣ እንጠማለን፣ እንራቆታለን፣ እንጐሰማለን፣ እንከራተታለን፣ በግዝ እጃችን እየሠራን እንደከማለን፣ ሲሰድቡን እንመርቃለን፣ ሲያሳድዱን እንታግለን፣ ካፋ ሲናገሩን እንማልዳለን፣ እስከ አሁን ድረስ የዓለም ጥራጊ የሁሉም ጉድፍ ሆነናል።” (1ኛ ቆሮ. 4:9-13) ሐዋርያት እንዳንዱ ደርብ ካለው ሕፃን ተወረወሩ፣ በመጋዝ ተሰነጠቁ፣ በፈላ ዘይት ተጨመሩ፣ በመንገድ ተጎተቱ፣ በስይፍ ስለት አለቁ፣ በድንጋይ ተወግረው ሞቱ የሚሉ መጽሐፍት እያሌ ናቸው ታሪካቸውም የታወቀ ነው። ይህን ሁሉ ስምተን እነርሱ የሚገቡበት ስፍራ እኛም እንኳን ደህና መጣችሁ ከተባልን ይደንቀኛል። ወይንም እነርሱን ተመልከቼ የራሴን ሕይወት (የዚህ መጽሐፍ ደራሲ) ስቃኝ እንበስ ፈት የቆመች ሰባ የሆንሁ እንደሆነ እንምታለሁ ። በአንድ ነገር ግን አምናለሁ። ሁላችን በክርስቶስ መሥዋዕት በእምነት እንደጸደኩኝ በሥራፍ ግን በእያሌው የከሰከተ መሆኔን አስቀድሜ አውቄዋለሁ። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን በምሕረትና በጥንቃቄ ዋጋ ለመክፈል ጌታን እለምናለሁ። ጽድቁና ዋጋ መክፈሉ እንደ ሰማይ ቢርቅም ከታላቢኦት ለመሸሽ እንኳ እየዋከርኩ ቢያንስ ጽድቄ ከፈረሰዋል መላኪያ እየያዝኩኝ ዘወትር በብብሮ አኖራለሁ። አይ በዚህ ዘመን (በአዲስ ኪዳን) ከእኛ የሚጠበቅ ሥራና ዋጋ መክፈል የቀረ መሆኑን የምታስብ ካለህ እጅግ የዋህ ነህ። ምክንያቱም ቅዱስ ጳውሎስ የአዲስ ኪዳን ሰው

ስመጥር ከተማ ተወልዶ ያደገ ዕብራዊ ለልግ ቀናኢ የአብርሃም ዘር ነበር። በዚህ ማጣራያው እንዲያጥረን ራሳችንን አንሸንግል።

ሀ. ጃንደረቦች

“ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን የሰለቡ ጃንደረቦች አሉ። ሊቀበሌው የሚችል ይቀበላው አላቸው።” (ማቴ. 19:12)

ወንድ የእግዚአብሔር ክብር ምሳሌ እንደ ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብር ራሳቸውን የሰለቡ መኖራቸውን ጌታ ሊያስብ ክርስቶስ አመለከተ። ማንም ሊቀበላው የማይደፍረው እንደ ሆነ ስለገባው ሊቀበል የሚችል ይቀበላው በማለት ዘጋው።

ለእግዚአብሔር መንግሥት የራሱን እካል በቢላዋ አላለፈ በአካሉ ላይ ጨካኝ። ወንድነቱን ሻረ ተራ ጃንደረባ ለመሆን ፈቀደ። የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚጋፋውን እካሉን ቆርጦ ጣለው። ዘር የሚተነበትን እካል ከራሱ ለየው ትዳሩን ተወልጆች መውለድን አቆመ ወደ ሴት መመልከት አቆመ ማንነቱን ሻረ። የእግዚአብሔርን መንግሥት ክብር በዚህ ሁኔታ ተመለከተ። ራሱን ማጥፋት ያን ያህል አስቸጋሪ አይደለም። ምክንያቱም ማንም እንደ ሞተ ይሞታል ነገር ግን በሕይወቱ እየኖረ ይህን መሥዋዕትነት ከፈለ። ከእግዚአብሔር መንግሥት ይልቅ የሚበረታ አለመኖሩን አስታወቀ።

ለ. ቅዱስ ጳውሎስ

ለመንግሥተ ሰማያት ክብርና ግርማዊነት ለመግለጥ ዋጋ ከክፈሉ ቅዱሳን መካከል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በአዲስ ኪዳን ከተገለጡ ሰዎች መካከል ሐዋርያው ጳውሎስ ተጠቃሽ ነው። እንዳንዴ ስለ አሁን ዘመን ክርስትና አኗኗርና የቅዱስ ጳውሎስን የሕይወት ገጠመኝ ስንገዛብ ሁሉ

እርሱ ወደገበበት ቦታ የሚገቡ ከሆነ መንግሥተ ሰማያት ያለኝ ግንዛቤ መስመር ይስትብኛል።

ቅዱስ ጳውሎስ ለእግዚአብሔር መንግሥት ዋጋ ከመክፈሉ በፊት እንደ ትልቅ የነፍስ መሰናዶ አደርጓል። “ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከሊዮስስ የተቀበልሁትን እገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቈጥራለሁ። አሁንም፤ እነሆ፤ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከሁ በመካከላችሁ የዘርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቱን እንዳታዩ አውቃለሁ።” (ዮሐዋ. 20፥24-25)

ቅዱስ ጳውሎስ የሚዞረው የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከ እንጂ በእነዚያት፤ ሐዋርያት፤ ቅዱሳን፤ ቅድስና፤ ትህትና ወዘተ በማለት አልነበረም። በሁሉ ዘንድ እየነረ የሰበከው የእግዚአብሔርን መንግሥት ርዕስ በማድረግ ነው። ነገር ግን ይህን የሰማችሁ እናንተ ሁሉ ከእንግዲህ ፊቱን አታዩም ወደሌሎች በመሄድ ይህን የመንግሥት ወንጌል እስብካለሁ። ወደ ተነሣሪነት ጉዳይ ስመለስ ቅዱስ ጳውሎስ ለነፍሱ እንደ ቁም ነገር አጫወታት። ይህም ቁም ነገር ሥጋ ለበሽ ሊገባውና ሊመለከተው፤ ሊያሳስበው የሚችል ቁም ነገር ነው። ነፍሱ ሆይ እንቺ በእኔ ዘንድ አትከብረም ደግሞም አላከብርሽም እንዲያውም ስምሽ ተቀይሮ አንቺ ከንቱ በእኔ ዘንድ ብዬሽለሁ ይላታል። ይህ በመሆኑ፤ ሊደበድቡት፤ ትቢያ አንስተው ሲበትኑላቸው፤ በመንገድ ብዙ ጊዜ ሲሄድ፤ ሊጠምና ሲጸልይ፤ ሲራብና ሲራቁት በምድረ በዳና በወንዝ ሲሸገር ለነፍሱ አሁንም “አንቺ ነፍሴ የእግዚአብሔርን መንግሥት በየስፍራው ስለሰበከ በእኔ ዘንድ ከንቱ ስለሆንሽ አንቺ የምትደውን አልሰማሽም። ይልቅም ሩጫውን እስክፈጽም በወስጤ ዝም በዪ ይላታል።”

እኛ ነፍሳችንን በጌታ ማስከበር ትተን በራሳችን ዘንድ ፈጽሞ ለማከበር ተነሣን። አፈር አይንካን፤ በትር፤ ድንጋይ፤ ንቀት ነፍሳችን እንዳታደ

በመሀል ተረጋገጽም። በመሆኑም የተሰጠንን ሩጫ ስንሮጥ ሹሚዝ፤ ከረባት፤ ኮት፤ ካፓርት፤ ስኬርብ፤ ትልቅ ጫማ ወዘተ ደርበን መሮጫ ትራክ ውስጥ ተገኝን።

ሁላችን በየስብከት አዳራሹ ቅዱስ ጳውሎስ እያልን ላባችንን አንጠፍጥፈን እየተወራጨን እንሰብካለን ነፍሳችንን ግን አንቺ በእኛ ዘንድ የነበርሽ ልዩ ክቡር እያልን እንንግራታልን። በቃልና በአንደበት ጳውሎስን ብንወደው በሥራና በነገር ሁሉ ግን ነፍሳችንን እከበርናት።

“አይሁድ ግን ከአንጻሲያና ከአቆንዮን መጡ፤ ሕዝቡንም አሳብለው ጳውሎስን ወገኑ የሞተም መሰሎችው ከከተማ ወደ ውጭ ካተቱት። ... በዚያችም ከተማ ወንጌል ሰብከው እጅግ ደቀ መዛሙርትን ካደረጉ በኋላ፤ የደቀ መዛሙርቱን ልብ እያደኑ በሃይማኖትም ጸንተው እንዲኖሩ እየመከሩና፤ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል ...” (ዮሐዋ. 14፥19-22) የሁለት ከተማ አይሁድ ሕዝቡን ጨምረው በአንድ ሰውነት ደካማ ወደ ሆነ ሰው ተጠጉ። ሁሉ ሰው እንደ እባብ ጨፈጨፉት። አረፉ ሲደፍቀውና የሞተ ሲመሰሰባቸው ትተውት ሄዱ። በአንድ ሰውና በሁለት ሳይሆን ያ ሁሉ ሕዝብ ጳውሎስ የሞተ ከመሰሰባቸው በደንብ እንደወገሩትና ለጊዜው እስትንፋሱ እንደተቋረጠ መገመት ይቻላል። ይህ ሁሉ ሲሆን ደቀ መዛሙርት ሲከቡት ወደ ሐኪም አድርሱኝ፤ ሁለተኛ የኔ ነገር ቢቃ፤ ወዘተ ይላል ብዬ ሰጠብቅ ደቀ መዛሙርቱን እንደ ገና አጽናናቸው እባራታቸው ለብዙ ሰዎች ወንጌልን ሰበከና እጅግ ብዙ ሰዎችን ደቀ መዛሙርት አደረገ። ሐዋርያው ጳውሎስ ከመሬት ከትቢያ ሲነሳ ወዲያው ልብሱን አራግፎ የተናገረው ቀጭን ቃል አለ። “ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልጋል።” እከሊል መሸለም፤ የፅድቅ ኒሻን በደረት ለማድረግ ፤ ብዙ ማንፈሳዊ ንብረቶችን ለመሸለም አላለም በአጭሩ የተናገረው “እንገባ ዘንድ።” በዚህ ዘመን በየስፈሩ የምሰማው ጌታን ተቀባል ወደ እግዚአብሔር

መንግሥት ግባ የሚሉ ናቸው። መጻፍችሁን ፈጽሞ ያለ ቅዱስ ጳውሎስ መጻፍን እንዲሁ የሚዘነጋ ጉዳይ ይሆንን? በተሰሉት ምዕራፍ እንደ ላይ አስደናቂ የመመረጥ ቃል ተናገረ። “የእምነታችሁ ሥራ የፍቅራችሁንም ድካም የተሰፋችሁን መጽናት በእምባካችንና በአባታችን ፊት ላናቋርጥ በእግዚአብሔር የምትወደዱ ወንድሞች ሆይ፤ እንደ ተመረጣችሁ አውቀናልና።” (1ኛ ተሲ. 1፡2-4) ዓለምን ከጃሱህ፤ ሰይጣንን ከጃሱህ፤ ሥጋን ከጃሱህ በማለት ብቻ እንደ ሰው እንደ ተመረጠ ከገመትን የተሰሉን ምዕመናም ያን ያህል በክርስቶስ የመጻፍቸውን ፍሬ ተመልከቶ እንደ ተመረጣችሁ አውቀናል ለማለት ተነሣ።

19. መንግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም

“እሳጠህም መልሶ፥ እኔ አይሁዳዊ ነንን? ወገኖችህና የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጡህ፤ ምን አድርገዋል? አለው። እያሉላቸው መልሶ፥ መንግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቱ ከዚህ ዓለም ብትሆን፤ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሉሴዎቼ ይዋገድኝ ነበር፤ እሁን ግን መንግሥቱ ከዚህ አይደለችም አለው።” (ዮሐ. 18፡35-36)

እያሉላቸው ከርስቶስ በምድር ሲመለሰ ስለ አባቱ መንግሥት ተረድቶና አውቆ ይኖር ነበር። ከብር አገኘ፤ ዝቅ አደረጉት፤ ተሰፋ ሰጡት ወይም ተሰፋ ነሱት ሁሉን ጉዳይ ከመንግሥቱ ጉዳይ አንጻር ይመለከተዋል። ይህንንም አውቆ ሰይጣን የሰው ልጆች ልብ ውስጥ የዚህ ዓለም ከብር እንዳለ ስለተረዳ ሁሉን የሚያታልለውና የሚያሞኘው በዚህ ሲሆን ይህን ተንኮል ይህ እያሉላቸው ጋር መጣ። “እያሉላቸው እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተረፈ ወሰደው፤ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ከብራቸውንም አሳይቶ፥ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ አለው። ያን ጊዜ እያሉላቸው ሂድ፤ አንተ ሰይጣን ለጌታህ ለእምባካህ ሰገድ እርሱንም ብቻ አምባክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው። ያን ጊዜ እያሉላቸው ተወው፤ መላእክት ቀርቦው ያገለግሉት ነበር።” (ማቴ. 4፡8-11) ሉቃስ ደግሞ የዓለምን መንግሥታትና ከብራቸውን እያሉላቸው ለጌታ እያሉላቸው እንዳሳዩው ይገልጻል። የዓለም መንግሥታትና ከብራቸው ሁሉ በሰይጣን ቁጥጥር ስር ባይውል እያሉላቸው ለሰይጣን “ለአንተ ይህን ሣን ሰጠህ” በማለት እኩሎ ይመልሱላቸው ነበር። የዚህ ዓለም ገዢ በመሆኑ ሁሉን ተወላቸ።

የዲያብሎስ ፈተና ብዙ ፈርጅ አለው። የሚፈተነው ሰው ከብርና ንጽሕና ይወሰናል። እንደ እያሉላቸው ዓይነቱን የዓለምን መንግሥታትና ከብር ሁሉ እስጥሃለሁ በማለት ለማባባልና ለማግባባት ሞክረ። ሌላውን ደግሞ

ወርቅ እስጥላህ በገድልኝ፤ የተወሰነ ከብር እስጥላህ በገድልኝ ይለዋል።
አንዳንዱ ንግዱና ኑሮው ይቃናሉት ዘንድ ለዲያብሎስ ይሰግዳል።

“በው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢንዳ ምን ይጠቅመዋል።”
(ማቴ. 4፡8-11)

ኢየሱስ በምድር ሲኖር ዓላማና ግቡ የእግዚአብሔርን መንግሥት በማሰብ እንጂ የዚህን ዓለም አይደለም። በዚህ ዓለም ተወልዶ ያደገ ሰው ሥልጣንና ንግሥናን እጅግ በመናፈቁ ይህን ለማግኘት ሁሉን ያደርጋል። ኢየሱስ ብቻ ሊያግሠውት ሊነጥቁት ሲመጡ በዚህ ባለመንገሥ ሲያመልጥ የተገኘ ብቸኛ ሰው ነበር። የንጉሥ ዳዊት ልጅ አቤሴሎም ሥልጣንና ንግሥናን ያገኘ ዘንድ በንጉሥ ዳዊት ላይ ጦርነት አወጀ።

ኢሳጦስ የስቅለት ቀን ኢየሱስን ብዙ ጥያቄ ጠይቆታል፤ መርምሮታል፤ ማስረጃ ሰብስቦታል። ከሁሉ ጥያቄዎች መካከል “ምን አድርገሃል” ወገኖቻህ፤ የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው የሰጡህ። ብዙ ሰው በዚህ ቦታ ቢጠየቅ የሚመልሰው በአብዛኛው የተገለጠ ነው። በቅንዓት አሳልፈው ሰጡኝ ሲል ይችላል ነበር። የዚህን ሕዝቦች ማንነት በአጭር ቃል በገለጠም ነበር። አምላካዊቱን ተጠቅሞ ምን እያሰቡ እንዳለም ተራ በተራ ሊነግራቸው ባቻለ ነበር። የኢየሱስ መልስ ግን ጉዳዩን ከሰማይ መንግሥት ጋር አቆራኘው። ኢሳጦስ እንዳልከው ንጉሥ ነኝ። ነገር ግን ንግሥናዬ የዚህ ዓለም ቢሆን ኖሮ ጭፍሮችን በመላክ እኔን ለአንተ አሳልፎ የሰጡኝን እንዲዋጉልኝ አደርግ ነበር ነገር ግን መንግሥቴ ከዚህ ዓለም ባለመሆንዋና የወገኖቼ የካህናት አለቆች በመሆንዋ እነርሱ መብት አላቸው የኔ ግን መንግሥት ከዚህ አይደለችም።

ለጌታ ለአምላክህ ሰገድ በማለት ኢየሱስ ማስረጃውን ከመጽሐፍ ለዲያብሎስ ሲጠቅስለት ወዲያው ዲያብሎስ ተለዩው ይለናል። ይህ ብቻ አይደለም ወዲያው የልዑል እግዚአብሔር ቅዱሳን መላእክት ቀርቦው አገለገሉት። ዛሬም ሰይጣን የዓለምን መንግሥታት ከብርና ማንነት

ቢያሳየን ከዚያም ወድቀህ ስገድ ቢለን ስግደት የሚገባው ጌታና አምላክ ብቻ መሆኑን በሥራና በቃል ከገለጥንለት ከኛ ይለያል ቅዱሳን መላእክትም ቀርቦው ያገለግሉናል።

በጥንት የገበፋ ቅዱሳንም ቢሆኑ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ የዘሩ የክርስቶስ ተከታዮች ቋንቋቸው፤ ሥራቸው፤ ንግግራቸውና ምኞታቸው አንድ ነበረች የእግዚአብሔር መንግሥት። “በምትባልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፤ የዘላለምን ቤዛትን አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በዝ ደሙ ዝባ” (ዮሐ. 9፡11) የክርስቶስ አገልግሎት ሥርዐት የዚህ ዓለም የሆነ መቅደስ አልነበረውም። መንግሥቱ ፈጽሞ በእግዚአብሔር መንግሥት የተካተተ በመሆኑ የዚህ ዓለም ቃናና መዋዛ የታሻ አልነበረም።

በዚህ ዘመን በዓለም ዙሪያ እየታየ ያለው የአገልግሎት ሥርዐት፤ አስተሳሰብ፤ በብዛት ከዚህ ዓለም ሥርዓትና መንግሥታት ጋር የተቆራኘ አንዱ ከሌላው በምን እንደሚለይ የማይታወቅበት ሁኔታ ላይ እንገኛለን። ጥቂት ክርስቲያኖች በፍጹም ነፍሳቸው የሚያምኑትና የሚኖሩበት መንግሥት ይኸውም የእግዚአብሔር መንግሥት ስላላቸው ለእዚህ ሰዎች በማሰብ እግዚአብሔር ይህች ዓለም በሕብላ ካምትጣልበት ገደል ለማውጣት ጨው እየጨመረ ጠረፎን ተቆቁመን እንገኛለን። ኑሮአቸው የእግዚአብሔር መንግሥት ብቻ የሆኑ ባለሙሉ ማዕረግ የንጉሥ ነገሥት የእግዚአብሔር ልጅ በመኖራቸው አሁንም ለእዚህ ሰዎች የሚደረግ ቸርነት አብዛኛው በምሕረቱ ተጠቃሚ ሆኗል።

የኢሳጦስ ጥያቄ ይህች ዓለም ዘመኗ እንደ ሟፍ ነድዶ እስኪያልቅ ይቀጥላል። የራሱን ወገኖች ለእኔ አንተን አሳልፈው የሰጡህ ምን አድርገሽል። መልሱ ምንም አላደረክም ነገር ግን መንግሥትህ ከዚህ ዓለም ባለመሆንዋና የጌታ መንግሥት ልጅ ነህ። በእውነትም መንግሥታቸው የዚህ ዓለም ሳይሆን የእግዚአብሔር የሆኑ መላያቸው ማንንም አይገዱም

እነርሱ ግን ይገፋሉ። እነርሱ በማንም ክፉ አያስቡም ሁሉ ግን ክፉ ያስብላቸዋል። ለእነርሱ ለወገን፤ ለሚታየውም ለማይታየውም ዓለም ክብርና እድገት በጎነት በመመኘት ዘወትር ይማልዳሉ፤ ይሠራሉ፤ ይተጋሉ።

በዚህ ዓለም ከተመላለሱ የእግዚአብሔር ሰዎች መካከል እንደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በኋላም በብዙ መልኩ ቅዱስ ጳውሎስ ከዚህ ዓለም ገዢ ከሆነው የዲያብሎስ ሥራና መንግሥት በመረዳት የተመላለሱ ነበሩ።

“የዚህ ዓለም ገዢ ከእኔ አንዳች የለውም።” ቅዱስ ጳውሎስም ሲናገር “የዲያብሎስን አሳብ አንስተውም” በዚህም ሰይጣን በእዚህ ጉዳይ ማስረጃ ሰጥቷል። “ክፉ መንገዱን ግን መልሱ፤ ኢየሱስንስ አውቀዋለሁ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ እናንተስ እነማን ናችሁ? አላችው።” (ዮሐዋ. 19፡15)

ግባችን የእግዚአብሔር መንግሥት ብቻ ካልሆነ ሰይጣን በማንኛውም እንቅስቃሴችን እናንተ እነማን ናችሁ ማለቱ አይቀርም። ሰይጣን ዲያብሎስ ማንንም አይፈራም ደግሞም የክርስቶስ የትንሣኤ ጉልበት ካልሆነ በቀር ማንንም ከመጣፍ አይቆጥርም። የጌታ መላእክትም ቢሆን ኃይል እስከሰበሰበው ከጌታ ረድኤት ካላገኙ በስተቀር ሰይጣን እነሱ መጥተዋል በማለት ስፍራ አይልቅም።

መልእክ ቅዱስ ገብርኤል ነቢዩ ዳንኤል ዘንድ ተልኮ ሲመጣ የተናገረውን እናስተውል። “እጅግ የተወደድህ ሰው ዳንኤል ሆይ፤ እኔ ዛሬ ወደ አንተ ተልኬአለሁና የምግርህን ቃል አስተውል፤ ... የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሀያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ እነሆም፤ ከዋናኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሲረዳኝ መጣ፤ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተወሁት።” (ዳን. 10፡1-13) እንግዲህ መልእክ ገብርኤል ለዳንኤል ይህ የመጣውን መልእክት እንዳይደርስ 21 ቀን ተቋቋመ። ዳንኤል ደግሞ ጾም ጸሎት የያዘው ለ21 ቀናት ነበር። ገብርኤል ይኼን ጉዳይ ሳያደርስ ነቢዩ ዳንኤል ከያዘው ሱባኤ ሲወጣ ነበር። እግዚአብሔር ከምሕረቱ ባለበግነት

የተነሣ በብዙ ዋነኛ አለቆች መካከል መልእክ ሚካኤልን ባለሱት ለሁሉት ሆነው የፋርስ መንግሥት አለቃን ተቋቋሙት።

በአዲስ ኪዳንም መጽሐፍ ለዚያውም የመጨረሻው የራእይ መጽሐፍ ሲናገር “በሰማይ ሰልፍ ሆነ፤ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ አልቻላቸውምም፤ ከዚያም ወዲያ በሰማይ ስፍራ አልተገኙባቸውም። ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው፤ ዲያብሎስን ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ።” (ራእ. 12፡7-9)

መጽሐፍ ታላቁ ዘንዶ ሚካኤል ከመላእክቱ ጋር ሆነው ተዋጉት ይለናል። ሰይጣንም የመጨረሻ ኃይሉን አካትቶ ከፍተኛ ውጊያ ከፈተ ለምን ያህል ጊዜያት ሁኔታ እንደ ሆነ ባይገለጥም በመጨረሻ ከሰማያዊ ስፍራ አጣ። ይህ ደግሞ ወደፊት ከሚከሰቱ አንዱ ተስፋ ነው።

ቅዱስ ጳውሎስም ቢሆን እንደና ሁለቱ እንልግሎቱን ይዘጋገቡ ነበር ደም መፋሰስ ያደርስው ነበር። አዳምና ሔዋን በገነት እየኖሩ ሁሉ በዘረያቸው እያለላቸው እግዚአብሔር ጋር ፈት ለፈት እየተያዩ የሚኖሩትን ማለት የቻለ የቀድሞ እባብ ስህን ዓለሙን የሚገዛ እንዴት ልንቋቋመው እንችላለን? እኔ ለዚህ መልስ ብዙ ይኖረል ብዬ አምናለሁ። ከሁሉ ግን ሰይጣን ሊቋቋም የማይችለው “መንግሥቱ ከሰማይ ነው በዚህ ዓለም ያለኝ የጌታ መንግሥት ብቻ ነው ብለው የሚኖሩትን ነው። ሲቀጠ ቅጣቸው፤ ሲያንገላታቸው፤ ሲያሳድዱቸው ቤቶቻቸውን ለቀው በሙሉ ደስታ የጌታን መንግሥት ብቻ ተስፋ ያደረጉ ያመልጣሉ።” የክርስቶስን ሞት ተሸክሜ እዘረብሁና ማንም አያድኩሙኝ ሰይጣን በሞት ላይ ሥልጣን ቢኖረውም ሲያደርገን የሚችለው መማደል ብቻ ነው። ነገር ግን የሞተልንን ጌታ ተሸክመን ከዚህን እኛን እንድናለሁ ብሎ ሰይፍ ቢመዝ የሞተውን ኢየሱስን በኛ ያኖል ሁሉን ጊዜ ሞት የለም።

እዚህ ላይ ላለባብ የማልፈው ጉዳይ አለኝ በማንኛውም ጊዜና ወቅት ከዚህ ዓለም ክብርን፤ መንግሥትን፤ ኃይልን፤ ሰኬትን ለማግኘት ወደ

ስይጣን መንግሥት ቁርባን ይዘው ለሚቀርቡ ነው። ለካሊህ ሰዎች ወደድንጋም ጠላንም ጌታ እስኪመጣ በፍጹም ይቅርታና ጨካኝነት ካልተመለሱ በስተቀር የዘላለም ጥፋትና ቅጣት አለ። ለስይጣንና ለመላእክቱ የተዘጋጀ የዘላለም ቅጣት ይኸውም የዘላለም የእሳት ባሕር ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ከሆነ ይህን ለምን ያዘጋጃል የሚል ጥያቄ ያለው ሰው አስቀድሞ እግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ሳይሆን ማንነቱ የተዋቀረውን በቀልን የተሞላ ጸድቅም ነው። በግም እንበላም ነው። ከበግም የተረዳ ከእንበላም ድል የነሳ ነው። ሙሉ የዘላለም በረከትን ሽልማትን የያዘ ብቻ ሳይሆን ሙሉ ቅጣትንና ቁጣን የተሞላ ነው።

20. ዘመኑ ተፈፀመ

“የሐንሰም አልፎ ከተሰጠ በኋላ እያሰሰ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌልን እየሰበከና፡- ዘመኑ ተፈጸመ የእግዚአብሔርም መንግሥት ቀርባላች ንስሐ ግብ በወንጌልም እመኑ እያለ ወደ ገሊላ መጣ።” (ማር. 1፡14-15)

“ኢየሱስ ሁሉና ሕጉ እስከ የሐንሰ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤” (ማቴ. 1፡13)

የኢየሱስና የሕጉ ፍጹሚ ጌታ እያሰሰ ከርሱቶስ ነው። የእርሱ መግለጽ ነው። የኢየሱስም ሆነ የሕጉ ዓላማ ጌታ እያሰሰን ለሰዎች ማመልከት ሲሆን የትንቢቱ ተስፋ የጌታ መግለጽ ነበር። በተለያዩ መልኩ በመጽሐፍት ስለ ጌታ እያሰሰ ተናገሩ በመጨረሻም ከሴት የተወለደው የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ።

ጌታ በመገለጠም ኢየሱስና ሕጉ እረፉ፤ የተናገሩለት ቃል ሥጋ ለብሰ ተገለጠ። የዚህ ጌታ ስብከት ደግሞ ዘመኑ ተፈጸመ ነበር። የተባለው ዘመን ተፈጸመ በወንጌል እመኑ የእግዚአብሔር መንግሥት ተካፋዮች ሁኑ። በተስፋ የኖራችሁባት ዘመን በዚህ ወንጌል ተካተተ፤ መንግሥተ ሰማያት የመኖሩ ተስፋ ተጀመረ። የትንቢቱ ዘመን ተፈጸመ፤ ቃል መጸለስ ተጀመረ።

የእግዚአብሔር መንግሥት እየገፋች ደረሰች ሁሉ ሰው ወደዚህ መንግሥት በረከት ለመግባት እጅ እንዲሰጥ ተጠየቀ። እጅ መስጠት ማለት ለዚህ መንግሥት ተገዝ፤ በፊት የኖራችሁባት ዘመን የቆሽሽ በመሆኑ ንስሐ ግብ። የመንግሥቱ ንጉሥ ለማዳን ተገለጠ የእግዚአብሔር መንግሥትም መረቧን ዘረጋች። “እንግዲህ ለንስሐ የሚገባውን ፍሬ አድርጉ፤ በልባችሁም፡- አብርሃም አባት አለን እንደምትሉ አይምላላችሁ።” (ማቴ. 3፡8-9)

ይህ ያለንበት ዘመን የመንግሥተ ሰማያትን የበረከት ኃይል የምንቀምስበት ጊዜ ነው። መንግሥተ ሰማያት በከብር ከመገለጧ በፊት የልምድ ወቅት ሲሆን የእያንዳንዱ የመንግሥት ዜጎች ለዚህ መንግሥት ታማኝነት የሚታይበት ጊዜ ነው። ይህ ያለንበት ዘመን የሲያት ቃል ፍጻሜን የሚያገኝበት አንጂ አዲስ ተስፋ የምንይዝበት አይደለም። እስከ መጥምቁ የሐንስ ድረስ እግዚአብሔር በሲያትና በሕጉ ተናገረ የተናገረውም በክርስቶስ ተፈጸመ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በየሐንስ ተጠምቆ “ተጀመረ” በማለት ትምህርቱን አልጀመረም “ተፈጸመ” በማለት ጀመረ። ሁሉ እኛን ታጥቦ የተፈጸመውን መብል ይበላ ዘንድ እዚጋጅ “ተፈጸመ” በመንገድ እመኑ።

“የሚወደው አንድ ልጅ ገና ነበረው፤ ልጄንን ያፍሩታል ብሎ ረርሷል ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ። ... ይዘውም ገደሉት፤ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት።” (ማር. 12፡6-8)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር የተሳካ የመጨረሻው መልእክተኛ ሲሆን በእግዚአብሔር የሚወደድ አንድ ልጁ ነው። ብዙ ነቢያትና ቅዱሳት የወይን ፍሬ ለመቀበል ወደ ገበሬዎች ልከው ተደበደቡ፤ ቆስሉ፤ ተገደሉ። በመጨረሻው አንድ ልጁን ላከው። እርሱንም ደግሞ ከሁሉ በከፋ መልኩ ከወይን አትክልት ውጭ አውጥተው ገደሉት። ነቢያትን ቅዱሳንን በእስራኤላውያን ድንጋይና መሳሪያ ሲገድሉ ልጁን ግን ለአሕዛብ (እካጣሳ፤ ሄሮድስና የሮማ ወታደሮች) አሳልፈው ሰጡት በእርሱ ላይ የግፍ ግፍ ሆነበት።

የትምህርቶች አቅጣጫ አንድ መሆን ተግባው ይኸውም ልጁ ኢየሱስና የእግዚአብሔር መንግሥት ነው። “ሰላ እግዚአብሔርም መንግሥትም እያመለከረ ስለ ኢየሱስም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅላ እያስረዳቸው፤ ከጥዋት እስከ ማታ ድረስ ይገልጻላቸው ነበር።” (ዮሐዋ. 28፡23) የሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርት የእግዚአብሔር መንግሥትና ኢየሱስ ነበር።

ስለዚህ የዚህ ሐዋርያ ትምህርት ትኩረት ሁለት አቅጣጫ በመሆኑ ከጥዋት እስከ ማታ ነበር። ፀሐይ ወጥታ እስከትገባ ያስተምር ነበር። ይኸውም ከሕግና ከነቢያት ተጨምቆ የሚወጣ ግልጽ ትምህርት ነው። ... የነቢያት ፍጻሜ የሆነው ክርስቶስ ነው። “ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሌት የተወለደውን ከሕግም ቦታች የተወለደውን ልጁን ላከ።” (ዝ. 4፡4)

ኢየሱስ የዘመኑ ፍጻሜ ነው የሁሉ መደምደሚያ ክርስቶስ ነው፤ የትምህርቱ ቃል “ተፈጸመ” ነው። ስብከቱን ሲጀምር ተፈጸመ ነበር በመስቀልም ሲሞት ተፈጸመ ነው። ጴጥሮስ፤ ያዕቆብንና ዮሐንስን ይዞ ወደ ተራራ ሲወጣ የእግዚአብሔር ክብር ለኢየሱስ ተገለጠ በዚህ ወቅት መሴና ኤልያስም ተገለጡ። አንድ ነቢይ፤ አንድ የሕግ መምሕር ሦስት ሐዋርያት በነበሩበት ወቅት አንድ ድምጽ ከሰማይ መጣ። “ልጄን ስሙት” የሚል ነበር። ሁሉ ኢየሱስ ልጁ ይሰማ ዘንድ የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆነ። የነቢያትና የሕግ ፍጻሜ የሆነው ጌታ ክርስቶስን መስማት እግዚአብሔርን መስማት ነው። ክርስቶስን አንድ ክርስቶስነቱ ባለማወቃቸው የእግዚአብሔር መንግሥት በረከት በሩቅ ቆመ። ሐዋርያው ጴጥሮስ ግን ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ሲረዳ የእግዚአብሔር መንግሥት ቁልፍ ተሰጠው። ሌሎች ኤልያስ፤ ዮሐንስ፤ ኤርሚያስ በማለት ዘመኑን ወደ ኋላ በመመለስላቸውና በለማወቃቸው ከእግዚአብሔር መንግሥት ቁልፍ ራቁ።

በዚህ ዘመን ያሉ ነቢያት ሥራቸው ፍጹም ግልጽ ነው የእግዚአብሔር መንግሥትና የኢየሱስን መግለጥ ሲሆን ሁሉ ሰው በከብር ከሚገለጠው ከእግዚአብሔር መንግሥት እንዳይጉድሉ አቅጣጫውን ማሳየት ነው ሁሉ ወደተገለጠው ጌታ ዓይኑን ያቀና ዘንድ ያስተምራሉ፤ ይመክራሉ፤ ይተነብያሉ።

ነቢዩ ኢጋባስ የአዲስ ኪዳን ነቢይ ሲሆን ይህ ነቢይ ጌታ እያቡስ ክርስቶስን ያውቃል። የዚህ ነቢይ ቃል ደቀ መዛሙርትን ማስጠንቀቅ ነበር። በዚህ ነቢይ ቃል ቤተ ክርስቲያን ተበራታች የረሃብ ዘመን እንደሚመጣ ለደቀ መዛሙርት በመንፈስ አመለካከተ ደቀ መዛሙርት ገንዘብ በማዋጣት ወደ ተቸገሩ ሰዶዱ ይህ ማለት የእግዚአብሔርን መንግሥት በጽናት እንድትቆም አገዝ።

ቤተ ክርስቲያን ሕዝቦቿን ማስተማር የሚገባት በአብዛኛው ስለ ተስፋ ሳይሆን የተፈጸመውን ተስፋ ተካፋይ እንዲሆኑ ነው ማለትም ክርስቶስ በከብር ሲገለጽ የሚኖረው እንድ ተስፋ አለ። በሕግና በነቢያት ተገልጾ የተፈጸመ ተስፋም አለ። ይኸውም የክርስቶስ መወለድ፣ መሞት፣ በከብር መገላት፣ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ነው። የዚህ የተፈጸመውን ተስፋ ተካፋይ ያልሆነ ወደፊት የሚፈጸመው የከብር ተስፋ ተካፋይ ይሆናል ማለት አይቻልም። “እንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች ሆነው የነበሩትን መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን በኋላም የካዱትን እንደ ገና ለንበሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው።” (ዕብ. 6:4-6)

ይህ ያለንበትን ዘመን ለማወቅ ይህ ጥቅስ ገላጭ ነው። ብርሃን የበራልን ዘመን ነው ሰማያዊውን ስጦታ እንድንቀምስው የተፈጸመ ዘመን ነው። ከመንፈስ ቅዱስ ተካፋይ እንድንሆን ትንቢቱ ተፈጸመ። መልካሙን የእግዚአብሔርን ቃል እንድንቀምስ የተፈቀደም ሆኖ ሊመጣ ያለውን የዓለምን ኃይል በዚህ ዘመን እንድንቀምስ የተደረገበት ጊዜ ነው። ይህን ሁሉ ክደን ዋናውን ተስፋ ብንጠብቅ የገቀተኛውን ትምህርት ተቋም ዘላንና ንቀን ወደ ከፍተኛ ትምህርት ለመግባት መተናኚቀ ይሆናል።

ኢየሱስ ተፈጸመ በወንጌል አመኑ በማለት በገሊጥና በአካባቢው አስተማረ ሰዎች ግን ከወይኑ አትክልት ውጭ ጣሉት። ሊያስወርስን ሲመጣ ወራሹ ይህ ነው እንግደለው በማለት ተማማሰብን “እርሱም፡- ዛሬ ይህ መጽሐፍ በጀርሖኦችሁ ተፈጸመ ይላቸው ጀመር።” (ሉቃ. 4:21)

21. ለታናሽ መንጋ የተሰጠ መንግሥት

“አንተ ታናሽ መንጋ፣ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የእባታችሁ በካ ፈቃድ ነውና አትፍሩ።” (ሉቃ. 12:32)

21.1. አትፍሩ

የእግዚአብሔር መንግሥት ለታናሽ መንጋ የተዘጋጀች ልዩ በረከት ናት። የእግዚአብሔርም በካ ፈቃድ የተመሠረተው መንግሥትን ለታናሽ መንጋ በመስጠት ነው። መንጋው ታላቅ ይሆን ዘንድ መንግሥቱ አትጠብቅም ይልቅም ለታናሽ መንጋ የተዘጋጀች ናት።

ታናሽ መባሉ በብዙ መልክ ነው በመጀመሪያ በቁጥር ታናሽ ለሆነ መንጋ የተጠበቀች መንግሥት ስትሆን በሌላ መልኩም መንጋው በማንነት ደረጃም ታናሽ ነው። በዓለም ላይ የተለያዩ መንጋዎች ሲኖሩ ብዙዎች በቁጥር አያሌ ከመሆናቸውም በላይ ጠንካሮችም ታዋቂዎችም ሁሉም ነገር የተሟላላቸው ናቸው። ለምሳሌ በፓርቲ ደረጃ ተዋቅረው፣ የራሳቸው መተዳደሪያ ደንብ፣ ሕገ መንግሥት፣ መከላከያ ኃይል ጭምር ይኖራቸዋል። እግዚአብሔር መንግሥቱን ሲሠጣቸው የተዘጋጁ መንጋዎች ግን ታናሽ ናቸው ታናሽነታቸውን በመመልከት ግን ብቃት የነደላቸው መስላቸው። የዓለም መንግሥታት አያውቃቸውም የተደራጀና የተዋቀረ ማዕከል የላቸውም፤ የሰላጠኑና በገንዘባቸው የበረቱ ሰዎች የሌላቸውም፤ ይህ ነው የሚባል ቁጥርም የላቸውም። ይህንና ያንን በመሳሉ መስፈርት ራሳቸውን ከሌሎች ጋር በማነጻጸር ፈሩ ጌታ እያስሰ ግን አትፍሩ እንዲያውም ይህ ዓይነቱ አሠራር የእግዚአብሔር የእባታችሁ በካ ፈቃድ ነው በማለት አበረታታቸው።

“በጠበበው ደጅ ግብ፣ ወደ ጥፋት የሚመለደው ደጅ ሰፊ፣ መንገዱም ትልቅ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው፤ ወደ ሕይወት

የሚወስደው ደጅ የጠበቁ መንገዱም የቀጠነ ነውና፤ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።” (ማቴ. 7:13-14)

“እግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፋ የላለምን ምናምንቴ ነገር የተናቀውንም ነገር ያልሆነውንም ነገር መረጠ፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ።” (1ኛ ቆሮ. 13:28-29)

የሕይወት መንገድ ጠባብና የቀጠነች መሆኗን በጌታ እያሰሰ ከርስቶስ ትምህርቶቹ ውስጥ ዋናው ነበረ። የጥፋትና የገዛም መንገድ ግን እጅግ ሰፊና ዝም ብሎ የሚከድበት ጉዳይ ነው። በመሆኑም የእግዚአብሔር መንግሥት ለታናሽ መንጋ የተዘጋጀች ነች። ይህ ታናሽ መንጋ ግን የመንገዱን መጥበብ በመመልከት ፈረ። የሰፊውን መንገድ ገዛ ከጠባሉ ጋር እንዳይረዳ የራሱን መንገድ ፈረ።

ይህ ታናሽ መንጋ የዓለም ምናምንቴ፣ የተናቀ፣ ያልሆነ ዓይነት መሆኑን ሐዋርያው ጳውሎስ እስተማረን። “ይህም የሆነውን ለማጥፋት” የተጠቀመበት መንገድ ነው። መንጋው ከቁጥሩ ማካስ ጀርባ ምናምንቴ፣ የተናቀና ያልሆነ በመሆኑ መንጋው ፈረ። ቅዱስ ጳውሎስ ደግሞ የእግዚአብሔር ፈቃድ ይህ መሆኑን በመንፈስ አመለከተ። ሥጋ የለበሰ በመሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ ይህ የእግዚአብሔር እሳቤ ሆነ ዛሬም ትንሽ መንጋ የሆነችውን የክርስቶስን እካል ትተን በወገ የተደራጀውን ስንፈልግ መከራም ማለት ኮምፓስ የጠፋው ጋደለት ማለት ነው።

21.2 መንግሥትን መቀበል

መንግሥትን ለመቀበል ዋነኛው መንገድ ድፍረት ነው። መንግሥትን ለመቀበል ሌላው ታላቁ መንገድ ማንነትን አለመመልከት ነው። እሁንም መንግሥትን ለመቀበል የሚሰጥ የክርስቶስን ቃል አምኖ መቀበል ነው። መንግሥትን የሚያህል ታላቅ የእግዚአብሔር ስጦታ ለሰዎች ያውም

ሁሉንም መንጋ ሆነ ይህም የእግዚአብሔር በካ ፈቃድ ሆኖ ተገኘ። የእግዚአብሔር መንግሥት ሥልጣን ለልዑል ቅዱሳን ሆነች። “መንግሥትም ግዛትም ከሰማይም ሁሉ በታች ያሉ የመንግሥታት ታላቅነት ለልዑል ቅዱሳን ሕዝብ ይሰጣል፤ መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ነው። ግዛቶችም ሁሉ ይገዛሉታል ይታዘዙሉትማል።” (ዳን. 7:27)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲመጣለን ይህን ክስተት በግልጽ አስቀምጦ ሄዷል። የሕግ መምህራን እንደነ ገማልያል ዓይነቶች ያሉ፤ ጻፍት፤ ፈራሳዊ፤ መምሕራን፤ መስጋገን፤ ገዢዎች በእስራኤል ምድር በነበሩ ጊዜ እነዚህን ትቶ ወደ ዓሣ አጥማጆችና ቀራጮች ዘንድ ሄደ። ወዳልተደራጀ አካል በመቅረብ ሥራውን ጀመረ። የእግዚአብሔርን ቤት በቤተ መቅደስ የሚያገለግሉትን ትቶ የእስት ምግባቸውን ለማግኘት ከዓሣ ጋር የሚታገሉትን ሥራ አስቀምጦ ወስደዋል። “እርሱም፡- በጳላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው። ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት። ... እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና እባታቸውን ትተው ተከተሉት።” (ማቴ. 4:19-22)

ለነዚህ ታናሽ መንጋ መንግሥትን ለመስጠት የእግዚአብሔር በካ ፈቃድ ሆነ። “ኅዝብ ግን እናንተ በፈተናዎቼ ከእኔ ጋር ጸንታችሁ የኖራችሁ ናችሁ አባቴ እኔን እንደ ሾመኝ እኔ ደግሞ በመንግሥቱ ከማዕዴ ትበሉና ትጠጡ ዘንድ፤ በአሥራ ሁለቱም በእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በዙፋኖች ትቀመጡ ዘንድ ለመንግሥት እሾማችኋለሁ።” (ሉቃ. 22:28-30) ጴጥሮስ ይህን የጠየቀው በሚታየው ዓለም መስፈርት ትክክል ነበር። ጌታ ሆይ ምንን ትሰጠናለህ? እስከ ህፃናት ድረስ ሕጓዝ አልገነዘብንም፤ በመንግሥት አልታወቅንም፤ የተጠራቀመ የገንዘብ ሰነድ የለንም፤ ማዕከላዊ ተቋም የለንም ...።

አሥራ ሁለት የእስራኤል ነገዶች አሉ እነዚህ በሙሉ በአሥራ ሁለት ዙፋኖች ሥር ያልፋሉ። ከነዚህ ዙፋኖች የሚመነጨውን ፍርድ ይቀበላሉ።

በነዚህ ዙፋኖች የሚቀመጡትም አሥራ ሁለቱ የክርስቶስ ሐዋርያት ናቸው። ከክርስቶስ ጋር የተጓዙሩት፤ በአካል ተገኝቶ ያስተማራቸው፤ ወዲያው ሁሉን ትተው የተከተሉትን ሰዎች ናቸው። በቀጥር ጥቂቶች በችሎታም ታናሾች የነበሩትን የእግዚአብሔር መንግሥትና ዙፋን ለእነርሱ ተሰጠ።

21.3. መዝገብ ማዘጋጀት

“ያላችሁን ሽጡ ምድባትም ስጡ፤ ሌባ በማይቀርብበት ብልም በማያጠፋበት በስማያት የማያልቅ መዝገብ የሚሆኑትን የማያረጁትንም ኮረጆዎች ለራሳችሁ አድርጉ።”

ይህ ታናሽ መንጋ መንግሥትን ሊቀበል የእግዚአብሔር በካ ፈቃድ ሆነላት። እግዚአብሔር መንግሥትን ይሰጣል ታናሹ መንጋ የመንግሥት መዝገብ ይሰበሰባል። መንግሥቱ ከመዝገብ ባይሆን መንግሥት ብቻ ተሰጠው። የዚህ መንግሥት ፍሬ ደግሞ መዝግብቱ ናቸው። መዝግብቱ የማያረጁ ብል የማያጠፋቸው ናቸው።

መዝገቡ እጅግ ወድ ሲሆን መዝገቡ የሚገዛው ደግሞ በገንዘብ ብዛት “ሃይሆን በገንዘቡ ጥራት ነው። ይህ ማለት አንድ ሰው ብዙ ገንዘብ ማከማቸት መቻሉ መዝገቡን ሊገዛ አይችልም። መዝገቡ የሚገዛበት ዋጋ ግን ያለውን በመሸጥ ብቻ ነው። ለምሳሌ አንድ መባለት ትንሽ ገንዘብ ቢኖራት ይህን ገንዘብ በሙሉ ለመዝገቡ ካዋለች መዝገቡን መግዛት ትችላለች። አንድ ከበርቴ ደግሞ ከዚህች ሊት መቶ ስጥፍ ገንዘብ ቢጥል ሴትዋ የገዛቸውን መዝገብ መግዛት ባይሆንላት ይችላል።

“ኢየሱሱም በመዝገብ አንጻር ተቀምጦ ሕዝቡ በመዝገቡ ውስጥ ገንዘብ አንዴት እንዲጥሉ ያይ ነበር፤ ብዙ ብል ጠገኝም ብዙ ይጥሉ ነበር፤ አንዲትም ድህ መባለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ናስ ጣለች። ደቀ መዛሙርቱንም ጠርቶ፡- እውነት እላችኋለሁ፡- በመዝገብ

ውስጥ ከሚጥሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድሃ መበለት አብልጣ ጣለች፤ ሁሉ ከትርፋቸው ገለልዋል፤ ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ሁሉ ትደርዋን ሁሉ ጣለች አላቸው። (ማር. 12:41-44)

የዚህ ታናሽ መንጋ መዝገብ በሰማይ ነው ይህ መዝገብ ቶሎ እንዲከማች ለማድረግ ያለውን ሁሉ መሸጥ ጠቆ። የዚህ ታናሽ መንጋ መዛግብት ከሌሎችና ከብል ነጻ ሲሆን መዝገቡ አያረጅም አያልቅምም። ያለውን ተሽጦ በምቁዎች በተሰጠ ገንዘብ የሚገኝ የዘላለም መዝገብ ነው። መንግሥት ያለው መንጋ በመሆኑ የዚህ መንግሥት መዛግብት አላቸው ከትርፍ ቀጥሎ የሚገኝ መዝገብ ሳይሆን ያለውን ሽጦ ለምቁዎች የሚጸርግ መዝገብ ነው።

ይህ መዝገብ ደግሞ ለራስ የሚሆን እንጂ ለኅሊት አይደለም። ለራሳችሁ አድርጉ “ይህ ታናሽ መንጋ በምድር መዝገብ የለውም ሁሉን በመሸጡ እንድ መዝገብ ብቻ ቀረው።”

21.4. ልብ የሚጣልበት መዝገብ

“መዝገባችሁ ባለበት ልባችሁ ደግሞ በዚህ ይሆናል።”

የልብ መኖሪያዎ በመዝገብ ነው። በሰማይ ከሆነ በሰማይ፤ በምድርም ከሆነ በምድር ነው። እግዚአብሔር የመንጋው ልብ ከሰማይ ይሆን ዘንድ መዝገቡን በሰማይ አስቀመጠ። በሰማይ በመቀመጡም ልብም በሰማይ ሆነች። በምድር ያለው የማስፈጸሚያ አካል ነው። እንደ ንብረት በሰማይ መዝገብ ለማስቀመጥ በምድር ምቁዎች ማድረግ ነው። ሁሉ መዝገብ ለመንጋው እንዲሆን በምድር የሚገኘውን በሙሉ መሸጥ ነው። የምድሩ ሲሸጥ መቀመጫውን ሰማይ ያደርጋል የምድር ትምክህት ሲሸጥ ትምክህት በሙሉ በሰማይ ይሆናል።

ሰማያዊ ልብ ያለው ሰው መዝገቡ በሰማይ ነው። በምድር ያለም በምድር ነው። በገንዘቡ የሚመካ እንደ ባለጠጋ ያቀረበው ምግል ይህን

ያብራራል። “እንዲህ አደርጋለሁ፤ ጉተራዬን አፍርሼ ሌላ የሚበልዋ እሠራለሁ፤ በዚያም ፍሬዬንና በረከቱን ሁሉ እኮማቻለሁ፤ ነፍሴንም፤ አንቺ ነፍሴ፤ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት እልሽ፤ ፅረፊ፤ ብይ፤ ጠጪ፤ ደስ ይበልሽ እንታለሁ አል። እግዚአብሔር ግን፤ አንተ ሰነፍ፤ በዚች ሌሊት ነፍሴህን ከአንተ ሊወሰዱለት ይፈልጓታል፤ ይህን የሰበሰብኸው ለማን ይሆናል? ለራሱ ገንዘብ የሚያከማች፤ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለ ጠጋ ያልሆነ እንዲህ ነው።” (ሉቃ. 12:18-21)

እግዚአብሔርን መምሰል በዚህ ምድር ማትረፈያ የሆነበት ዘመን ይህ ነው። በምድር መዛግብት ማከማቸት የቻለ በእግዚአብሔር የተባረከ የተባለበት ጊዜ ይህ ነው። ያለህን ሽጥ ምቁዎችም ስጥ በሰማይ መዝገብ እኮማች የሚል ትምህርት የተናቀበት ነው። ሰይጣን የሰውን ነፍስ ለመስረቅ ይመጣል የሚሰርቀውም መናፍቅቴን አሰልፎ ተራ ሌብንት ማድረግ ሳይሆን እንደ ባለ ጠጋው ሰው በምድር ሀብትን እንዲያከማች በሌሊት ግን ነፍሱን እንዲመስድ ነው። የሰው ልብ በቀላሊት ሃላም ከተጠመደ ሰይጣን በሰው ያለውን ጸጋ ነፍሱን ለመስረቅ ምቹ አጋጣሚ ነው። ሰይጣን መዝገብን የሚሰርቀው መዝገቡ በምድር ከሆነ ነው። የዚህ ታናሽ መንጋ ምሥጢር ግን ልዩ ነው። እንደ ነገር ሲያጋጥማቸው ይሸጣሉ ምቁዎችም ያደርጋሉ በዚህን ጊዜ መዝገባቸውን ከሰይጣን፤ ከሌባና ከብል ይጠብቃሉ። ልባቸውም ሰማይ በመሆኑ ሌባ አይደርስበትም፤ አይመኝም።